

8(164)

ZIELONA GÓRA listopad 2008

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2008/2009

**UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI**

REDAKCJA

ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Krzysztof Białas-Heltowski, Joanna Bojarska, Joanna Borgensztajn,
Marek Dankowski, Renata Grochowalska
Dorota Krassowska, Pola Kuleczka, Alicja Lewicka-Szczegół,
Barbara Literska, Sławomir Piontek, Anna Urbańska, Janina Wallis,
Kinga Włoch, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w listopadzie 2008

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze:

Z obrad Senatu	4
Zarządzenia JM Rektora	5
Lidia Latanowicz nowym Profesorem na Uniwersytecie ..	12
Marcin Witczak laureatem Nagrody Prezesa Rady Ministrów	13
Wystąpienie Prorektor ds. Jakości Kształcenia prof. Wiesławy Osmańskiej-Furmanek	14
Jubileusz pracy naukowej prof. Marii Barbary Piechowiak Topolskiej	15
Wykład Inauguracyjny roku akademickiego 2008/2009 na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu dr hab. Ewy Narkiewicz-Niedbałec - <i>Wiedza naukowa, jej tworzenie i upowszechnianie w okresie powstawania społeczeństwa wiedzy</i>	17
Na co postawić, czyli jak się promować?	20
Wiadomości wydziałowe	23
Wydział Artystyczny	23
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji ...	27
Wydział Fizyki i Astronomii	30
Wydział Humanistyczny	31
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	33
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	34
Wydział Mechaniczny	36
Pion Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	36
Jesień w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego	38
Sprawozdanie z IX „Spotkań na dwa języki” - Raculka 2008	39
Rok 2008 rokiem dialogu międzykulturowego	40
Dlaczego w sieci energetycznej występuje 50Hz?	41
Targi wydawnicze	44
Nowości wydawnicze	45
Konkurs na Kartkę Bożonarodzeniową	48

Licealna

Nareszcie doczekaliśmy się! Nowa siedziba Rektoratu przy ul. Licealnej jest już otwarta! Powoli, bez hałasu, od dwóch tygodni trwają już przeprowadzki poszczególnych działów, a potrwają jeszcze pewnie do końca miesiąca. Od połowy listopada swoje urządowanie w nowej siedzibie rozpocznie Rektor, a potem kolejno Prorektorzy. Należy liczyć na to, że nowa siedziba okaże się tak samo wygodna jak jest reprezentacyjna.

A takiego reprezentacyjnego miejsca bardzo nam brakowało. Nareszcie swoje miejsce znajdują portrety wszystkich Rektorów zarówno tych z czasów WSP jak i tych z WSI czy Politechniki. Dotychczas nie było miejsca na ich wyeksponowanie, a ostatni raz ludzkie oko oglądało je w 2001 r. na wystawie w Muzeum Ziemi Lubuskiej, zorganizowanej z okazji utworzenia Uniwersytetu. Nareszcie organizując koncert nie trzeba będzie się martwić o wypełnienie auli liczącej prawie 500 miejsc. Na Licealnej jest piękna, niewielka aula doskonale nadająca się na organizowanie kameralnych imprez. Nie mówiąc już o Sali Senatu! Ta jest wyjątkowo reprezentacyjna i już są instytucje, które chciałyby z niej skorzystać. No i nareszcie będziemy mieć Galerię Uniwersytecką. Artyści z Wydziału Artystycznego z pewnością wykorzystają ją w 100 procentach. Teraz tylko poustawiać biurka, zainstalować komputery, i do roboty!

esa

Z O B R A D S E N A T U

...Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 24 września 2008 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 441** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

- **Nr 442** w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

Senat pozytywnie ocenił działalność Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

- **Nr 443** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2007/2008.

- **Nr 444** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności komisji ds. kształcenia.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności komisji ds. kształcenia.

- **Nr 445** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności komisji ds. studenckich.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności komisji ds. studenckich.

- **Nr 446** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności komisji ds. budżetu i finansów.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności komisji ds. budżetu i finansów.

- **Nr 447** w sprawie przyjęcia ramowego programu prac Senatu.

Senat przyjął ramowy program prac senatu na rok akademicki 2008/2009.

- **Nr 448** w sprawie opinii dotyczącej pełnienia obowiązków Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego podczas jego nieobecności.

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą pełnienia obowiązków Rektora podczas jego nieobecności lub w przypadku zaistnienia innych przeszkód przez Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą – prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego, a w razie jego nieobecności przez Prorektora ds. Rozwoju – dr. hab. Krzysztofa Urbanowskiego, prof. UZ.

- **Nr 449** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. Aliną Szelecką - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 450** w sprawie powołania członków Rady Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego powołał następujących członków Rady Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. dr. hab. Andrzeja Ksenicza, prof. UZ,
2. dr. Tadeusza Zuchewicza.

- **Nr 451** w sprawie powołania członków Rady Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego powołał następujących członków Rady Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. prof. dr. hab. Michała Stosika,
2. dr. hab. Józefa Tatarczuka, prof. UZ.

- **Nr 452** w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na nieodpłatne przekazanie dla potrzeb Archiwum Państwowego w Zielonej Górze nieruchomości gruntowej o powierzchni 2 000 m² z przeznaczeniem wyłącznie na budowę Archiwum Państwowego, po dokonaniu wydzielania jej z działki nr 162/13 o powierzchni 3 267 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta KW 47230, stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 453** w sprawie ustalenia wymiaru pensum dydaktycznego nauczycieli akademickich w roku akademickim 2008/2009.

Senat ustalił następujące wymiary pensum:

	Stanowisko i stopień naukowy	Wymiar pensum
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora posiadający tytuł naukowy profesora	180
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nie posiadający tytułu naukowego profesora (profesor UZ)	210
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego	210
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nie posiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego	240
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadającego stopień naukowy doktora	360
6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nie posiadający stopnia naukowego doktora	360
7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta - mgr	240
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy – mgr	360
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora i instruktora	540

- **Nr 454** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Artystycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej:

1. Zakładu Rysunku i Działań z Zakresu Kompozycji Płaszczyzny i Przestrzeni wraz z następującymi Pracownikami:

- 1) Pracownią Działań Przestrzennych,
- 2) Pracownią Rysunku I,
- 3) Pracownią Rysunku II,
- 4) Pracownią Rysunku III,
- 5) Pracownią Rzeźby,
- 6) Pracownią Projektowania Graficznego,
- 7) Pracownią Fotografii;

2. Zakładu Malarstwa, Edukacji Twórczej oraz Technik Przetwarzania Obrazu i Nauk o Sztuce wraz z następującymi Pracownikami:

- 1) Pracownią Malarstwa I,
- 2) Pracownią Malarstwa II,
- 3) Pracownią Malarstwa III,
- 4) Pracownią Edukacji Twórczej,
- 5) Pracownią Multimedialną I,
- 6) Pracownią Multimedialną II,
- 7) Pracownią Nauk o Sztuce.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Instytucie Sztuk Pięknych - Zakładu Nauk o Sztuce.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej:

1. Zakładu Rysunku i Multimediiów wraz z następującymi Pracownikami:

- 1) Pracownią Działań Przestrzennych,
- 2) Pracownią Rysunku I,
- 3) Pracownią Rysunku II,
- 4) Pracownią Rysunku III,
- 5) Pracownią Rzeźby,
- 6) Pracownią Projektowania Graficznego,
- 7) Pracownią Fotografii,
- 8) Pracownią Multimedialną I,
- 9) Pracownią Multimedialną II;
2. Zakładu Malarstwa i Edukacji Twórczej wraz z następującymi Pracownikami:
 - 1) Pracownią Malarstwa I,
 - 2) Pracownią Malarstwa II,
 - 3) Pracownią Malarstwa III,
 - 4) Pracownią Edukacji Twórczej,
 - 5) Pracownią Nauk o Sztuce.

- **Nr 455** w sprawie zniesienia Centrum Kształcenia Pedagogicznego.

Senat zniósł Centrum Kształcenia Pedagogicznego – jednostkę organizacyjną o charakterze międzywydziałowym.

- **Nr 456** w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy z podmiotem zagranicznym.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zawarcie przez JM Rektora umowy o współpracy z Hanoi University of Agriculture.

- **Nr 457** w sprawie wyrażenia zgody na zmianę terminu spłaty kredytu.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zmianę umowy o kredyt obrotowy w rachunku bieżącym nr 29/016/04/Z/VV z dnia 17 maja 2004 roku w wysokości 6.500.000,00 PLN, zaciągniętego w BRE Banku S.A., polegającą na przedłużeniu terminu spłaty kredytu do dnia 31 października 2009 roku. Kredyt przeznaczony będzie na pokrycie zobowiązań płatniczych z tytułu prowadzonej działalności statutowej.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

...JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 32** z dnia 1 września 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 3 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne.

JM Rektor ustalił stawkę podstawową opłaty za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych na kierunku pielęgniarstwo (studia pierwszego stopnia), obowiązującą od semestru zimowego roku akademickiego 2008/2009 w wysokości 2 200,00 zł.

- **Nr 33** z dnia 1 września 2008 r. w sprawie wprowadze-

nia regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wprowadzony został regulamin przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 34** z dnia 1 września 2008 r. w sprawie zasad kwatrowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor ustalił, iż Uniwersytet Zielonogórski posiada bazę noclegową w Zielonej Górze, przeznaczoną do przyjmowania gości Uczelni w następujących obiektach:

Lp.	Obiekt Uniwersytetu	Ulica	Liczba oraz rodzaj pomieszczeń	
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	3 mieszkania	1 pokój 1 – osobowy kuchnia, łazienka z wc
			5 mieszkań	2 pokoje 1 – osobowe wspólna kuchnia, łazienka z wc
Klucze od pokoi – portiernia Budynek Dydaktyczny (A-16), Al. Wojska Polskiego 69, tel. 068 328-31-89				
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	5 pokoi	1- osobowe z umywalką wspólna kuchnia, łazienka z wc
			5 pokoi	2- osobowe z umywalką wspólna kuchnia, łazienka z wc
Klucze od pokoi – portiernia Budynek Dydaktyczny (A-26), ul. Monte Cassino 21b, tel. 068 328-73-12				

3.	Dom Studenta nr 1 “Rzepicha”	ul. Podgórna 50b	8 pokoi	1-osobowe z łazienką i wc
Klucze od pokoi – portiernia Dom Studenta nr 1 „Rzepicha” (C-1), ul. Podgórna 50b, tel. 068 328-22-91				
4.	Budynek Dydaktyczny - ISzP - Wydziału Artystycznego	ul. Wiśniowa 10	3 pokoje	1-osobowe, wspólna łazienka i wc
			2 pokoje	2-osobowe, wspólna łazienka i wc
Klucze od pokoi – portiernia Budynek Dydaktyczny (A-24), ul. Wiśniowa 10, tel. 068 328-29-68				
5.	Budynek Dydaktyczny - SWFiS	ul. Wyspiańskiego 58	1 pokój	1-osobowy wspólna kuchnia, łazienka i wc
			4 pokoje	3-osobowe wspólna kuchnia, łazienka i wc
			3 pokoje	4-osobowe wspólna kuchnia, łazienka i wc
Klucze od pokoi – portiernia Budynek Dydaktyczny (A-38), ul. Wyspiańskiego 58, tel. 068 328-73-86				

Zgodnie z § 2 zarządzenia:

1. Dział Gospodarczy – ul. prof. Szafrana 21, pok. nr 108 – dokonuje rezerwacji miejsc w obiektach wymienionych w § 1 w godzinach od 7.00 do 15.00.
2. Wstępnej rezerwacji można dokonać telefonicznie pod numerem telefonu 0-68-328-24-69. W takim przypadku rezerwację należy potwierdzić:
 - a) pisemnie z 7-dniowym wyprzedzeniem przed datą przewidywanego zakwaterowania, na adres: Dział Gospodarczy, ul. prof. Z. Szafrana 21, 65-516 Zielona Góra; dla uczestników konferencji oraz innych dużych grup wymagane jest wyprzedzenie 6-miesięczne;
 - b) pocztą e-mail: M.Kiernowicz@mail.adm.uz.zgora.pl.
3. Każde zamówienie pisemne noclegu powinno zawierać:
 - a) imię i nazwisko gościa,
 - b) czas pobytu,
 - c) rodzaj zamawianego pokoju,
 - d) określenie sposobu płatności,
 - e) oraz podpis dysponenta środków finansowych.

Portierzy bazy noclegowej dokonują zakwaterowania na podstawie:

- a) dowodu osobistego lub paszportu w przypadku cudzoziemców,
- b) potwierdzenia rezerwacji otrzymanego od Działu Gospodarczego telefonicznie lub na piśmie.

Wysokość opłat za pobyt w pokojach gościnnych ustala Rektor na podstawie kosztów utrzymania danego obiektu oraz przyjętej standaryzacji – Tabela opłat za noclegi w obiektach Uniwersytetu Zielonogórskiego (załącznik nr 1).

Opłaty według stawek określonych w Tabeli opłat za noclegi w obiektach Uniwersytetu Zielonogórskiego dla gości opłaconych przez Uniwersytet Zielonogórski

oraz gości Uniwersytetu Zielonogórskiego opłacających pobyt we własnym zakresie, przysługują również:

- a) pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich małżonkom i dzieciom,
- b) uczestnikom studiów doktoranckich i studiów podyplomowych Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- c) innym osobom, którym Rektor przyzna to uprawnienie na podstawie uprzedniego, uzasadnionego pisemnego wniosku.

W przypadku zajmowania przez jedną osobę pokoju wieloosobowego pobiera się opłatę według właściwej stawki określonej w tabeli opłat, o której mowa w ust. 1, za wszystkie miejsca, chyba że Rektor postanowi inaczej.

Zgodnie z § 6 zarządzenia:

1. Opłaty z tytułu korzystania z telefonu w pokoju uiszcza gość.
2. Osoba zakwaterowana na okres powyżej 7 dni korzysta z 30% rabatu, natomiast powyżej 30 dni z 70% rabatu.
3. Rabat, o którym mowa w ust. 2, liczony jest od pierwszego dnia pobytu. Ostateczne naliczenie rabatu nastąpi po zwolnieniu pokoju przy końcowym rozliczeniu.
4. Rektor w uzasadnionych przypadkach może ustalić inne stawki odpłatności za miejsca noclegowe.

Wprowadzono również Regulamin bazy noclegowej Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik nr 2.

- **Nr 35** z dnia 1 września 2008 r. w sprawie opłat za pokoje/mieszkania w domach pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor ustalił wysokość opłat miesięcznych za pokoje/mieszkania pracownicze według następujących stawek:

Lp.	Obiekt Uniwersytetu	Ulica	Mieszkanie / pokój	Stawka bieżąca czynszu
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	a) za pokój w mieszkaniu dwupokojowym + wartości odczytów liczników i wodomierzy	280,00
			b) za mieszkanie jednopokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	410,00
			c) za mieszkanie dwupokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	560,00

2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	a) za pokój z umywalką	240,00
			b) za 2 pokoje z umywalką	300,00
			c) za pokój z łazienką	300,00
			d) za pokój z łazienką i aneksem kuchennym	400,00
			e) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	510,00
			f) za pokój nr 104 (pokój z umywalką)	290,00
3.	Dom Pracowniczy	ul. Ogrodowa 3b	a) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	510,00
			b) za mieszkanie dwupokojowe z łazienką	460,00
			c) za mieszkanie jednopokojowe z kuchnią i łazienką	400,00
			d) za mieszkanie jednopokojowe z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	320,00
			e) za mieszkanie 305 - 306 (pokój + pokój z aneksem kuchennym	390,00
4.	Dom Pracowniczy	w Przylepie ul. 22 Lipca 6B i C	za pokój z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	330,00
			za pokoje z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze (o zw. pow. lokale w budynku B i C nr 10+1,15+16, 101+110 i 15+16)	380,00
5.	DS. „VICEVERSAL”	Al. Wojska Polskiego 65	- za mieszkanie trzypokojowe	600,00
6.	Studencki Budynek Mieszkalny	ul. Wyspiańskiego 60	- za jeden pokój w segmencie dwupokojowym + media	290,00
7.	Pokoje Gościnne SWF i S	ul. Wyspiańskiego 58	- za pokój ze wspólną kuchnią i łazienką na piętrze	250,00
8.	Dom Pracowniczy	w Raculce ul. Stajenna 20	a) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym z łazienką (pok. nr 14,15,16)	350,00
			b) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym	300,00
			c) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym	230,00
			d) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 3-osobowym	190,00
			e) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 4-osobowym	150,00
			f) za pokój z łazienką	350,00
			g) za pokój	300,00
9.	Dom Pracowniczy „Ambroży”	ul. Wyspiańskiego 58	a) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym	330,00
			c) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym (ok. 17 m ²)	260,00
			b) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym (ok. 13 m ²)	220,00
			d) za pokój	330,00

■ **Nr 36** z dnia 1 września 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 18 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 13 maja 2008r. w sprawie powołania uczelnianej komisji opiniodawczo-likwidacyjnej ds. aparatury i urzędzeń naukowych.

W zarządzeniu nr 18 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 13 maja 2008 r. w sprawie powołania uczelnianej komisji opiniodawczo-likwidacyjnej ds. aparatury i urzędzeń naukowych zmieniono pkt 3, który otrzymał następujące brzmienie:

„3. mgr inż. Mariusz Więckowski – sekretarz.”.

W dalszej kolejności ustalono, iż po zmianach określonych w § 1 skład uczelnianej komisji opiniodawczo-likwidacyjnej ds. aparatury i urzędzeń naukowych przedstawia się następująco:

1. mgr inż. Jerzy Rybicki -**przewodniczący**,
2. inż. Łukasz Pabierowski-z-ca przewodniczącego,
3. mgr inż. Mariusz Więckowski -sekretarz,
4. mgr Ryszard Piotrowski -członek,
5. inż. Jerzy Kalinowski -członek,
6. mgr inż. Tadeusz Butrymowicz -członek,
7. mgr Tomasz Jasiewicz -członek,
8. mgr inż. Tomasz Wolański -członek,
9. mgr inż. Przemysław Raubo -członek,
10. inż. Dominik Załuski -członek,
11. mgr inż. Marek Grendziak -członek,
12. Marcin Danecki -członek.

■ **Nr 37** z dnia 12 września 2008 r. w sprawie utworzenia stanowiska Pełnomocnika Rektora ds. domów, stołówek i klubów studenckich.

W Pionie Prorektora ds. Studenckich utworzono stanowisko: Pełnomocnik Rektora ds. domów, stołówek i klubów studenckich.

- **Nr 38** z dnia 24 września 2008 r. w sprawie podziału kompetencji Prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor ustalił, iż do zadań i kompetencji Prorektora ds. Studenckich należy koordynacja działalności wydziałów dotyczącej spraw socjalno-bytowych studentów, wspierania aktywności kulturalnej i sportowej studentów oraz toku studiów. W szczególności do kompetencji **Prorektora ds. Studenckich** należy:

- 1) podejmowanie decyzji dotyczących mienia i gospodarki w zakresie zwykłego zarządu w sprawach podległego mu pionu.
- 2) opracowywanie planów rzeczowo-finansowych pionu i sprawozdań z ich realizacji,
- 3) nadzór nad wydatkowaniem środków finansowych w ramach budżetu podległego pionu,
- 4) koordynacja działalności rekrutacyjnej,
- 5) opracowanie projektów planów rzeczowo-finansowych pomocy materialnej dla studentów i nadzór nad ich realizacją,
- 6) podział miejsc w domach studenckich i funduszu stypendialnego na wydziały,
- 7) działania na rzecz stałego wzrostu jakości usług edukacyjnych i socjalnych dla studentów, w szczególności opiniowanie planów rozbudowy, modernizacji i remontów bazy socjalnej i monitorowanie realizacji tych planów,
- 8) współpraca z organami samorządu studenckiego,
- 9) inicjowanie projektów uchwał senatu i regulaminów dotyczących spraw socjalno-bytowych studentów i toku studiów,
- 10) nadzór nad prowadzeniem i utrzymywaniem domów, stołówek i klubów studenckich,
- 11) działania w zakresie poradnictwa dla studentów,
- 12) działania na rzecz zawodowej promocji studentów i absolwentów,
- 13) reprezentowanie Uniwersytetu w czynnościach związanych z udzielaniem zamówień publicznych zgodnie z art. 28a. pkt 2 Ustawy o Finansach Publicznych,
- 14) prowadzenie okresowych zbiorczych sprawozdań GUS i MNiSW dotyczących spraw socjalno-bytowych studentów,
- 15) podpisywanie indeksów i dyplomów Wydziału Humanistycznego oraz Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
- 16) podpisywanie umów dotyczących praktyk zawodowych,
- 17) zawieranie umów sponsoringu.

Do zadań i kompetencji **Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą** w szczególności należy:

- 1) kształtowanie polityki naukowej Uniwersytetu sprzyjającej podnoszeniu poziomu i jakości jego działalności naukowo-dydaktycznej,
- 2) koordynacja wniosków o dofinansowanie badań i inwestycji aparaturowych ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz międzynarodowych programów naukowo – badawczych,
- 3) nadzór nad merytoryczną stroną umów o współpracy z krajowymi i zagranicznymi jednostkami naukowo – badawczymi,
- 4) nadzór merytoryczny nad działalnością promocyjną osiągnięć naukowo-badawczych Uniwersytetu,
- 5) nadzór nad organizacją konferencji i sympozjów naukowych realizowanych w Uniwersytecie,

- 6) merytoryczny nadzór nad raportami z realizacji prac naukowo-badawczych finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz z międzynarodowych programów naukowo-badawczych,
- 7) podział środków na badania własne zgodnie z zasadami określonymi przez Senat;
- 8) nadzór nad realizacją Programu „Uczenie się przez całe życie/Erasmus” na uczelni,
- 9) nadzór nad obsługą formalno-administracyjną wyjazdów zagranicznych pracowników Uniwersytetu oraz przyjazdów oficjalnych gości Uniwersytetu,
- 10) nadzór nad funkcjonowaniem i rozbudową systemu informatycznego Uniwersytetu,
- 11) nadzór nad funkcjonowaniem Biblioteki Uniwersyteckiej, Centrum Komputerowego, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii, Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości oraz Parku Naukowo-Technologicznego,
- 12) podejmowanie decyzji dotyczących mienia i gospodarki w zakresie zwykłego zarządu w sprawach podległego mu pionu,
- 13) opracowywanie planów rzeczowo – finansowych pionu i sprawozdań z ich realizacji,
- 14) nadzór nad wydatkowaniem środków finansowych w ramach budżetu podległego pionu,
- 15) reprezentowanie Uniwersytetu w czynnościach związanych z udzielaniem zamówień publicznych zgodnie z art. 28a. pkt 2 Ustawy o Finansach Publicznych,
- 16) zawieranie umów sponsoringu,
- 17) podpisywanie dyplomów i indeksów Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, Wydziału Mechanicznego oraz Wydziału Nauk Biologicznych.

Do zadań i kompetencji **Prorektora ds. Rozwoju** w szczególności należy:

- 1) podejmowanie decyzji dotyczących mienia i gospodarki w zakresie zwykłego zarządu w sprawach podległego mu pionu,
- 2) opracowywanie planów rzeczowo – finansowych pionu i sprawozdań z ich realizacji,
- 3) nadzór nad wydatkowaniem środków finansowych w ramach budżetu podległego pionu,
- 4) przygotowanie projektu podziału budżetu według zasad przyjętych przez Senat,
- 5) nadzór nad finansami Uniwersytetu i nad funkcjonowaniem wewnętrznego systemu gospodarki finansowej,
- 6) opracowywanie analiz i prognoz w wybranych zakresach działalności Uniwersytetu,
- 7) koordynowanie przygotowania wniosków o finansowanie projektów uczelnianych z krajowych środków pozabudżetowych i ze środków zagranicznych (w tym Unii Europejskiej) oraz nadzór nad ich realizacją i sprawozdawczością,
- 8) reprezentowanie Uniwersytetu w czynnościach związanych z udzielaniem zamówień publicznych zgodnie z art. 28a. pkt 2 Ustawy o Finansach Publicznych,
- 9) nadzór nad zamówieniami i zakupami aparatury,
- 10) koordynacja działalności wydawniczej i poligraficznej Uniwersytetu,
- 11) nadzór nad obsługą audiowizualną Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- 12) podpisywanie indeksów i dyplomów z Wydziału Fizyki i Astronomii oraz z Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
- 13) zawieranie umów sponsoringu.

Do zadań **Prorektora ds. Jakości Kształcenia** należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przygotowaniem raportów samoceny dla państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz stanowiska uczelni do raportów ocen,
- 2) współpraca z Państwową Komisją Akredytacyjną w zakresie prowadzonych w Uniwersytecie postępowań akredytacyjnych,
- 3) nadzór nad opracowywaniem informacji dotyczących minimów kadrowych na kierunkach studiów prowadzonych w Uniwersytecie,
- 4) nadzór nad funkcjonowaniem wewnętrznego systemu jakości kształcenia,
- 5) promowanie idei akredytacji i podnoszenia jakości kształcenia w Uniwersytecie, inicjowanie związanych z tym uchwał Senatu,
- 6) ocena zgodności programów kształcenia z ich standardami nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia (studia licencjackie, inżynierskie, magisterskie, doktoranckie),
- 7) ocena organizacji procesu dydaktycznego realizowanego przez wydziały,
- 8) kontrola prawidłowości przygotowania zbiorczych list dotyczących realizacji godzin zleconych,
- 9) powoływanie i kontrola rozliczania studiów podyplomowych,
- 10) nadzór nad przygotowaniem okresowych zbiorczych sprawozdań GUS i MNiSW dotyczących kształcenia,
- 11) nadzór nad prowadzeniem centralnej ewidencji dyplomów w formie elektronicznej,
- 12) ogólny nadzór nad działalnością:
 - a) Studium Nauki Języków Obcych,
 - b) Studium Wychowania Fizycznego i Sportu,
- 13) podpisywanie umów z pracownikami naukowo – dydaktycznymi,
- 14) podpisywanie indeksów i dyplomów Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz Wydziału Artystycznego,
- 15) podejmowanie decyzji dotyczących mienia i gospodarki w zakresie zwykłego zarządu w sprawach podległego mu pionu,
- 16) nadzór nad opracowywaniem planów rzeczowo-finansowych pionu i sprawozdań z ich realizacji,
- 17) nadzór nad wydatkowaniem środków finansowych w ramach budżetu podległego pionu,
- 18) zawieranie umów sponsoringu.

Utraciło moc zarządzenie nr 45 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 13 września 2005 r. w sprawie podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 39** z dnia 24 września 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 52 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 września 2007r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzające tekst jednolity regulaminu.

Zarządzeniem tym wprowadzono zmiany do regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów UZ oraz ustalono tekst jednolity ww. regulaminu, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

- **Nr 40** z dnia 24 września 2008 r. w sprawie pełnienia obowiązków Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego podczas jego nieobecności.

Zgodnie z zarządzeniem podczas nieobecności Rektora lub w przypadku zaistnienia innych przeszkód obowiązki pełnić będzie Prorektor ds. Nauki i Współ-

pracy z Zagranicą - prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, a w razie jego nieobecności Prorektor ds. Rozwoju – dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ.

- **Nr 41** z dnia 24 września 2008 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Artystycznego.

Na mocy zarządzenia wprowadzono następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego:

1. w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej zniesiono:

- 1) Zakład Rysunku i Działań z Zakresu Kompozycji Płaszczyzny i Przestrzeni wraz z następującymi Pracownikami:

- Pracownią Działań Przestrzennych,
- Pracownią Rysunku I,
- Pracownią Rysunku II,
- Pracownią Rysunku III,
- Pracownią Rzeźby,
- Pracownią Projektowania Graficznego,
- Pracownią Fotografii;

- 2) Zakład Malarstwa, Edukacji Twórczej oraz Technik Przetwarzania Obrazu i Nauk o Sztuce wraz z następującymi Pracownikami:

- Pracownią Malarstwa I,
- Pracownią Malarstwa II,
- Pracownią Malarstwa III,
- Pracownią Edukacji Twórczej,
- Pracownią Multimedialną I,
- Pracownią Multimedialną II;

2. w Instytucie Sztuk Pięknych zniesiono Zakład Nauk o Sztuce.

3. w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej powołano:

- 1) Zakład Rysunku i Multimediiów wraz z następującymi Pracownikami:

- Pracownią Działań Przestrzennych,
- Pracownią Rysunku I,
- Pracownią Rysunku II,
- Pracownią Rysunku III,
- Pracownią Rzeźby,
- Pracownią Projektowania Graficznego,
- Pracownią Fotografii,
- Pracownią Multimedialną I,
- Pracownią Multimedialną II;

- 2) Zakład Malarstwa i Edukacji Twórczej wraz z następującymi Pracownikami:

- Pracownią Malarstwa I,
- Pracownią Malarstwa II,
- Pracownią Malarstwa III,
- Pracownią Edukacji Twórczej,
- Pracownią Nauk o Sztuce.

- **Nr 42** z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wprowadzenia zasad organizacji działalności reklamowej w Uniwersytecie Zielonogórskim.

JM Rektor wprowadził zasady organizacji działalności reklamowej w Uniwersytecie Zielonogórskim, które stanowią załącznik nr 1 do zarządzenia oraz cennik usług reklamowych stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia i wzór zlecenia na ustawienie/powieszenie nośnika reklamowego na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

JM Rektor upoważnił Kierownika Biura Promocji do wykonywania wszelkich czynności określonych w załączniku nr 1 do zarządzenia.

Utraciło moc zarządzenie nr 48 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 17 września 2003 r. w sprawie wprowadzenia zasad organizacji działalności reklamowej w Uniwersytecie Zielonogórskim.

- **Nr 43** z dnia 24 września 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 4 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 17 stycznia 2007 r. w sprawie wzoru umowy o warunkach odpłatności za kształcenie.

Zarządzeniem zmieniono wzór umowy o warunkach odpłatności za kształcenie, w sposób określony w załączniku do niniejszego zarządzenia.

- **Nr 44** z dnia 24 września 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 listopada 2002 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W regulaminie organizacyjnym Uniwersytetu Zielonogórskiego, ustalonym zarządzeniem nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 listopada 2002 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego, wprowadzono zmiany w § 41, § 47, § 53 i § 61 regulaminu, wynikające z kompetencji prorektorów, określonych zarządzeniem nr 38 z dnia 24 września 2008 r.

- **Nr 45** z dnia 1 października 2008 r. w sprawie wysokości opłat za najem pomieszczeń użytkowych.

JM Rektor ustalił wysokość opłaty z tytułu najmu pomieszczeń użytkowych Uczelni według następujących stawek (za każdą rozpoczętą godzinę najmu, o ile niniejsze zarządzenie nie stanowi inaczej):

a) Aula przy ul. Podgórnej 50 (472 miejsca)	380 zł
b) Sala wykładowa powyżej 180 miejsc	250 zł
c) Sala wykładowa od 110 do 179 miejsc	200 zł
d) Sala wykładowa od 80 do 109 miejsc	180 zł
e) Sala wykładowa poniżej 80 miejsc	150 zł
f) Palmiarnia	210 zł
g) Hala Sportowa ul. prof. Z. Szafrana	450 zł
h) Hala Sportowa przy ul. Prostej	350 zł

i) Boisko z szatniami na mecze piłki nożnej (90 minut)	250 zł
j) Boisko z szatniami na treningi (90 minut)	200 zł
k) Boisko na treningi (90 minut)	130 zł
l) Siłownia z szatnią (90 minut)	90 zł
m) Pomieszczenie dla obsługi organizacyjnej imprezy	100 zł
n) Ustawienie stolika w holu budynku Uczelni	80 zł
o) Najem powierzchni holi z przeznaczeniem na catering (jednorazowo).	150 zł

Zarządzeniem ustalono, iż w koszt najmu nie wchodzi koszt obsługi porządkowo – technicznej.

Koszt obsługi porządkowo – technicznej wynosi za każdą rozpoczętą godzinę najmu 280 zł.

Do kwot określonych w ust. 1 i 3 doliczony zostanie podatek VAT w wysokości wynikającej z obowiązujących przepisów.

W zarządzeniu znalazł się zapis, iż w uzasadnionych przypadkach Kanclerz upoważniony jest do ustalenia drogą negocjacji innych opłat za najem niż określone niniejszym zarządzeniem.

Utraciło moc zarządzenie nr 54 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 września 2007 r. w sprawie opłat za najem pomieszczeń użytkowych.

- **Nr 46** z dnia 1 października 2008 r. zmieniające zarządzenie nr 34 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 września 2008 r. w sprawie zasad kwatrowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 34 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 września 2008 r. w sprawie zasad kwatrowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego pozycja 4 tabeli otrzymała następujące brzmienie:

Budynek Dydaktyczny – ISzP, ul. Wiśniowa 10			
4.	Pokój 1-osobowy, łazienka wspólna	---	30 zł
	Pokój 2-osobowy, łazienka wspólna	40 zł	20 zł

- **Nr 47** z dnia 13 października 2008 r. w sprawie reprezentowania Uniwersytetu Zielonogórskiego w konferencjach rektorów oraz innych gremiach międzyuczelnianych.

JM Rektor ustalił zasady reprezentowania Uniwersytetu Zielonogórskiego przez Rektora oraz Prorektorów w następujących konferencjach Rektorów oraz innych gremiach międzyuczelnianych:

1. Rektor:

- 1) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP),
- 2) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich (KRUP),
- 3) Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola (KRUWiO),

2. Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą:

- 1) Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT),
- 2) Konferencja Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju (KPNIR),
- 3) Uniwersytecka Komisja Programów Międzynarodowych (UKProM),

3. Prorektor ds. Jakości Kształcenia:

- 1) Magna Charta Universitatum,

- 2) Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna (UKA),
- 3) Konferencja Prorektorów ds. Studenckich i Kształcenia Uczelni Technicznych,

- 4) Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych (KAUT),

4. Prorektor ds. Rozwoju:

- Uniwersytecka Komisja Finansowa (UKF).

- **Nr 48** z dnia 14 października 2008 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Wprowadzono regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

Utraciło moc zarządzenie nr 27 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Do wniosków o przyznanie świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, złożonych do dnia wejścia w życie nowego regulaminu stosuje się przepisy tego regulaminu.

- **Nr 49** z dnia 14 października 2008r. w sprawie opłat za korzystanie z ośrodków wczasowych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zarządzeniem ustalono następujące opłaty za korzystanie z ośrodków wczasowych Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Łagowie Lubuskim wynosi:

- a) odpłatność za wynajem domku dla osób uprawnionych 60 zł/doba
- b) odpłatność za wynajem domku dla pozostałych osób 120 zł/doba
- c) jednorazowa opłata za komplet pościeli 5 zł
- d) odpłatność za wynajem sprzętu wodnego 4 zł (dla osób uprawnionych pierwsza godzina gratis)
- e) odpłatność za wynajem domku bez sanitariatów dla osób uprawnionych 8 zł os/doba
- f) odpłatność za wynajem domku bez sanitariatów dla pozostałych osób 12 zł os/doba

Wynajmujący domek ponosi koszty energii elektrycznej i wody wg zużycia za czas pobytu, na podstawie odczytu liczników i cen dostawców.

W sezonie letnim, tj. od 24.06 do 31.08, domki z sanitariatami wynajmuje się w cyklu tygodniowym, tj. od niedzieli do soboty, przy czym maksymalny czas wynajmu wynosi w tym okresie 2 tygodnie.

2. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Lubrzy wynosi:

- a) odpłatność za nocleg w pokoju w pawilonie dla osób uprawnionych 10 zł os/doba
- b) odpłatność za nocleg w pokoju w pawilonie dla

pozostałych osób 14 zł os/doba

- c) odpłatność za rozbicie namiotu i pobyt dla osób uprawnionych 5 zł os/doba
- z podłączeniem prądu 7 zł os/doba
- d) odpłatność za rozbicie namiotu i pobyt dla pozostałych osób 7 zł os/doba
- z podłączeniem prądu 9 zł os/doba
- e) jednorazowa opłata za komplet pościeli 5 zł

3. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Lubiatowie wynosi:

Stary budynek	Nowy budynek
a) odpłatność za nocleg dla osób uprawnionych 15 zł os/doba	11 zł os/doba
(cena nie obejmuje zmiany pościeli)	
b) jednorazowa opłata za komplet pościeli 10 zł	10 zł
c) odpłatność za nocleg dla pozostałych osób 25 zł os/doba	19 zł os/doba
(cena obejmuje zmianę pościeli)	

4. Odpłatność za korzystanie z ośrodka wczasowego w Karlowie wynosi:

- a) odpłatność za nocleg dla osób uprawnionych 10 zł os/doba
- (cena nie obejmuje zmiany pościeli)
- b) jednorazowa opłata za komplet pościeli 10 zł
- c) odpłatność za nocleg dla pozostałych osób 22 zł os/doba
- (cena obejmuje zmianę pościeli)

Joanna Bojarska
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

Nagrody JM Rektora

Jedną z tradycji, jakie już na stałe weszły do kalendarza uniwersyteckich imprez, jest uroczyste wręczenie nagród JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. W tym roku także najbardziej zasłużeni pracownicy UZ odebrali z rąk Rektora prof. Osękowskiego nagrody za całokształt dorobku naukowego, ale były też jak zawsze nagrody indywidualne i zespołowe I i II stopnia. Gratulujemy!

Lidia Latanowicz nowym Profesorem na Uniwersytecie

23 lipca Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Lidii Latanowicz tytuł profesora nauk chemicznych.

Lidia Latanowicz urodziła się w Bublu - Łukowiskach (powiat Biała Podlaska). W latach 1962-1967 studiowała na Wydziale Matematyki, Chemii i Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i uzyskała stopień magistra fizyki o specjalności fizyka doświadczalna.

Stopień naukowy doktora nauk fizycznych nadała jej w 1976 roku Rada Wydziału Matematyki Fizyki i Chemii UAM, na podstawie rozprawy doktorskiej *Badanie niewodnych roztworów elektrolitów metodą jądrowego rezonansu paramagnetycznego. Roztwory soli diamagnetycznych metanolu*. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie fizyki uzyskała na tej samej uczelni w roku 1988, na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Procesy magnetycznej relaksacji jądrowej w obecności fluktuacji części radialnej oddziaływania dipolowego*.

W latach 1983-1985 Lidia Latanowicz odbywała staż naukowy w University of Florida, Gainesville, USA, w Laboratorium Magnetycznego Rezonansu Jądrowego kierowanym przez światowej sławy specjalistę w dziedzinie magnetycznego rezonansu jądrowego prof. R.E. Andrewa. Wynikiem tej współpracy była ważna w dorobku naukowym profesor Latanowicz publikacja *Solid state proton transfer dynamics and the proton NMR second moment and proton relaxation rates, Journal of Magnetic Resonance*. Jest to najczęściej cytowana praca z dorobku Pani Profesor w czasopiśmie filadelfijskim.

Prof. Latanowicz w latach 1994-1999 była czterokrotnie zapraszana jako visiting professor do University of South Africa w Pretorii (RPA). Współpraca z prof. E. C. Reynhardtem, zaowocowała trzynastoma wspólnymi pracami w czasopiśmie filadelfijskim, dwoma publikacjami w czasopiśmie międzynarodowym oraz szeregiem prezentacji prac w formie posterów i wykładów na konferencjach międzynarodowych. Prace mają charakter zarówno teoretyczny jak i doświadczalny. Dotyczyły badania dynamiki molekularnej metodą magnetycznej relaksacji jądrowej.

W roku 1996, w czasie urlopu naukowego odbyła pię-

ciomiesięczny staż naukowy w Institut für Organische Chemie, Freie Universität Berlin współpracując z prof. H. H. Limbachem. Przeprowadziła w tym czasie badania transferu protonu w wiązaniu wodorowym metodą relaksacji jąder ^{15}N oraz ^2H . Współpraca zaowocowała trzema wspólnymi publikacjami.

Z zielonogorską uczelnią Profesor Latanowicz jest związana od 1994 r., kiedy to rozpoczęła pracę na Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Od momentu utworzenia Uniwersytetu Zielonogórskiego Lidia Latanowicz pracowała na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, a obecnie na Wydziale Nauk Biologicznych w Zakładzie Biotechnologii.

Głównym kierunkiem działalności naukowej prof. L. Latanowicz są badania metodą magnetycznego rezonansu jądrowego (NMR) dynamiki molekularnej fazy skondensowanej. Większa część dorobku dotyczy teorii magnetycznej relaksacji jądrowej w ciałach stałych, badanie transferu protonu w wiązaniu wodorowym, oraz zjawiska tunelowania.

Wyniki dotychczasowych badań są opublikowane w 31 artykułach w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, a ponadto w 6 czasopiśmie o cyrkulacji międzynarodowej i 2 czasopiśmie

o cyrkulacji krajowej. Prof. Latanowicz opublikowała również jedną monografię i dwa rozdziały w książkach. Wyniki jej prac były również 84 razy prezentowane w materiałach konferencji i szkół międzynarodowych oraz krajowych.

Dorobek prof. Latanowicz w zakresie kształcenia i wychowania młodej kadry naukowej to wielu wypromowanych magistrantów oraz dwie doktorantki.

Lidia Latanowicz jest obecnie członkiem międzynarodowej organizacji ISMAR (International Society of Magnetic Resonances) skupiającej specjalistów z dziedzin NMR i EPR. Ponadto jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

W roku 2007 ukazały się w druku 3 prace naukowe opublikowane w czasopiśmie filadelfijskim o wysokiej randze naukowej. Czasopismo *Journal of Physical Chemistry* należy do American Chemical Society. W *Chemical Physics Letter* ukazują się tylko prace, które są nowością naukową na skalę światową. Przyczynę wyżej wymienionych prac do tematu tunelowania molekularnego wydaje się być znaczący. Od 50 lat zjawisko tunelowania jest wyjaśniane przez naukowców. Odkrycie i opisanie w pracach że małe atomy jak wodór i deuterii przechodzą przez barierę potencjału jako fala materii (fala de Broglie) wydaje się być dużym odkryciem, różnym od znanych w literaturze wyjaśnień tunelowania molekularnego. Zjawisko to zostało przewidziane przez fundamentalne równanie fizyki - równanie Schrödingera. Pierwszy raz w literaturze równanie to zostało zastosowane do ilościowego opisu szybkości przeskoków tunelowych w ruchach stochastycznych wodoru (wiązanie wodorowe, grupa metylowa) i udowodnione zostało, że opis Schrödingera jest doskonały.

Pani Profesor ma troje dzieci i trzy wnuczki.

Marcin Witczak

laureatem Nagrody

Prezesa Rady Ministrów

Premier RP przyznał nagrody za rozprawy doktorskie, habilitacyjne oraz działalność naukową, naukowo techniczną lub artystyczną za rok 2007 (<http://bip.kprm.gov.pl/kprm/nagrody/premiera/>).

Z przyjemnością informujemy, że dr hab. inż. Marcinowi Witczakowi, prof. UZ została przyznana Nagroda Prezesa Rady Ministrów za rozprawę habilitacyjną pt. „Modeling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-Linear Systems”. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że po raz pierwszy w historii naukowiec z Uniwersytetu Zielonogórskiego otrzymuje tę prestiżową nagrodę.

Marcin Witczak urodził się 19 grudnia 1973 r. w Zielonej Górze. W 1993 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, które ukończył w 1998 r. broniąc pracę magisterską przygotowaną pod kierunkiem prof. Dariusza Ucińskiego. Zaraz po ukończeniu studiów, we wrześniu 1998 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Robotyki i Inżynierii Oprogramowania Politechniki Zielonogórskiej. Pracę doktorską pt. *Identification and fault detection of non-linear dynamic systems* realizował pod kierunkiem prof. Józefa Korbicza. Obronił ją z wyróżnieniem w maju 2002 r. w Instytucie Cybernetyki Technicznej Politechniki Wrocławskiej. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego, gdzie kontynuował pracę naukowo-badawczą oraz dydaktyczną.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika (specjalność: diagnostyka procesów) został mu nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 6-go grudnia 2007. Obecnie jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w swoim macierzystym instytucie, w którym jest również kierownikiem Zakładu Systemów Informatycznych i Obliczeń Inteligentnych.

Marcin Witczak jest autorem lub współautorem 2 monografii, w tym także monografii habilitacyjnej pt. *Modelling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-linear Systems* (opublikowanej przez prestiżowe wydawnictwo Springer-Verlag), 9 rozdziałów w książkach, 18 artykułów w czasopismach naukowych oraz 50 artykułów opublikowanych w materiałach konferencyjnych.

Za osiągnięcia naukowo-badawcze otrzymał nagrodę zespołową Ministra (2003), nagrodę indywidualną Rektora (2002, 2008) oraz czterokrotnie nagrodę zespołową Rektora (2000, 2005, 2006, 2007). Uczestniczył również w realizacji wielu projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, między innymi w dwóch grantach Unii Europejskiej:

- INCO-COPERNICUS (Integration of Quantitative and Qualitative Fault Diagnosis Methods within the Framework of Industrial Application)
- DAMADICS (Development and Application of Methods for Actuator Diagnosis in Industrial Control Systems).

Był również:

- Z-cą przewodniczącego komitetu organizacyjnego

– *Diagnostyka Procesów i Systemów, DPS 2007*, Słubice.

- Członkiem komitetu organizacyjnego – *IFAC Symposium on Fault Detection, Supervision and Safety of Technical Processes, SAFEPROCESS 2006*, Pekin, Chiny.
- Członkiem komitetu organizacyjnego – *Krajowa Konferencja Automatyki, 2002*, Zielona Góra.

Marcin Witczak jest również członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Monografia habilitacyjna Marcina Witczaka przedstawia szerokie spektrum technik modelowania i estymacji dla diagnostyki uszkodzeń systemów nieliniowych ze szczególnym uwzględnieniem, tzw. problemu odporności związanego z niepewnością modeli wykorzystywanych w układach diagnostyki. Monografia dzieli się na trzy części. Część pierwsza stanowi przegląd istniejącego stanu wiedzy w zakresie diagnostyki uszkodzeń. W szczególności, Rozdział 2 przedstawia najczęściej stosowane techniki analityczne, natomiast Rozdział 3 prezentuje rozwiązania wykorzystujące techniki sztucznej inteligencji, takie jak algorytmy ewolucyjne i sztuczne sieci neuronowe. Wszystkie prezentowane rozwiązania przedstawia się w zunifikowany sposób, co ułatwia ich porównanie oraz krytyczne spojrzenie na możliwości zastosowania w kontekście praktycznych aplikacji. Pozostałe dwie części monografii prezentują oryginalne rezultaty badawcze Autora. Część druga przedstawia efektywne techniki projektowania obserwatorów o nieznanym wejściu umożliwiające odporną diagnostykę uszkodzeń dla dyskretnych w czasie systemów nieliniowych (Rozdział 4). Niniejsza część przedstawia również potencjalne możliwości zastosowania technik równania eksperymentu pomiarowego i estymacji parametrów do diagnostyki uszkodzeń (Rozdział 5). Główną uwagę koncentruje się na planowaniu eksperymentu i estymacji parametrów dla potrzeb pomiaru i diagnostyki uszkodzeń układu impedancji. Przedmiotem części trzeciej jest przedstawienie oryginalnych osiągnięć autora w kontekście zastosowania technik sztucznej inteligencji w układach diagnostyki technicznej. W szczególności, Rozdział 6 prezentuje zastosowania algorytmów ewolucyjnych w kontekście rozwiązywania zadań optymalizacji związanych z procesem projektowania obserwatorów diagnostycznych. Natomiast w Rozdziale 7 prezentuje się odporne techniki detekcji uszkodzeń wykorzystujące statyczne i dynamiczne sztuczne sieci neuronowe. Na szczególną uwagę zasługują również techniki umożliwiające wyznaczenie optymalnego planu eksperymentu pomiarowego dla potrzeb konstruowania modeli neuro-

Wystąpienie Prorektor ds. Jakości Kształcenia prof. Wiesławy Osmańskiej-Furmanek

dziedzinie nauk technicznych

- w zakresie dyscyplin **budownictwo i inżynieria środowiska**

- Na **Wydziale Fizyki i Astronomii** w dziedzinie nauk fizycznych - w zakresie dyscyplin **fizyka i astronomia**

- Na **Wydziale Humanistycznym** w dziedzinie nauk humanistycznych

- w zakresie dyscypliny **historia**

- Na **Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji** w dziedzinie nauk technicznych - w zakresie dyscyplin **informatyka i elektrotechnika**

- Na **Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii** w dziedzinie nauk matematycznych - w zakresie dyscypliny **matematyka**

- Ważnym elementem dbałości o jakość kształcenia i jednym z najważniejszych przedsięwzięć w roku akademickim 2007/08 było stworzenie kompleksowego systemu procedur oceny kształcenia akademickiego, to jest tzw. Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia.

Opracowana została koncepcja i zawartość systemu z załącznikami w formie ankiet, które pozwolą ocenić pracę nauczycieli akademickich i dadzą obraz działań i efektów pracy na każdym z wydziałów. Integralną jego część stanowi system antyplagiatowy, sprawdzający prace dyplomowe powstające na uczelni pod względem ewentualnych nieuprawnionych zapożyczeń.

- 21 września 2007 roku Uniwersytet Zielonogórski stał się sygnatariuszem Magna Charta Universitatum i tym samym wšedł do akademickiej wspólnoty ponad 500 uniwersytetów z całego świata, które przyjęły na siebie zobowiązanie przestrzegania jakości norm kształcenia i prowadzenia badań naukowych. W Polsce takich uczelni jest 20, Uniwersytet Zielonogórski jest 10 polskim uniwersytelem sygnatariuszem Magna Charty, która jest wyznacznikiem fundamentalnych zasad funkcjonowania uniwersytetów europejskich. Proklamuje niezależność i autonomiczność uniwersytetów co gwarantuje, że szkolnictwo wyższe oraz system badań przystosowują się na bieżąco do zmieniających się potrzeb, wymagań społeczeństwa oraz postępu wiedzy naukowej. Procedura przyjęcia Uniwersytetu Zielonogórskiego do grona sygnatariuszy trwała 2 lata. Nasze przyjęcie wynika z wysokiej oceny jakości kształcenia i jest także wyrazem uznania naszych dokonań w zakresie wdrażania Procesu Bolońskiego.

Aby Uniwersytet Zielonogórski mógł sprostać wyzwaniom czasu i zapewnić atrakcyjną i dobrą jakościowo ofertę edukacyjną, na nową kadencję planowane są kolejne działania związane z akredytacją kierunków i laboratoriów, a także promocją europejskiego wymiaru szkolnictwa wyższego, szczególnie w zakresie rozwoju zawodowego, mobilności oraz zintegrowanych programów nauczania, szkolenia i badań.

Równie ważnym jak poziom prowadzonych badań naukowych elementem oceny działalności Uniwersytetu jest jakość realizowanego procesu kształcenia. Organem działającym na rzecz jakości kształcenia o określonych ustawowo zadaniach i trybie pracy jest Państwowa Komisja Akredytacyjna. Poddanie się ocenie tej Komisji jest obligatoryjne, a jej negatywna ocena niesie za sobą konsekwencje w postaci decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego o cofnięciu lub zawieszeniu uprawnienia do kształcenia na danym kierunku studiów.

W ciągu ostatnich lat Państwowa Komisja Akredytacyjna oceniła na Uniwersytecie Zielonogórskim 29 kierunków i nie było przypadku oceny negatywnej. Ocenie poddawane były kierunki, które mogły wykazać się zamkniętym cyklem kształcenia, czyli takie, które wypromowały absolwentów.

W roku akademickim 2007/08 Zespoły Wizytujące Państwowej Komisji Akredytacyjnej dokonały przeglądu sześciu kierunków, z których wszystkie uzyskały akredytację, są to:

1. astronomia
2. elektronika i telekomunikacja
3. inżynieria środowiska
4. jazz i muzyka estradowa
5. zarządzanie i inżynieria produkcji
6. bezpieczeństwo narodowe.

W 1999 r. 29 państw europejskich, w tym Polska, podpisały Deklarację Bolońską. Podstawową ideą przyświecającą tej inicjatywie jest stworzenie Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego opartego na harmonizacji i standaryzacji systemów szkolnictwa wyższego w krajach-sygnatariuszach. W ramach wdrażania Procesu bolońskiego, nasz uniwersytet, jako jednostka podległa właściwemu ministrowi podjął wiele zadań, m.in.:

- wdrożenie Europejskiego Systemu Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS) oraz wprowadzanie przejrzystych i porównywalnych systemów stopni umożliwiających mobilność studentów, wdrożenie suplementu do dyplomu. Obecnie wszyscy nasi absolwenci otrzymują taki suplement;
- przyjęliśmy również, zgodnie z założeniami Procesu Bolońskiego wielostopniowy system studiów oparty na trzech cyklach kształcenia
 - I stopień: uzyskanie tytułu licencjata lub inżyniera
 - II stopień: uzyskanie tytułu magistra
 - III stopień: studia doktoranckie;

Obecnie na naszym uniwersytecie na pięciu wydziałach funkcjonują studia doktoranckie

- Na **Wydziale Inżynierii Ładowej i Środowiska** w

Jubileusz pracy naukowej prof. Marii Barbary Piechowiak Topolskiej

26 września 2008 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego w Campusie B odbył się jubileusz urodzin i pracy badawczej Pani Profesor Marii Barbary Piechowiak Topolskiej. Na uroczystość przybyli liczni goście w tym: władze uczelni, pracownicy Instytutu Historii, rodzina, bliscy znajomi, studenci i wychowankowie. Całość wydarzenia poprowadził prof. Dariusz Dolański, Dyrektor Instytutu Historii UZ, gdzie od 1997 r. w Zakładzie Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski XVI-XVIII w. pracuje Jubilatka.

Po słowach wprowadzających jako pierwszy głos zabral JM Rektor prof. Czesław Osękowski, który mówił o swoich pozytywnych doświadczeniach w pracy zawodowej z Panią Profesor. Podkreślił Jej wyjątkową otwartość i żywy zmysł krytycyzmu a także szczególny urok osobisty, pod wrażeniem którego znajduje się od początków znajomości z Jubilatką, a którego my pracujący z Nią codziennie doświadczamy.

Następnie wystąpił prof. Jan Jurkiewicz, współredaktor naukowy tomu prac pt. *Młodsza Europa. Od śred-*

niowiecza do współczesności (Zielona Góra 2008), poświęconemu Jubilatce, wieloletni współpracownik i przyjaciel Pani Profesor. W swoim wystąpieniu przedstawił sylwetkę naukową profesor Topolskiej, poczynając od wczesnego dzieciństwa, poprzez studia historyczne na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, studia doktoranckie pod kierunkiem prof. Henryka Łowmiańskiego. Tematyka tego seminarium, jak stwierdził Jan Jurkowski, wyznaczyły zakres tematyczny badań przyszłej Pani Profesor, zwróciły Jej uwagę na dzieje i specyfikę Wielkiego Księstwa Litewskiego oraz miały znaczący wpływ na dalsze losy naukowe Jubilatki. Prelegent położył szczególny akcent na omówienie głównych prac naukowych: wydanej drukiem pracy doktorskiej (1969) *Dobra szklowska na Białorusi wschodniej w XVII i XVIII w.*, rozprawy habi-

litacyjnej (1984) *Czytelnik i książka w Wielkim Księstwie Litewskim w dobie Renesansu i Baroku* oraz - jak się ocenił - najistotniejszej w dorobku naukowym książce (2002) *Spółczesność i kultura w Wielkim Księstwie Litewskim w XV do XVIII w.* Mówiąc o wysiłku naukowym Marii Barbary Piechowiak Topolskiej prof. Jurkiewicz zaznaczył, że obok prac z zakresu lituanistyki historycznej, które cytując: „przyczyniły się do zmiany utrwalonych poglądów historiograficznych na temat przeszłości ziem państwa polsko-litewskiego, a także doprowadziły do zmiany postaw badawczych”, w kręgu zainteresowań

Jubilatki znajdują się również dzieje Polonii w różnych krajach europejskich. Ma to związek z podjętą w latach 1978-2004 pracą w Zakładzie Badań nad Polonią PAN w Poznaniu. Praca ta skutkowała działalnością naukową w środowiskach emigracyjnych (współudział w pracy zbiorowej *The Polish Cultural and Scientific Heritage at the dawn of the Third Millennium*, red. E. Szczepaniak, Londyn 2003) oraz czynnym udziałem w życiu tych środowisk (Pani Profesor jest członkiem Komitetu Badań Polonii PAN w Warszawie i wiceprezesem do spraw programowych w Zarządzie Światowej Rady Badań nad Polonią z siedzibą w Denver-USA i w Warszawie). Całość dorobku naukowego Uczzonej, jak czytamy we wstępie do wspomnianej książki jubileuszowej *Młodsza Europa...* liczy obecnie ok. 753 publikacji, w tym 4 książki, blisko 200 rozpraw, artykułów, referatów i recenzji oraz ok. 330 biogramów w wydawnictwach encyklopedycznych. Ukoronowaniem dotychczasowych zasług było nadanie Marii Barbary Piechowiak Topolskiej 11 grudnia 2003 r. tytułu naukowego profesora nauk humanistycznych.

Po wystąpieniu profesora Jurkiewicza głos przekazano przedstawicielce Samorządu Studenckiego, która w imieniu podopiecznych Pani Profesor podziękowała Jej za trud włożony w kształtowanie światopoglądu historycznego studentów, za zrozumienie i cierpliwość w pracy dydaktycznej. Kolejnym punktem ceremonii było odczytanie przez prowadzącego, przy współudziale prodziekana WH prof. Sławomira Kufla wystosowanych z okazji jubileuszu licznych listów gratulacyjnych i nadesłanych z całego świata życzeń.

Następnie głos zabrała sama Jubilatka, która podziękowała przybyłym na uroczystość i właściwym sobie poczuciem humoru opowiedziała o pracy na Uczelni Zielonogórskiej.

Ostatnią, oficjalną częścią uroczystości było rozdanie autorom biorącym udział w przedsięwzięciu egzemplarzy książki *Młodsza Europa...* Było to dla nas, współpracowników Pani Profesor szczególnie miłe, bowiem w ten sposób mogliśmy wyrazić swoje uznanie dla pracy badawczej Jubilatki i zaakcentować naszą w nim współobecność. Tematyka prac ofiarowanych Pani Profesor koncentrowała się wokół dziejów obszaru Europy Środkowo-Wschodniej określanej mianem „Młodszej Europy” i dotyczyła zarówno problemów tej części kontynentu u zarania jego historii, jak i zagadnień zupełnie współczesnych, kwestii politycznych oraz szeroko rozumianych spraw społeczno-kulturalnych. Obecnie książka dostępna jest już na rynku księgarskim.

Ta część kończyła ceremonię jubileuszu pracy naukowej Marii Barbary Piechowiak Topolskiej. Nadmienić należy, że wśród zaproszonych gości, którzy składali gratulacje Pani Profesor, podczas wręczania książki znalazły się członkinie międzynarodowego Stowarzyszenia Kobiet Aktywnych Zawodowo, organizacji której członkiem-założycielem od 1990 jest również Jubilatka.

Po uroczystości przybyli goście zostali zaproszeni do Pałacyku Uniwersyteckiego, gdzie odbył się zaplanowany bankiet.

M. Konopnicka

WYKŁAD INAUGURACYJNY ROKU AKADEMICKIEGO 2008/2009
NA WYDZIALE PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Wiedza naukowa, jej tworzenie i upowszechnianie w okresie powstawania społeczeństwa wiedzy

Pani Rektor, Panie Dziekanie, Koleżanki i Koledzy – pracownicy naszego Wydziału, Szanowni Studenci

Znajdujemy się w Uniwersytecie, instytucji w której wiedzę naukową się tworzy i przekazuje. Uczestniczymy w Inauguracji na Wydziale, na którym koegzystują ze sobą nauki społeczne i nauki o zdrowiu. W tym wykładzie będę mówiła o wiedzy naukowej z obszaru nauk społecznych, przyrodniczych i technicznych. Tych ostatnich na naszym Wydziale się nie studiuję, ale jest to możliwe na naszym Uniwersytecie. A w dobie współczesnej – bardzo potrzebne.

Gdybym miała w jednym zdaniu powiedzieć o czym będzie ten wykład, to powiedziałabym, że o wiedzy naukowej, pieniądzach i zgłaszanych wobec społeczeństwa wiedzy wątpliwościach.

1. Społeczeństwo wiedzy

Żyjemy w czasach tworzenia się nowego typu społeczeństwa. Jedni teoretycy nazywają je społeczeństwem pokapitalistycznym, postindustrialnym, inni społeczeństwem sieciowym. Jeszcze inni używają określenia społeczeństwo wiedzy lub społeczeństwo doceniające wiedzę.

Równolegle do tworzenia się społeczeństwa wiedzy, tworzy się nowy typ gospodarki. Ekonomiści do jej określenia używają pojęcia „gospodarka oparta na wiedzy”. Tak jak kiedyś zasoby naturalne, kapitał czy siła robocza były podstawowym zasobem gospodarki i decydowały o pomyślności społeczeństw i narodów, tak obecnie zasobem tym jest i będzie wiedza. Dodać można, iż samo posiadanie zasobów naturalnych lub posiadanie siły roboczej nie wystarczało do budowania pomyślności społeczeństwa, trzeba było posiadać **wiedzę** o walorach zasobów naturalnych oraz technologii pozwalającą uczynić z nich użytek. Siłę roboczą trzeba było umieć zamienić w pracę i zorganizować system produkcji, a więc również wykorzystać niezbędną ku temu wiedzę. Zatem od zawsze, od kiedy zaistniał *homo sapiens* wiedza była stosowana przez ludzi do wykorzystywania tego, co oferowała natura i do wytwarzania potrzebnych

ludziom dóbr. Ale dziś znaczenie wiedzy jest dużo większe niż kiedykolwiek, zwłaszcza wiedzy, która przybierze postać opatentowanego wynalazku i produktu, który w milionach egzemplarzy uda się sprzedać na globalnym rynku.

Ekonomistów interesuje ten szczególny rodzaj wiedzy, która daje się przekształcić w wynalazki i produkty wysokich technologii. Interesuje ich wiedza, która ma być przede wszystkim **produktywna i innowacyjna**, wiedza, która ma wartość rynkową.

Uświadomienie sobie tego, iż wiedza odgrywa i będzie odgrywać coraz większą rolę w kształtowaniu kondycji gospodarczej poszczególnych państw oraz dostrzeżenie dużego dystansu między Europą a Stanami Zjednoczonymi i Japonią pod względem zgłoszonych patentów i wynalazków (w USA i Japonii zgłaszanych jest rocznie 2 do 4 razy więcej patentów i wynalazków niż w Europie) spowodowało, iż UE w 2000 roku przyjęła tzw. Strategię Lizbońską w której zapisano, że celem Unii będzie „przekształcenie jej w ciągu 10 lat w najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarkę opartą na wiedzy, charakteryzującą się trwałym wzrostem gospodarczym, coraz większą ilością coraz lepszych miejsc pracy oraz większą harmonią społeczną”.

Czy istnieją już państwa posiadające gospodarkę opartą na wiedzy? I czy do tych państw zalicza się również Polska? Istnieją rankingi państw, których gospodarka zbliża się do gospodarki opartej na wiedzy. Są wśród nich z państw pozaeuropejskich: USA, Kanada, Japonia, Korea Południowa, a w Europie: Francja, Wielka Brytania, Niemcy, Finlandia, Irlandia, Szwecja, Holandia i Węgry. Polska ma jeszcze do pokonania duży dystans technologiczny, w tym informatyczny i dochodowy oraz musi zmienić strukturę swojej gospodarki, tak aby przeważała w niej branża wysokich technologii. Musi również zwiększyć swoje nakłady na naukę. Dopiero wtedy ma szansę znaleźć się w gronie państw z gospodarką opartą na wiedzy. Nikt jednak czekać nie będzie i w państwach z gospodarką opartą na wiedzy, w dalszym ciągu będą postępowały procesy rozwojowe.

Ekonomiści twierdzą, iż aby wiedza była produktywna i innowacyjna musi być tworzona w dobrze zorganizowanych zespołach naukowców i praktyków, pracujących z wyraźnie określonymi celami.

Te wymagania dotyczące produktywności i innowacyjności wiedzy, wyraźnie preferuje UE przy finansowaniu wniosków na rozwój badań naukowych i tworzenie gospodarki, mogącej konkurować z gospodarką amerykańską.

ską i dalekowschodnią. Komisja Europejska finansująca badania naukowe preferuje te projekty, które łączą pracę badawczą z przemysłem wysokich technologii oraz edukacją, projekty, które bardzo wyraźnie wskazują na praktyczne zastosowania. Naukowców zachęca się do tworzenia zespołów międzynarodowych, a konsorcja tworzone z przedstawicieli instytucji naukowych i gospodarki zabiegają o środki na budowanie parków i centrów technologicznych.

Dużą bolączką wielu krajów europejskich i przeszkodą w budowaniu społeczeństwa wiedzy jest zbyt mała liczba studentów i absolwentów nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych, inżynierów, automatyków, genetyków i chemików, biotechnologów, którzy mogliby pracować w sektorze badań i przemysłach wysokich technologii. Jednym z mechanizmów, który ma zachęcać młodzież do kształcenia się na kierunkach przyrodniczych, matematycznych i inżynierskich będzie od bieżącego roku wypłacanie wyższych stypendiów (1000 zł miesięcznie przez 9 miesięcy) dla kilkudziesięciu najlepszych studentów kierunków zamawianych przez państwo w każdej z uczelni realizujących kształcenie na tych kierunkach. W naszej uczelni kierunkami zamawianymi są: elektrotechnika, inżynieria biomedyczna, inżynieria środowiska oraz mechanika i budowa maszyn.

Innym mechanizmem, który ma posłużyć budowaniu społeczeństwa wiedzy – może mniej przyjemnym niż stypendia – będzie powrót matematyki jako przedmiotu obowiązkowego na egzaminie maturalnym. Aby móc studiować nauki techniczne, w dobrym stopniu trzeba opanować podstawy matematyki i fizyki.

2. Wiedza zdobywana z motywacji czysto poznawczej

Czy wszystkie badania naukowe prowadzone obecnie w instytutach naukowych, w uniwersytetach zorientowane są na uzyskiwanie wiedzy dającej się zastosować praktycznie? A co z poznawaniem świata wynikającym z motywów czysto poznawczych? Z chęci zrozumienia mechanizmów funkcjonowania różnych obszarów rzeczywistości? Na szczęście, takie badania, po zdobyciu na nie środków finansowych też udaje się realizować. Największy i bardzo kosztowny projekt badawczy ostatnich lat, inauguracja którego miała miejsce 10 września 2008 r. – powstał jako projekt motywowany czysto poznawczo. Wielki zderzacz hadronów (LHC – Large Hadron Collider) w ośrodku badań jądrowych CERN pod Genewą, to projekt, którego pomysł zrodził się przeszło 20 lat temu, przy jego realizacji pracowało i pracuje 5 - 6 tys. naukowców z 50 krajów, a wybudowanie podziemnego tunelu i wszystkich urządzeń do eksperymentu kosztowało ok. 10 mld \$. (Dla porównania roczny budżet Uniwersytetu Harvarda – jednego z najlepszych uniwersytetów na świecie, z którym związanych było 40 laureatów naukowych nagród Nobla, zatrudniającego przeszło 10 tys naukowców, nauczających 18 tys. studentów to niecałe 3 mld \$ (2,8). Czyli za pieniądze przeznaczone na LHC Harvard mógłby się utrzymać przez przeszło 3,5 roku. A wiecie Państwo na ile lat wystarczyłoby tych pieniędzy Uniwersytetowi Warszawskiemu? UW – najlepszy polski uniwersytet – kształcający około 40 tys. studentów mógłby utrzymać się za tę samą kwotę przez lat 30, ponieważ jego roczny budżet wynosi zaledwie 10 % budżetu Uniwersytetu Harvarda.

Fizycy mają nadzieję, iż wyniki badania zderzeń wiązek protonów pozwolą udzielić odpowiedzi na wiele nurtujących ich pytań dotyczących budowy materii, wyjaśnić zagadkę antymaterii, chcą się przekonać czy wyniki eksperymentu potwierdzą istnienie cząstki Higg-

sa, istnienie której zakłada Model Standardowy, opisujący najbardziej podstawowe siły przyrody. Ale jak mówi Dyrektor Instytutu Problemów Jądrowych w Świerku dr hab. Grzegorz Wrochna: nieznanie cząstki Higgsa w zderzaczach hadronów będzie bardziej przełomowym odkryciem niż jej znalezienie, bo będzie oznaczało że obecna teoria budowy materii jest fałszywą i że trzeba będzie w jej miejsce budować inną. W badaniu pod Genewą fizycy mają nadzieję, że uda się im odkryć nowe cząstki elementarne, zupełnie nowego rodzaju, przewidywane przez modele konkurencyjne do Modelu Standardowego. A najciekawsze będzie odkrycie cząstek czy zjawisk, których żaden z modeli proponowanych dziś przez teoretyków nie przewiduje (GW, 1.09.2008, s. 23). Fizycy zakładają, iż przy projekcie wielkiego zderzacza hadronów będą mieli co robić przez około 20 lat.

Czy przy tego typu badaniach nazywanych podstawowymi czy teoretycznymi nie powstają nowe technologie i praktyczne zastosowania, którymi zainteresowane są współczesne społeczeństwa wiedzy? Jak najbardziej, powstają. Rzecz w tym, że pojawią się one prawdopodobnie za jakieś 50 do 100 lat. Jest na to kilka dowodów:

Badania Michaela Faradaya nad elektromagnetyzmem, które doprowadziły do wytwarzania energii elektrycznej miały miejsce w 1831 roku (gdy Polacy leczyli rany po powstaniu listopadowym), a proces elektryfikacji w krajach najbardziej rozwiniętych rozpoczął się w 30 lat później, a w wielu krajach nieuprzemysłowionych dopiero w 100 lat od przełomowego odkrycia.

Zegarki kwarcowe i cyfrowa fotografia to „produkt uboczny” programu Apollo z lat 60. XX w., kiedy to Amerykanie wysłali pierwsze sondy kosmiczne, a potem pierwszego człowieka na księżyc.

3. Wątpliwości wyrażane wobec idei budowania społeczeństwa wiedzy

Niektórzy badacze, zwłaszcza młodzi humaniści, zajmujący się analizą problematyki społeczeństwa wiedzy, deklarując nawet zrozumienie dla konieczności konkurowania na globalnym rynku i wynikających stąd priorytetów dla produktywności i innowacyjnej wiedzy, zwracają uwagę, aby nie rezygnować z badań o charakterze czysto poznawczym i niekomercyjnym (Małgorzata Dąbrowa-Szeffler). To, jak pokazuje przykład z CERN pod Genewą niekiedy się udaje. Wskazują przy tym, że niekomercyjna wiedza naukowa odgrywa inspirującą rolę dla innych badań i przyczynia się do powiększania globalnych zasobów wiedzy. Wyrażają też zaniepokojenie (np. Ewa Chmielecka) wobec uczynienia z rozwoju gospodarczego i technologicznego celu samego w sobie. Ich zdaniem prowadzić to może do odrodzenia się technokratyzmu i nadmiernego rozwoju menedżeryzmu, a jednocześnie do zapomnienia jednej z najważniejszych składowych kultury europejskiej – refleksji humanistycznej, która dzięki krytycyzmowi i odwadze w stawianiu pytań i udzielaniu na nie odpowiedzi będzie monitorowała i kwestionowała niebezpieczne ideologie.

Jeszcze inny rodzaj wątpliwości zgłosił młody filozof Ireneusz Witek. Zwrócił uwagę, iż choć pojęcie „społeczeństwo wiedzy” zostało utworzone w latach 80. XX wieku, to jako fenomen istniało od czasów Arystotelesa i Platona, gdyż ludzie zawsze wykorzystywali wiedzę w rozwiązywaniu problemów, z którymi się borykali. Ten młody badacz postawił również pytanie: co jest celem społeczeństwa wiedzy i jakimi środkami ten cel społeczeństwa wiedzy mają zamiar urzeczywistnić? Jeśli celem ma być zdominowanie innych społeczeństw – co zostało zadeklarowane w Strategii Lizbońskiej - to czy

nie jest zasadne mówić raczej o „imperium wiedzy” niż społeczeństwie wiedzy? Ale dodaje również, że dla społeczeństw wychowanych w i dla systemów demokratycznych zaakceptowanie neutralnego lub nawet dodatnio waloryzowanego określenia „społeczeństwo wiedzy” jest łatwiejsze niż zgoda na „imperium wiedzy”. Może warto nad tym się zastanowić.

4. Zadania nauk społecznych i nauk o zdrowiu w dobie społeczeństwa wiedzy

A jakie zadania mają do spełnienia w dobie kształtowania się społeczeństwa wiedzy nauki społeczne i nauki o zdrowiu? Czy prowadzą podobne do prowadzonych przez przedstawicieli nauk przyrodniczych badania? Czy sprawdzają jakieś modele teoretyczne? Czy dostarczają rezultatów dających się praktycznie zastosować?

W obszarze nauk przyrodniczych – w fizyce, biologii, chemii trafność teorii naukowych jest sprawdzana jedynie poprzez badanie empiryczne. O wiele trudniej o takie sprawdzenie w obrębie nauk społecznych. Niektórzy badacze podejmują takie próby, inni rozwijają przede wszystkim teorię, z empirii czerpiąc jedynie ilustracje dla głoszonych tez. Jeszcze inni głoszą twierdzenia mając na ich poparcie jedynie swoje przekonania. Profesor Edward Hajduk określił taką postawę: „Jest tak, bo tak uważam”.

Trwają dyskusje nad statusem wielu teorii z obszaru nauk humanistycznych, czy są one teoriami spełniającymi domniemane kryteria naukowości obowiązujące w naukach typu *science* i czy w ogóle takie kryteria należy wobec nich stosować, czy też koncepcje te są bardziej koncepcjami filozoficznymi, a nawet ideologicznymi.

- Nauki społeczne mają służyć poznawaniu i **rozumieniu** świata ludzkich zachowań, wytworów, istniejących i tworzonej instytucji. Jak pisał Piotr Sztompka wiedza z zakresu socjologii może przydać się do zrozumienia tego o czym z myślą o światłych obywatelach piszą poważne gazety. Część wiedzy socjologicznej i psychologicznej może być zastosowana do rozwiązywania wielu praktycznych problemów – jak skuteczniej nauczać, jak motywować ludzi do pożądanego działania, jak przygotować diagnozę sytuacji, która wymaga zmiany.
- Nauki społeczne pozwalają lepiej zrozumieć wzory zachowań i wytwory innych kultur, z którymi w dobie globalizacji coraz częściej możemy się spotykać; Dlatego też studentów pedagogiki i socjologii naucza się antropologii kulturowej, socjologii kultury.
- Współczesna humanistyka może przyczyniać się rów-

nież do kształtowania racjonalnych i otwartych postaw wobec kontrowersyjnych niekiedy, wypracowanych przez współczesne nauki takie jak genetyka, medycyna czy też współczesne technologie rozwiązań. Mam tu na myśli postawy wobec zapłodnienia *in vitro*, komórek macierzystych czy też żywności zmienianej genetycznie.

Jeśli nawet nie otrzymamy od współczesnej humanistyki jednoznacznej odpowiedzi na pytanie czy obawiać się czy nie obawiać modyfikowanej genetycznie żywności, to trening na zajęciach z filozofii, metodologii badań społecznych pozwoli nam rozważyć jakość stosowanych w dyskusji na ten temat argumentów i wypracować sobie własne zdanie w tej sprawie. Oddzielić argumenty o charakterze racjonalnym, od argumentów nacechowanych jedynie emocjami. Dostrzec w stosowanych w dyskusji argumentach interesy wytwórców lansowanych produktów i sposoby odpierania zarzutów przeciwników.

- Nauki o zdrowiu, korzystając z osiągnięć współczesnej genetyki, mikrobiologii rozpoznają przyczyny wielu chorób i schorzeń, a we współpracy ze współczesną techniką opracowują różne bardzo zaawansowane technologicznie sposoby ich diagnozowania i znajdują skuteczne sposoby ich leczenia;
- Nauki o zdrowiu rekomendują też prozdrowotne style życia, z aktywnością fizyczną, lekkostrawną dietą i poszukiwaniem harmonii między różnorodnymi sferami życia człowieka. Współczesnych kardiologów poza czysto medycznym wykonywaniem swojej profesji nurtuje problem: dlaczego Polacy bardziej podatni są na reklamę różnorodnych produktów konsumpcyjnych, z lekami i paralekami włącznie, a są „odporni” na zmianę stylu życia na bardziej aktywny i prozdrowotny. Może podejmą się odpowiedzieć na to pytanie socjologowie lub pedagodzy.

W kształceniu na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ przygotowuje się studentów do pracy z innymi ludźmi, do różnych form niesienia im pomocy. Wiedza, którą będziecie Państwo zdobywać winna przyczynić się do tego, aby pomoc ta była skuteczna i aby podejmowana przez Was aktywność życiowa – zawodowa i w sferze prywatności – nadawała Waszemu życiu akceptowany – przede wszystkim przez Was samych sens. Zdobywanie wiedzy, wynikające z ciekawości świata, po to aby wiedzieć, może być niezwykle interesującą przygodą intelektualną, przeżycia której wszystkim Państwu życzę.

Na co postawić, czyli jak się promować?

Wyniki ankiet przeprowadzonych wśród kandydatów na studia

W tym roku po raz kolejny Biuro Promocji przeprowadziło badanie skuteczności działań promocyjnych podejmowanych przez Uniwersytet Zielonogórski.

W badaniu udział wzięło 1098 osób – kandydatów na studia. Badanie zostało przeprowadzone w postaci ankiety elektronicznej generowanej automatycznie po wypełnieniu podania na studia w panelu elektronicznej rejestracji kandydatów.

Ankieta była aktywna przez cały okres trwania rekrutacji na studia stacjonarne, czyli do 24 września br.

Chcieliśmy dowiedzieć się, które działania promocyjne zostały najlepiej przyjęte przez młodzież i na czym powinniśmy skoncentrować swoją aktywność w przyszłości. Zamierzaliśmy także sprawdzić, jak wypadła

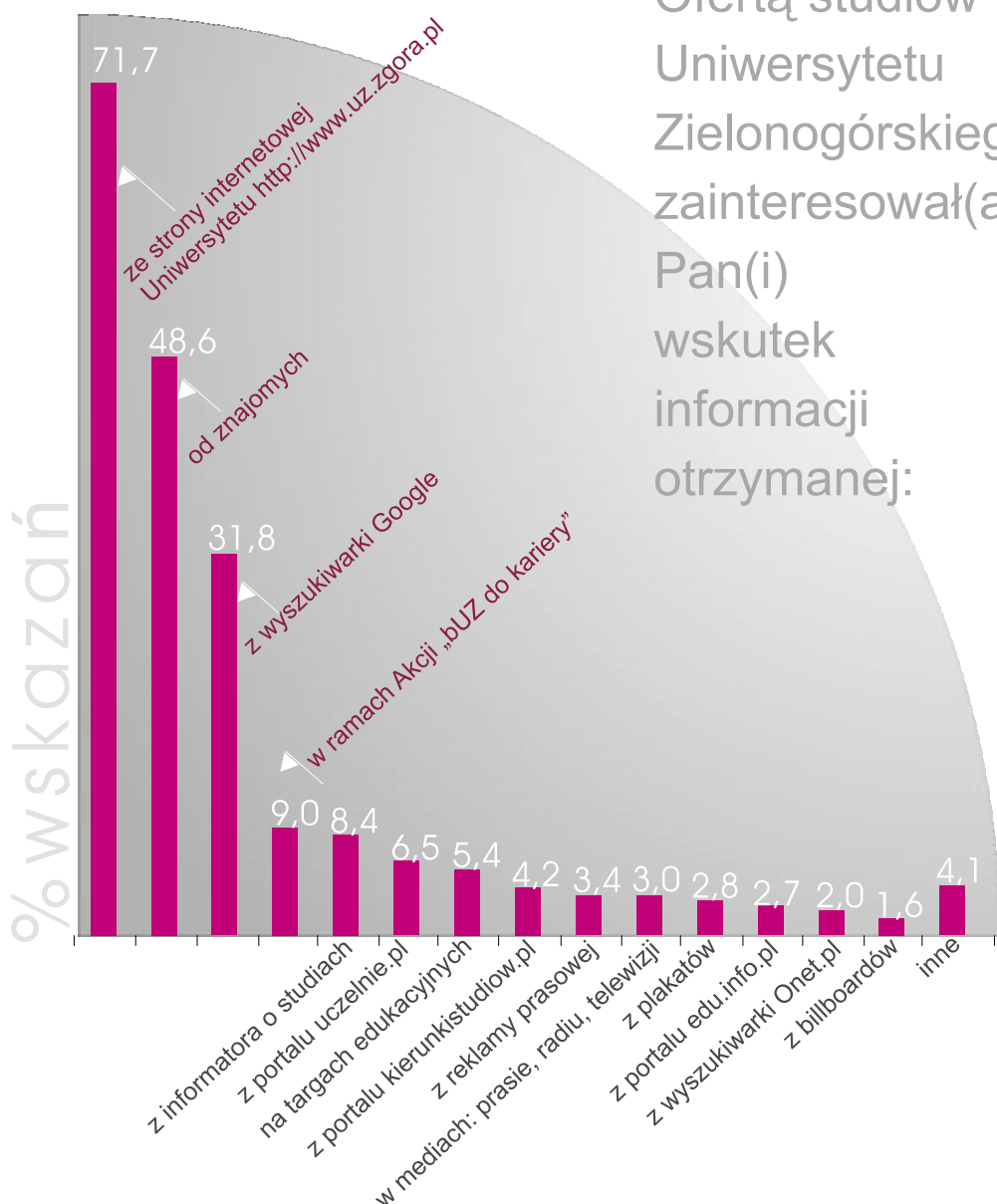
nasza tegoroczna akcja promocyjna „bUZ do kariery” oraz jak respondenci oceniają projekt Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii adresowany właśnie do maturzystów pn. „Zdaj matkę na maxa!”.

Blisko 92 proc. ankietowanych odpowiedziało, że nie miało problemu ze znalezieniem informacji o ofercie edukacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

71,7 proc. kandydatów składających podanie na UZ wskazuje, że ofertą studiów zainteresowało się wskutek informacji otrzymanej ze strony internetowej Uniwersytetu (www.uz.zgora.pl). Na drugiej pozycji jest informacja otrzymana od znajomych. Na podstawie opinii przyjaciół, znajomych, rodzeństwa decyzje o wyborze uczelni podejmuje aż 48,6 proc. kandydatów.

31,8 proc. respondentów skłoniło się do wyboru kształcenia na naszej uczelni czerpiąc informacje z wyszukiwarki Google. W 9 proc. o sukcesie wyboru studiów na naszej uczelni zdecydowała informacja otrzymana przez kandydatów w ramach akcji „bUZ do kariery”, a 8,4 proc. respondentów zainteresowało się ofertą naszej uczelni poprzez lekturę *Informatora dla kandydatów na studia*. 6,5 proc. ankietowanych wskazało, że po naszą ofertę sięgnęło, gdyż zauważyło prezentację UZ na portalu Uczelnie.pl, a 5,4 proc. kandydatów przyciągnęły do nas targi edukacyjne, w których braliśmy udział.

Pozostałe pozycje stanowiące źródła informacji o UZ, wskazane w ankiecie nie osiągnęły 5 proc.

Ofertą studiów
Uniwersytetu
Zielonogórskiego
zainteresował(a) się
Pan(i)
wskutek
informacji
otrzymanej:

W odpowiedzi na pytanie o to, co w informacji, reklamie dot. UZ wzbudziło zainteresowanie kandydatów, respondenci wymieniali:

- bogata oferta kierunków
- strona internetowa UZ
- informacja jasna i przejrzyste przedstawiona
- prosty przekaz informacji
- atmosfera na UZ
- bardzo dobry opis UZ
- dobre opinie studentów na temat UZ

Odpowiadali także w ten sposób:

- „Zaciekała mnie akcja „bUZ do kariery”. Uważam, że to świetny pomysł na pozyskiwanie nowych studentów...”
- „Promocja UZ bardzo mnie zainteresowała, bo poczułam, że na tej właśnie uczelni mogłabym studiować to, co naprawdę mnie interesuje. Informacje o UZ były dla mnie bardzo ciekawe, ponieważ zostały przedstawione w interesujący dla młodego człowieka sposób (np. „bUZ do kariery”).

W ankiecie pytaliśmy także o pomysły kandydatów, które moglibyśmy wprowadzić w życie planując nowe działania promocyjne uczelni skierowane do młodzieży. Ankietowani podpowiadali m.in. następujące działania:

- billboardy w innych miastach
- ulotki rozdawane przez studentów w centrach mniejszych miejscowości
- promocja prowadzona przez absolwentów
- reklama w radiu
- informacja na stronie internetowej napisana w „ludzkim języku”
- dokładny opis kierunków i programów studiów na stronie internetowej
- ulotki – mini informatory wysyłane do wszystkich maturzystów w woj. lubuskim na ich adres domowy
- informacja zamieszczana w gazetach i czasopiśmie czytanych przez młodzież
- więcej akcji w szkołach
- promocja w telewizji regionalnej
- informacje na forach i stronach dla młodzieży
- konkretne informacje nt. spraw dotyczących kandydatów umieszczone na jednej witrynie strony www
- poprawić wygląd strony www.

Na pytanie *Czy zetknął(a) się Pan(i) z akcją promocyjną Uniwersytetu Zielonogórskiego „bUZ do kariery”?* 208 osób (co stanowi 18,9 proc. badanych) odpowiedziało „tak”, co oznacza, że prawie 50 proc. osób, które zetknęły się z bUZem złożyło dokumenty na naszą uczelnię. Osoby, które miały okazję uczestniczyć w akcji „bUZ do kariery” oceniły ją średnio na 3,25 pkt. w skali 0-5 pkt., co – mając na względzie typowy dla młodych ludzi stosunek krytyczny do wszelkich działań promocyjnych – w naszym mniemaniu oznacza ocenę naprawdę dobrą. Kandydaci zapytani o to, czy akcja „bUZ do kariery” zainteresowała ich Uniwersytetem Zielonogórskim w prawie 12 proc. odpowiedzieli, że tak.

Budujący jest także wynik odpowiedzi na pytanie *Czy jako student(ka) Uniwersytetu Zielonogórskiego chciał(a)by Pan(i) uczestniczyć w akcjach promocyjnych uczelni, takich jak np. „bUZ do kariery”?* W tym miejscu 32 proc. ankietowanych potwierdziła swoją wolę włączenia się w promocję uczelni.

Kandydaci zapytani o to, co wydało im się najbardziej interesujące w Akcji „bUZ do kariery” odpowiadali:

- pozytywna chęć promocji,
- pomysł na promocję,
- interesujące wypowiedzi i otwartość prowadzących (studentów),
- spotkanie ze studentami,
- warsztaty dziennikarskie,

- entuzjazm studentów, którzy opowiadali o swoich studiach,
- sam kontakt ze studentami, którzy mogą szczerze i otwarcie odpowiedzieć na pytania dotyczące UZetu,
- indywidualne podejście do zainteresowanego,
- przystępna forma, cenne praktyczne informacje (jakich nie ma w informatorze) przekazane przez studentów,
- młodzi, interesujące ludzie z ciekawymi pomysłami,
- „Ekipa „bUZ do kariery” bardzo fajnie opisywała uniwersytet i w ogóle ekstra zachęcała ☺ fajnie, fajnie”.

4,7 proc. osób, spośród poddanych badaniu, które odpowiedziały na naszą ankietę, uczestniczyło w kursie wspomagającym przygotowania do matury z matematyki „ZDAJ MATMĘ NA MAKSA”? (co stanowi 52 osoby). Uczestnicy kursu przydzielili projektowi średnio 2,78 pkt. - w skali 0-5 pkt.

Kierunki górą

Z naszego badania przeprowadzonego wśród tegorocznych kandydatów wynika, że bogata oferta kierunków jest najistotniejszym kryterium przy wyborze uczelni. Uniwersytet Zielonogórski proponuje kandydatom aż 39 kierunków kształcenia. Aż 12 z nich to studia inżynierskie. W ostatnich trzech latach uruchomiono 10 nowych kierunków studiów, w tym 4 techniczne.

Promocja – na co postawić?

Mając na względzie wyniki tegorocznego badania, działania promocyjne Uniwersytetu Zielonogórskiego winny koncentrować się w bieżącym roku akademickim przede wszystkim na opracowaniu jeszcze lepszej **strony internetowej uczelni**. Niedopuszczalne jest zatem pojawianie się nieaktualnych informacji na podstronach witryny UZ. Ponadto wszystkie strony wydziałów i innych jednostek powinny mieć ujednoliconą szatę graficzną oraz nawigację.

Pożądane byłoby także uruchomienie nowej – adresowanej specjalnie do kandydatów na studia – interaktywnej strony www. Na niej powinny znaleźć się wszystkie informacje potrzebne kandydatom, a całość opracowana zgodnie z zasadami ergonomii oraz z uwzględnieniem wieku i preferencji odbiorcy.

Studenci ambasadorami uczelni

Młodzi ludzie dokonujący wyboru uczelni niezmiernie wysoko cenią sobie opinie swoich starszych kolegów i krewnych. Do nich w następnej kolejności powinny zostać skierowane działania public relations uczelni. Na uwagę zasługują tutaj relacje panujące między uczelnią a studentami. Dotyczy to przede wszystkim wykładowców, którzy poprzez swoją postawę i pracę tworzą wizerunek uczelni w świadomości studentów. Warto wspomnieć, iż na całość *image* uczelni wpływ mają także i inni pracownicy. To między innymi poprzez sposób traktowania studentów w dziekanatach, czy innych działach obsługujących studentów głównie budowany jest obraz Uniwersytetu. To te relacje mają istotny wpływ na to, czy studenci utożsamiają się ze swoją uczelnią, czy też nie.

Usprawniając system komunikacji między uczelnią a studentami warto pamiętać o tym, że studenci – późniejsi absolwenci – są naszymi ambasadorami na zewnątrz.

Na marginesie - ta zasada dotyczy także pracowników. Jeśli pracownicy uczelni będą utożsamiać się ze swoją uczelnią i z szacunkiem wyrażać się na temat swojego pracodawcy – w sposób najbardziej wiarygodny wpłyną korzystnie na wizerunek firmy na zewnątrz.

Ci „znajomi”, na których opinii polegają maturzyści, to

także w pewnej mierze nauczyciele. Dlatego też ta grupa docelowa przypuszczalnie pojawi się w nowych planach promocji UZ.

Siła sieci

Z roku na rok siła internetu i działań promocyjnych prowadzonych w sieci sukcesywnie rośnie. Na początku bieżącego roku z internetu korzystało ponad 40 proc. Polaków¹, a ponad 70 proc. z nich deklaruje, że korzysta z internetu codziennie².

Warto podkreślić także, że najliczniejszą grupę internautów stanowią młodzi ludzie (15-24 lata), dla których internet jest podstawowym źródłem komunikacji.

Potwierdzają to nasi respondenci, którzy informacji o studiach przede wszystkim poszukują w sieci. Blisko co trzeci ankietowany przyznał, że zainteresował się ofertą naszej uczelni dzięki informacjom pozyskanym w wyszukiwarce Google (UZ prowadził w Google kampanię linków sponsorowanych).

Z tego też powodu kampanie prowadzone w internecie będą nadal zajmowały szczególnie ważne miejsce w programie promocji rekrutacji w bieżącym roku akademickim.

Czas na akcje

Akcja „bUZ do kariery” także została zaakcentowana przez kandydatów. Tę formę promocji uczelni wymieniali ankietowani na czwartym miejscu spośród wszystkich działań promocyjnych prowadzonych przez UZ.

Pomimo stosunkowo niewielkiego zasięgu (w ramach akcji dotarliśmy do 84 szkół ponadgimnazjalnych w 26 miastach w woj. lubuskim i ościennych) ta nowa inicjatywa UZ jest wysoko notowana przez młodzież. W ramach drugiej edycji „bUZa” planujemy odwiedzić jeszcze większą liczbę szkół i zrealizować więcej spotkań z uczniami. Także czas trwania akcji zostanie wydłużony. Zamierzamy wyjechać w pierwszą trasę już w grudniu br.

Popularność akcji „bUZ do kariery” wskazuje na to jak ważna w kampaniach adresowanych do młodych ludzi jest promocja bezpośrednia.

Dlatego też targi edukacyjne będą w tym roku dla nas nadal bardzo ważne.

To nie wszystko

Wprowadzanie nowych rozwiązań w promocji nie powoduje jednak wyparcia innych działań prowadzonych do tej pory przez uczelnię. Nadal bowiem niezmiennie istotne są wszelkiego rodzaju materiały informacyjne (np. informator dla kandydatów na studia, ulotki czy plakaty).

Być może warto także rozważyć wykorzystanie outdooru jako narzędzia promocji uczelni? Owszem, jest to medium dość kosztowne, jednak już posiadając tylko trzy billboardy zauważamy siłę tej formy reklamy. Zlokalizowane w Zielonej Górze trzy nośniki należące do UZ zostały zauważone przez 1,6 proc. naszych kandydatów. Być może poprzez zainwestowanie w billboard lub jego mniejszy odpowiednik (citylight) ze wzmożoną siłą osiągnęlibyśmy zaskakujące efekty? Powszechnie znana jest bowiem siła rażenia reklamy zewnętrznej. Coraz częściej jest ona bowiem wykorzystywana także i przez uczelnie.

W dobie pogłębiającego się niżu demograficznego, przy równocześnie rosnącej konkurencji na rynku szkół wyższych, nie sposób nie doceniać działań marketingowych i public relations. Uczelnie – postawione w warunkach wolnego rynku - nie mają innego wyjścia, jak walczyć o studenta. W tym starciu z najlepszymi, kartą przetargową będzie przede wszystkim oferta studiów i jakości kształcenia. Nie bez znaczenia jednak dla osiągniętej pozycji na rynku szkolnictwa wyższego pozostaną działania promocyjne, reklamowe i public relations podejmowane przez uczelnie.

Anna Urbańska

PRZYPISY:

¹ Według raportu badania CBOS *Polacy w sieci*, opublikowanego w kwietniu 2008 r.

² Według badania NetTrack firmy Millward Brown SMG/KRC przeprowadzonego w okresie czerwiec - sierpień 2008

wiadomości wydziałowe

44

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki
**wydział
artystyczny**
Katarzyna Jankowiak-Gumna

Janina Kraupe-Świdarska

Współczesne malarstwo jest obszarem niezwykle bogatym i złożonym między innymi ze względu na różnorodność postaw twórczych i podejmowanej przez artystów problematyki. Pole ich zainteresowań obejmuje wszystkie chyba dziedziny, poczynając od analizy możliwości i ograniczeń samej sztuki, aż po zaangażowanie w kwestie społeczne i polityczne. Istnieje także grupa twórców, którzy traktując sztukę jako narzędzie poznania, podejmują próby odsłonięcia najgłębszej tajemnicy sensu świata i ludzkiego istnienia. Zakres dociekań tych artystów bliski jest filozofii, a do ich grona należy z pewnością Janina Kraupe. Temat swoich poszukiwań sformułowała w 1976 roku: *To co jest zmienne, nieuchwytnie, rozgrywane się na różnych planach, istniejące w różnych czasach, kojarzone w wyobraźni nie tylko jako obrazy ale jako znaki, symbole, zapisy, cała domena muzyki, poznawalnej jedynie w czasie, przepływającej koło nas jak ulotne obrazy świata widzialnego w zaskakujących motywach nieprzewidywanych zestawień, jakie rodzi „chwila”. Cała wielowarstwowa, wieloprzestrzenna tkanka naszego istnienia, która definiuje sytuację człowieka, jako stan nieustannego mijania zjawisk, obrazów, doznań. Stan, w którym jednak istnieje jakieś centrum, wewnątrz którego zbiegają się, jednoczą wszystkie linie metamorfoz – pole, z którego obserwuje się przemiany – to wszystko, co jest i ruchem i trwaniem stanowi głów-*

*ny temat mojej twórczości*¹.

Jak każda złożona i wielowątkowa twórczość, malarstwo Janiny Kraupe podlega różnorodnym możliwościom interpretacyjnym. Wielu krytyków zwraca uwagę na powierzchowność komentarzy sprowadzających istotę treści tych obrazów do fascynacji autorki wiedzą ezoteryczną. Nie podważając znaczenia tych zainteresowań, a także doświadczeń duchowych, medytacji, czy zdolności mediumicznych wykorzystywanych przez Janinę Kraupe w jej pracy, warto zwrócić uwagę na możliwość odczytywania obecnych w jej malarstwie znaków i symboli wywodzących się z astrologii, kabały czy okultyzmu w szerszej perspektywie. Wszystkie te dziedziny wiedzy ezoterycznej towarzyszyły ludzkości od zarania jej dziejów: teorie i praktyki okultystyczne (o zróżnicowanej formie) występowały w każdej ze znanych cywilizacji, początki astrologii sięgają prawdopodobnie III tysiąclecia p.n.e., zaś kabała rozwinęła się w XII wieku, a jej źródła poszukuje się w mezopotamskiej tradycji I tysiąclecia p.n.e. Wszystkie też (choć każda w inny sposób) zajmowały się podobnymi kwestiami: próbą określenia pozycji człowieka w planie uniwersalnym, poszukiwaniem absolutu czy siły sprawczej, relacjami między duchowością a fizycznością człowieka i natury. Można zatem przyjąć, że symbole wykorzystywane dla wizualnego zapisu owych poszukiwań utrwalone zostały w kulturze jako archetypiczne, czytelne również współcześnie znaki tajemnicy, primum mobile, ruchu i nieustających przemian, ducha i materii, życia i śmierci. Sądzę, że takie właśnie znaczenie należy przypisać ich obecności w dziełach Janiny Kraupe.

Istotną wagę dla interpretacji twórczości tej autorki ma również automatyzm zapisu, przyjęty przez nią jako metoda kreacji niektórych prac. Metoda ta polega na wyłączeniu świadomej analizy, skupieniu na motywie inspirowanym działaniem twórcze, poddaniu podświadomości

FOT. PAWEŁ ANDRZEJEWSKI

FOT. PAWEŁ ANDRZEJEWSKI

i – jak to określił Stanisław Fijałkowski –, zaufaniu ekspresji intuicyjnej”². Koncentracja i dążność do duchowego utożsamienia się z „notowanym” fragmentem rzeczywistości zbliżona jest do twórczej procedury, którą przyjmowali japońscy mistrzowie malarstwa tuszem w XIV wieku, zawierającej się w stwierdzeniu, że „sztuka polega na uchwyceniu ponadmysłowej rzeczywistości, nie zaś oddaniu jej materialnych pozorów... prawda ukazuje duszę i materię w ich prawdziwej doskonałości”.³

Zarówno semantyczna zawartość symboliki obrazów Janiny Kraupe, jak i przyjęcie metody automatycznego zapisu pozwalają interpretować twórczość tej autorki, jako podejmującą problematykę uniwersalną, drogę

poszukiwania istoty rzeczywistości. Jednocześnie jej malarstwo jest wyrazem głębokiego odczucia jedności i harmonijnego współbrzmienia wszystkich elementów wszechświata: duchowości i materialności, trwania i przemijania, życia i śmierci.

¹ J. Kraupe, Autoprezentacja (maszynopis), 1978, s. 8

² St. Fijałkowski, Uwagi o twórczości Janiny Kraupe-Świderskiej w związku z wnioskiem krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych o jej nominację na profesora zwyczajnego (maszynopis), 1985, s. 3

³ Z. Alberowa, O sztuce Japonii, Wiedza Powszechna 1983, s. 104

FOT. MAREK LALIKO

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Wystawa Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej 4 - 6.07.2008, Galeria BWA, Zielona Góra

W roku bieżącym, 4 lipca w Galerii Biura Wystaw Artystycznych została otwarta kolejna Wystawa Końcoworoczna studentów Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej. Celem tej wystawy było podsumowanie procesu dydaktycznego.

Wystawy końcoworoczne są tradycyjnym elementem cyklu pracy pedagogów i studentów, którzy poprzez organizowane wystawy indywidualne i zbiorowe wpisują się w krajobraz kulturalny miasta.

Wystawa ta pokazała wyselekcjonowaną część prac studentów powstałych w pracowniach Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej.

Tegoroczna edycja składała się z szeregu odrębnych prezentacji poszczególnych pracowni takich jak: pracownie malarstwa, rysunku, rzeźby, pracowni projektowania graficznego, fotografii, pracowni multimedialnej oraz pracowni edukacji twórczej.

O ile wystawy końcoworoczne miały charakter podsumowania pracy pedagogów i studentów, o tyle ta zorganizowana w Galerii Biura Wystaw miała na celu zachęcić przyszłych adeptów sztuki do studiowania w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej w Uniwersytecie Zielonogórskim.

(zp)

FOT. PIOTR CZECH

FOT. PIOTR CZECH

Marian Szpakowski - Kontynuacja

MARIAN SZPAKOWSKI-KOMPOZYCJA IZ CYKLU 65-66

„Marian Szpakowski – kontynuacja” to hasło wystawy poświęconej pamięci wybitnego zielonogórskiego twórcy i animatora plastyki współczesnej. Pomimo dwudziestu pięciu lat jakie upłynęły od przedwczesnej śmierci artysty (1926-1983) – jego sztuka oraz realizowane z pasją idee pozostają nadal aktualne. Należał do pokolenia, które w połowie lat 50., poczynając od „odwilżowej” wystawy w warszawskim Arsenale, szturmem zdobyło sobie miejsce w polskim życiu artystycznym. Od początku przyjazdu do Zielonej Góry w 1954 roku potrafił znakomicie łączyć własną twórczość z działalnością społeczną. Szybko stał się niekwestionowanym liderem lubuskich plastyków. Miał szerokie kontakty, licznych przyjaciół w kraju i za granicą. Był inicjatorem powołania grupy „Kraś” jednoczącej przedstawicieli środowisk twórczych Krakowa, Wrocławia, Zielonej Góry oraz polskich malarzy emigracyjnych z Londynu. Impoponował entuzjazmem, energią i brakiem kompleksów. Nie przystawał do powszechnego wówczas modelu artysty cygana, abnegata ze skłonnościami alkoholowymi. Nigdy też nie dał się pochłoniąć prowincji, stale przekraczając jej granice, m.in. jako pomysłodawca i wieloletni organizator legendarnych już dziś Wystaw i Sympozjów „Złotego Grona”. Impreza zgromadziła w latach 1963-1981 czołówkę polskiej awangardy. Doskonale promowała Zieloną Górę czyniąc z niej miejsce przyjazne dla sztuki współczesnej. Tę opinię kształtowała również założona przez Szpakowskiego „Galeria 70” mająca siedzibę w zielonogórskim klubie MPiK. Przez blisko dziesięć lat realizowała ona autorski program wystawienniczy prezentując nowatorskie poszukiwania artystów polskich i zagranicznych. Szpakowski pełnił funkcję prezesa oddziału ZPAP, plastyka miejskiego i dyrektora BWA, w znaczący sposób przyczyniając się do wypromowania Zielonej Góry jako ważnego w skali kraju ośrodka myśli plastycznej.

Był jednak przede wszystkim znakomitym malarzem i grafikiem, związanym głównie z nurtem konstruktywistycznym. Jego dokonania w tym zakresie są wszechstronne i różnorodne. Na wystawie w Galerii Nowy Wiek znalazło się kilka najbardziej charakterystycznych prac artysty z okresu geometrycznego, które pochodzą z bogatej kolekcji Muzeum Ziemi Lubuskiej. Obok nich pojawiły się aktualne realizacje młodych plastyków inspirowane postacią i działalnością twórcy „Złotego Grona”. Do udziału w projekcie zostali zaproszeni artyści wyłącznie o rodowodzie zielonogórskim, urodzeni około roku 1980: **Basia Bańda, Sławomir Czajkowski, Stefan Hańkowiak, Michał Jankowski, Łukasz Jastrubczak, Jarosław Jeschke, Przemysław Matecki, Arkadiusz Ruchomski, Seweryn Swacha, Rafał Wilk**. To dzisiejsi rówieśnicy Szpakowskiego, który osiedlając się w Zielonej Górze

miął dokładnie 28 lat. Mają oni w dotychczasowym dorobku szereg spektakularnych osiągnięć i sukcesów. Z powodzeniem funkcjonują na ogólnopolskiej scenie artystycznej. Na przestrzeni ostatnich kilku lat brali udział w licznych wystawach, przeglądach i konkursach sztuki współczesnej. W ich biogramach odnajdujemy ważne miejsca prezentacji, takie jak Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, „Zachęta” czy renomowane galerie: warszawski „Raster”, krakowski „Zderzak”, bytomska „Kronika”, poznański „Pies”, Zak/Branicka, Carlier&Gebauer z Berlina. Młodzi zaznaczyli swoją obecność na rynku sztuki, nie tylko w kraju, ale i za granicą m.in. na berlińskim Art Forum i Art Basel w Bazylei. Uczestników pokazu łączy więc pokoleniowa, przyjaźń a przede wszystkim fakt ukończenia studiów na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wyjątek stanowią rodowici zielonogórzanie - Basia Bańda, absolwentka ASP w Poznaniu oraz najmłodszy w tym gronie Łukasz Jastrubczak (1984) studiujący jeszcze na ASP w Katowicach. Aktywność tej nieformalnej grupy kojarzy się z pozytywnym klimatem jaki towarzyszył plastynom w latach 60., kiedy Zielona Góra w znacznej mierze dzięki Szpakowskiemu żyła sztuką współczesną. Obecnie również można mówić o swoistym boomie artystycznych talentów. W ostatnim czasie pojawiło się szereg kreatywnych, wyrazistych osobowości o indywidualnym sposobie widzenia świata. Młodzież decyduje o aktualnym obliczu zielonogórskiego środowiska plastycznego, co wiąże się z naturalną tendencją pokoleniowej zmiany warty.

Krzepiąca jest myśl, że dokonania Mariana Szpakowskiego stanowią co jakiś czas wzorzec, źródło inspiracji dla kolejnych pokoleń artystów, kuratorów i animatorów życia plastycznego. Z tradycjami „złotogronowymi” identyfikowali się organizatorzy nie istniejącego już Biennale Sztuki Nowej. Szereg inicjatyw galeryjnych, na czele z

prężnie działającym Biurem Wystaw Artystycznych odwołuje się do jego koncepcji. Muzeum Ziemi Lubuskiej gromadząc bogatą kolekcję twórców „Złotego Grona” także wpisuje się w tę tradycję. Bardzo ciekawą próbą odniesienia była wystawa problemowa zrealizowana w Zielonej Górze w 2004 r. przez Joannę Mytkowską i Andrzeja Przywarę z warszawskiej Fundacji Galerii Foksal. Idea pokazu zakładała wykorzystanie formy reliefu z fasady BWA jako gigantycznego podestu służącego do prezentacji dzieł kilkunastu czołowych polskich twórców, m.in. P. Althamera, M. Bałki, E. Krasieńskiego, A. Szapocznikow. Mam nadzieję, że również obecna wystawa będzie stanowić kolejne ogniwo tworzące pozytywny klimat wokół sztuki współczesnej w naszym mieście.

Podsumowaniem wystawy będzie finał 17 października 2008 r., z udziałem uczestników projektu, połączony z promocją katalogu dokumentującego ekspozycję w Galerii Nowy Wiek.

Leszek Kania

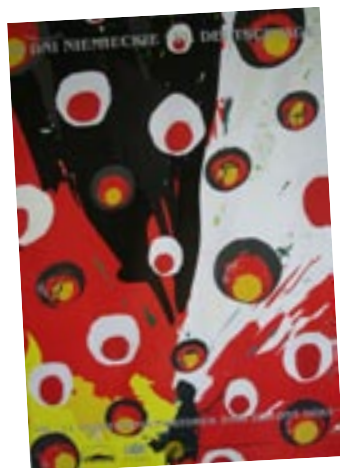
EKSPOZYCJA
FOT. TOMASZ DAIKSLER

Marian Szpakowski – Kontynuacja

Basia Bańda/Sławek Czajkowski(ZBK)/Stefan Hanćkowiak/
Michał Jankowski/Lukasz Jastrubczak/Jarosław Jeschke/
Przemysław Matecki/Arkadiusz Ruchomski/
Seweryn Swacha/Rafał Wilk

Kurator wystawy: Leszek Kania, Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze, Galeria Nowy Wiek 09-10-2008

(skrót tekst: al)

Konkurs na plakat promujący VI DNI NIEMIECKIE

Laureatką została **Katarzyna**

Lotka - studentka II roku Edukacji
artystycznej w zakresie sztuk
plastycznych.

Inauguracja na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

W Auli Uniwersyteckiej 2 października 2008 r. odbyła się wydziałowa inauguracja roku akademickiego 2008/2009. Scenariusz uroczystości wzbogacono w tym roku o nową pozycję. Zaproszono do wspólnego świętowania przedstawicieli zielonogórskich zakładów przemysłowych. Wszyscy, do których zwrócono się z propozycją wzięcia udziału usiedli w rzędzie przeznaczonym dla gości specjalnych. Przyszli, bo to Nasi od wielu lat sprawdzeni partnerzy w pracy, często absolwenci Wydziału i przede wszystkim życzliwie nastawieni do pomysłów na przyszłą współpracę.

Nowy Rok Akademicki rozpoczął Dziekan powitaniem wszystkich uczestników (Foto 1). Przedstawił po raz pierwszy nowe władze wydziału. Na najbliższe 4 lata dziekanem ponownie został wybrany prof. Andrzej Pieczyński, prodziekanem do spraw studenckich została dr inż. Anna Pławiak-Mowny, prodziekanem ds. Rozwoju został dr inż. Sławomir Piontek. Do stołu prezydialnego zaproszono dyrektorów instytutów: prof. Józefa Korbiczę – dyrektora Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych, prof. Mariana Adamskiego – dyrektora Instytutu Informatyki i Elektroniki, dr. hab. inż. Ryszarda Rybskiego – dyrektora Instytutu Metrologii Elektrycznej, prof. Grzegorza Benyska – dyrektora Instytutu Inżynierii Elektrycznej i jak zawsze obecna była mgr inż. Izabela Jasińska – kierownik Dziekanatu. Była to już 41 inauguracja roku akademickiego na naszym Wydziale: prawie 7 tysięcy absolwentów, najwyższa kategoria wśród podobnych wydziałów w Polsce. Wydział był w tym roku organizatorem Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki. WEliT wydaje czasopismo, które znajduje się na liście filadelfijskiej. To najważniejsze wydarzenia minionego roku.

W imieniu całej społeczności akademickiej Wydziału ślubowanie studentów I roku odebrał Dziekan. Wręczenie indeksów (Foto 2) oraz wysłuchanie *Gaudeamus igitur* odbyło się na stojąco.

Następnym punktem inauguracji było wręczenie skromnych dowodów wdzięczności zaproszonym gościom za dotychczasowy trud współpracy Przemysłu z Nauką. Podziękowanie i złotą odznakę Wydziału odebrali w tym roku przedstawiciele następujących zakładów:

- Lumel S. A. – Członek Zarządu spółki mgr inż. Bogdan Matysik (Foto 3),
- Instytut Elektrotechniki oddział w Zielonej Górze - pełnomocnik dyrektora mgr inż. Jerzy Dobrzyński
- Urząd Komunikacji Elektronicznej – dyrektor mgr inż. Michał Półtorak
- MaxElektronik – przedstawiciel mgr inż. Michał Małecki
- Relpol Zakład Polon – dyrektor mgr inż. Maria Szperkowska
- Mazel M.H. spółka jawna – przedstawiciel mgr inż. Marek Kopeć
- Elektrociepłownia "Zielona Góra" S.A. – mgr inż. Kazimierz Purowski

Wśród zaproszonych gości znalazł się również inż. Kazimierz Kochel, były wieloletni dyrektor Zakładu Energetycznego z Zielonej Górze. Zasłużył się jako promotor współpracy Instytutu Inżynierii Elektrycznej z zielonogórskim resortem energetyki.

W historii różnie układały się losy współpracy Zakładów Przemysłowych. Raz lepiej, raz gorzej. Za to nigdy

**wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji**

FOTO 1

FOTO 2

FOTO 3

FOTO 4

jeszcze tak dobrze nie układała się współpraca Wydziału z Zarządem Oddziału Zielonogórskiego SEP. Trwa ta współpraca już od dłuższego czasu. Owocem jej była organizacja Walnego Zjazdu SEP, którego gospodarzem był Uniwersytet Zielonogórski. Z okazji 40-lecia Zarząd Główny nadał Wydziałowi medal im. prof. J. Groszkowskiego. Także w tym roku można było liczyć na przychylność władz SEP-u. Z okazji inauguracji Odznaką honorową SEP otrzymał prof. Marian Adamski. Wręczenia

odznaczenia dokonał prezes Oddziału Zielonogórskiego SEP, mgr inż. Waldemar Olczak (Foto 4).

Zgodnie z tradycją nowy rok akademicki otwiera wykład inauguracyjny. W roku akademickim 2008/2009 zaszczyt ten spotkał prof. Grzegorza Benyska (Foto 5).

Istnieje program współpracy Wydziału z przemysłem finansowany w ramach EFS. Najbliższy okres będzie niewątpliwie sprawdzianem możliwości współdziałania uczelni z przemysłem. Tuż po inauguracji w Sali Rady Wydziału odbyło się spotkanie, którego celem było zbliżenie zakładów przemysłowych z Wydziałem w dziedzinach zarówno naukowo zdefiniowanych dotychczasową współpracą, jak i nowych sposobach poprawienia efektywności gospodarowania z jednej strony i atrakcyjności studiów z drugiej. Wymieniono poglądy, które uczestnicy spotkania uznali za istotne w tak uroczystym dniu. Ustalono, że warto poświęcić więcej czasu na wspólne działania. Z zainteresowaniem spotkał się pomysł wspólnego formułowaniu zakresów prac dyplomowych w taki sposób, by Instytuty z Zakładami wspierały się doświadczeniem i wiedzą.

Nie wszystkie dyplomy z podziękowaniem zostały odebrane. Liczne obowiązki nie pozwoliły niektórym zaproszonym gościom na uczestnictwo w naszej uroczystości. W przyszłym roku będzie następna okazja, by powiedzieć dziękujemy i życzyć pomyślności w życiu zawodowym oraz prywatnym.

Sławomir Piontek
Zdjęcia: Krzysztof Sozański

FOTO 5

Międzynarodowa Konferencja – Szkoła ISNCC 2008

10-13 czerwca 2008 roku odbyła się w Łagowie IX Konferencja – Szkoła *International School on Nonsinusoidal Currents and Compensation* (ISNCC). ISNCC jest kontynuacją, w zmienionej formie jako konferencji międzynarodowej, wcześniejszej konferencji Elektrotechnika - Prądy Niesinusoidalne. Zmianę formy zaproponowali dyrektor Instytutu Inżynierii Elektrycznej prof. Zbigniew Fedyczak oraz dyrektor Instytutu Metrologii Elektrycznej prof. Wiesław Miczulski w porozumieniu z prof. Leszkiem S. Czarneckim, który zgodził się przewodniczyć konferencji. Główną tematyką konferencji była kompensacja prądów niesinusoidalnych, a połowę czasu jej trwania przeznaczono na prezentację wykładów poświęconych właściwościom energetycznym układów z napięciami i prądami niesinusoidalnymi, ich metrologicznej identyfikacji i kompensacji.

Konferencja, zorganizowana przez Instytut Inżynierii Elektrycznej oraz Instytut Metrologii Elektrycznej we współpracy z IEEE, była forum prezentacji nowych poglądów i wyników badań, jak również przekazania obecnej wiedzy o układach niesinusoidalnych, ich identyfikacji i kompensacji młodszej generacji inżynierów i naukowców. Konferencja umożliwiła również dyskusję i wymianę doświadczeń pomiędzy teoretykami, praktykami oraz doświadczonymi i początkującymi naukowcami zainteresowanymi układami z niesinusoidalnymi napięciami i prądami, jak również identyfikacją i kompensacją tych układów. W wykładach uczestniczyli również studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego z kierunku Elektrotechnika. Głównymi tematami konferencji były:

- Właściwości i teoria mocy systemów z niesinusoidalnymi napięciami i prądami (NNiP),
- Identyfikacja metrologiczna systemów z NNiP,
- Kompensacja w systemach z NNiP,

- Implementacje urządzeń energoelektronicznych do poprawy jakości przekształcania energii elektrycznej.

Wszystkie materiały drukowane związane z ISNCC 2008, wykłady, prezentacje i dyskusje były przygotowane i prowadzone w języku angielskim.

Otwarcia konferencji dokonał Honorowy Gość profesor Manfred Depenbrock – jeden z prekursorów prac nad współczesną teorią mocy w systemach NNiP. Najważniejszymi wydarzeniami konferencji, które odbywały się w Zamku Joannitów, w sali „Pod Basztą” oraz w Ośrodku Wczasowym „Leśnik”, były wykłady na temat teorii mocy i kompensacji w systemach z NNiP. Wykłady te zostały wygłoszone przez światowej klasy specjalistów w tej dziedzinie. Autorzy i tematy wykładów:

- **V. Staudt** (*Ruhr-Universität Bochum, Germany*), „Fryze-Buchholz-Depenbrock: A time domain power theory”
- **E. Tedeschi, P. Tenti, P. Mattavelli** (Padova University, Italy), *Cooperative design and control of distributed harmonics and relative compensators*
- **E. H. Watanabe** (COPPE/Federal University of Rio de Janeiro, Brazil) *Instantaneous p-q Power Theory for compensating nonsinusoidal systems*
- **G. Chen¹, H. Ginn²** (¹ Wuhan University, China ² Mississippi State University, USA) *Switching compensator control strategy based on the CPC power theory*
- **L.S. Czarnecki** (Louisiana State University, USA) *Currents' Physical Components (CPC) Concept: a fundamental of Power Theory*

Wszystkie wykłady zostały opublikowane w „Przeglądzie Elektrotechnicznym” nr 6/2008, dostępnym dla wszystkich uczestników konferencji.

Na ISNCC 2008 zgłoszono 53 artykuły z których ponad 30 przedstawiono w czasie konferencji. Decyzją Komitetu Naukowego ISNCC 2008, którego przewodni-

UCZESTNICY ISNCC 2008

czącym był prof. r Leszek S. Czarnecki (*Louisiana State University, USA*), 37 artykułów, w tym 5 wygłoszonych wykładów, umieszczono w bazie publikacji IEEE Xplore oraz 27 artykułów zarekomendowano do publikacji w *Przeglądzie Elektrotechnicznym* a dwa w EPQU Jurnal.

Nad przebiegiem konferencji czuwał Komitet Organizacyjny, działający pod przewodnictwem prof. Zbigniewa Fedyczaka, w składzie: prof. Grzegorz Benysek, dr inż. Grzegorz Kobyłecki, dr inż. Radosław Kłosiński, dr inż. Mirosław Kozioł.

Następna, X Konferencja – Szkoła ISNCC odbędzie się w roku 2010.

*Zbigniew Fedyczak,
Grzegorz Kobyłecki*

Zdjęcia: Krzysztof Sozański

OD LEWEJ:

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO ISNCC 2008

PROFESOR LESZEK S. CZARNECKI (USA),

HONOROWY GOŚĆ PROFESOR MANFRED DEPENBROCK (NIEMCY),

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU ORGANIZACYJNEGO

PROFESOR ZBIGNIEW FEDYCZAK (POLSKA)

SPOTKANIE UCZESTNIKÓW KONFERENCJI NA ZAMKU JOANNITÓW

wydział fizyki i astronomii

Na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego tegoroczne wakacje były okresem wyjątkowej pracy naukowej: Instytut Fizyki był współorganizatorem międzynarodowej konferencji nanotechnologicznej we Lwowie *5-th International Workshop on Functional and Nanostructured Materials*, która odbyła się w dniach 31 sierpnia – 6 września 2008 roku. Uniwersytet Zielonogórski

był reprezentowany przez 8 osób: 7 z Instytutu Fizyki i 1 z Wydziału Mechanicznego. Troje spośród Zielonogórzan to zaproszeni wykładowcy, a pozostałe osoby miały prezentacje w postaci posterów. Odpowiedzialnym za organizację konferencji ze strony naszego uniwersytetu prof. Mirosław Dudek. Konferencja była zorganizowana wspólnie z instytucjami naukowymi: *Ivan Franko National University of Lviv* (Ukraina), *Mathematical Modelling*

KONFERENCJA WE LWOWIE: Z LEWEJ I PRAWIEJ STRONY PRACOWNICY INSTYTUTU FIZYKI UZ, DR MARCIN KOŚMI-
DER I MGR SEBASTIAN ŻUREK, POŚRODKU DR ALEKSANDER DAWID Z UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO

Center of NAS of Ukraine, Karpenko Physico-Mathematical Institute of NAS of Ukraine, Akademickie Centrum Komputerowe TASK, Politechnika Gdańska, Wydział Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej, Politechnika Gdańska, Poznańskie Centrum Superkomputerowe w Poznaniu i Instytut Fizyki Molekularnej PAN w Poznaniu. Dokładniejsze informacje nt. wykładów i programu można znaleźć na stronie konferencyjnej głównego organizatora - Politechniki Gdańskiej:

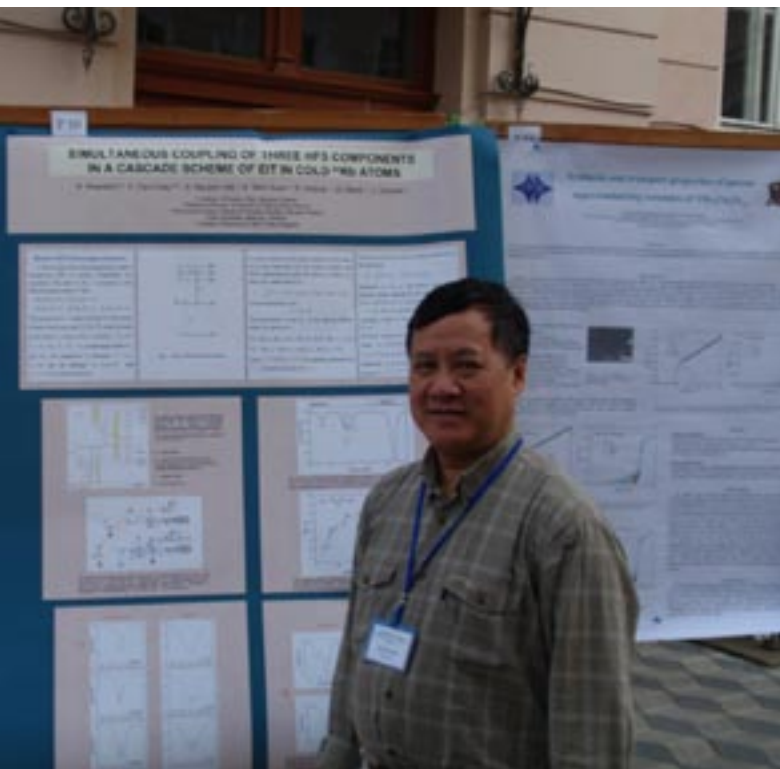
<http://www.fnma08.gda.pl/?wh=home> .

Celem konferencji było spotkanie i dyskusja pomiędzy naukowcami i technologami pracującymi nad nowymi funkcjonalnymi materiałami i nanomateriałami. Program konferencji obejmował m.in. zagadnienia z fotoniki, materiałów magnetycznych, materiałów auksejtycznych, fizyki cienkich i grubych warstw, materiałów organicznych i kompozytowych, układy MEMS/NEMS – technologia i zastosowania, fizyka i technologia nanorurek węglowych, zastosowania nanotechnologii w przemyśle.

W lipcu i sierpniu z kolei prof. Piotr Rozmej oraz mgr Piotr Joachimowicz, doktorant WFiA, spędzili kilka tygodni w Gesellschaft für Schwerionenforschung w Darmstadt (GSI), współpracując z prof. Sigurdem Hofmannem z GSI oraz zespołem naukowym prof. Adama Sobiczewskiego z Instytutu Problemów Jądrowych w Warszawie. Celem współpracy było badanie wpływu tetrahedralnej symetrii kształtu jądra na jego energię wiązania. Wyniki otrzymane w powyższej współpracy przedstawione zostały na międzynarodowej konferencji *XV Warsztaty Fizyki Jądrowej*, która odbyła się w Kazimierzu Dolnym 24 - 28 września 2008. Organizatorem konferencji była Katedra Fizyki Teoretycznej UMCS w Lublinie.

Joanna Borgensztajn

KONFERENCJA WE LWOWIE:
PROF. VAN CAO LONG Z INSTYTUTU FIZYKI PRZED SWOIM POSTEREM

....Instytut Historii

.....
wydział
humanistyczny

Oświecenie. Europejski ruch kulturowy w regionalnych odmianach. Niemiecko-francusko-polska konferencja w Poczdamie

14-28 lipca 2008 roku miała miejsce konferencja przedstawicieli niemiecko-francusko-polskiego świata nauki i studentów poświęcona porównawczemu ujęciu oświecenia. Było to pierwsze z trzech zaplanowanych na lata 2008-2010 spotkań w ramach projektu *Oświecenie. Europejski ruch kulturowy w regionalnych odmianach*, w którym udział biorą pracownicy naukowcy i studenci Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Miejscem spotkania był Poczdam – symbol niemieckiego oświecenia, natomiast wykłady odbywały się na terenie uniwersytetu poczdamskiego, niedaleko Pałacu Sanssouci. Kolejne spotkania przewidziane są w Paryżu i w Zielonej Górze (2010 rok).

Pomysłodawcą i koordynatorem międzynarodowego projektu jest Uniwersytet w Poczdamie. Wpisuje się on w bardzo popularny obecnie nurt badań nad oświeceniem jako przełomowym prądem epoki nowożytnej,

W TRAKCIE WYKŁADÓW

UCZESTNICY SPOTKANIA PODCZAS ZWIEDZANIA PAŁACU SANSOUCCI, 25 VII 2008

do którego sięga się próbując odpowiedzieć na pytania dotyczące kształtu współczesnego świata. Projekt zorganizowany w ramach programu Erasmus finansowany jest z funduszy Unii Europejskiej. W 14-dniowym spotkaniu wzięli udział zarówno profesorowie, doktorzy, jak i studenci z trzech państw – reprezentantów: Uniwersytät Potsdam, Université Paris X Nanterre, Université de Versailles Saint-Quentin-en-Yvelines oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego. Instytut Historii UZ reprezentowali prof. Dariusz Dolański, dr Małgorzata Konopnicka, dr Jarosław Kuczer oraz studenci: mgr Anna Janczyz, Beata Nankiewicz, Beata Mika i Maciej Lubik.

Program konferencji składał się z dwóch części. W części pierwszej wygłaszane były referaty poświęcone różnym aspektom oświecenia, natomiast część druga przeznaczona była na wspólną lekturę tekstów źródłowych związanych z tematami wystąpień. Językiem wykładowym był język angielski, niemiecki, francuski oraz język polski.

Konferencja miała charakter zdecydowanie interdyscyplinarny, o czym świadczy udział historyków, filozofów i literaturoznawców. Odzwierciedleniem tej interdyscyplinarności były także tematy wystąpień, bowiem dotyczyły one takich zagadnień jak relacje z podróży z Francji przez kraje niemieckie do Wilna, rozwoju medycyny we Francji przełomu XVIII i XIX wieku, myśli społecznej szkockiego filozofa i historyka Davida Hume'a czy też Holandii jako ośrodka rozwoju myśli o prawach naturalnych. Ponieważ celem spotkania było ukazanie oświecenia jako europejskiego prądu umysłowego i kulturowego w jego regionalnych odmianach, część wykładów traktowała o przejawach myśli oświeceniowej w poszczególnych krajach. Gros wystąpień dotyczyło przenikania się wpływów niemiecko-francusko-polskich w XVIII i na początku XIX wieku. Do takich zaliczyć należy wykłady pt. *Recepcja francuskiego oświecenia w Prusach czy Polsko-pruskie związki kulturalne w XVIII stuleciu*.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się wykłady przygotowane przez zielonogórskich badaczy zajmujących się XVIII wiekiem. O zachodnioeuropejskich inspiracjach w polskiej historiografii I połowy XVIII stulecia mówił prof. Dariusz Dolański. Dr Małgorzata Konopnicka scharakteryzowała szlachtę śląską po zdobyciu Śląska przez Fryderyka II w 1740 roku. Natomiast przedmiotem wykładu dr. Jarosława Kuczera były czynniki determinujące rozwój śląskiej arystokracji do 1740 roku. Pytania skierowane do autorów wystąpień świadczyły o chęci poznania historii kultury polskiej ale jednocześnie

o funkcjonujących w świadomości Francuzów i Niemców stereotypach na temat społeczeństwa polskiego II połowy XVIII i początku XIX stulecia. Niewątpliwie jednym z celów kolejnych spotkań będzie przybliżenie przemian zachodzących w epoce oświecenia na ziemiach polskich.

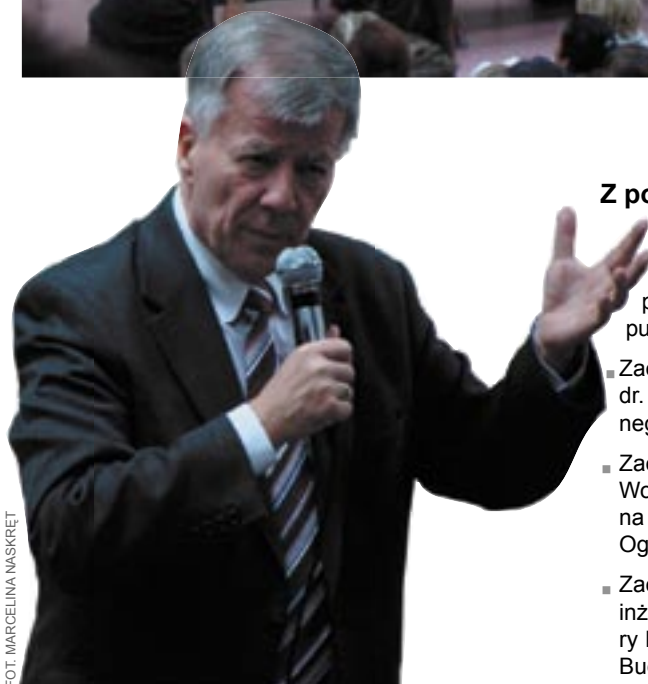
W programie – oprócz naukowych dyskusji – organizatorzy przewidzieli także wycieczki do miejsc związanych z niemieckim oświeceniem. Uczestnicy spotkania spędzili dzień (19 lipca) w Berlinie zwiedzając między innymi Uniwersytet im. Humboldta założony w 1809 roku według pomysłu sławnego filozofa i językoznawcy Wilhelma von Humboldta. Tydzień później celem zwiedzania był Park Sanssouci oraz naturalnie znajdujący się na jego terenie Pałac Sanssouci, w którym mieściła się letnia rezydencja pruskiego „króla-filozofa”, Fryderyka II. Oczywiście przewodnicy też wycieczki nie zapomnieli o urokliwym domku chińskim jako świadectwie popularności kultury Orientu w epoce oświecenia, Nowej Oranżerii czy Rzymskich Łazienkach. Spora część uczestników zwiedziła również Cecilienhof – pałac, w którym odbyła się konferencja poczdamska z 1945 roku.

Niewątpliwie jednym z korzyści płynących z lipcowego spotkania są nawiązane w Poczdamie kontakty z naukowcami i studentami z Niemiec i Francji. W przyszłości powinny one pomóc w pogłębianiu znajomości oświecenia jako prądu europejskiego w regionalnych odmianach oraz zaowocować bliższą współpracą między wymienionymi uczelniami.

Anna Janczys

...Instytut Filologii Polskiej

9 października 2008 r. Instytut Filologii Polskiej gościł wybitnego językoznawcę prof. Jana Miodka. Podczas otwartego wykładu słuchacze mieli możliwość zapozna-

wydział inżynierii lądowej i środowiska

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzeniu w dniu 17 września Rada Wydziału, której przewodniczył Dziekan prof. Jakub Marcinowski, podjęła uchwały w następujących sprawach:

- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia prof. dr. hab. inż. arch. Jana Stawiarskiego w wymiarze pełnego etatu w Instytucie Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia dr inż. Wojciecha Eckerta w ramach procedury konkursowej na stanowisko adiunkta w Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury Instytutu Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia mgr inż. Anny Bazan-Krzywoszańskiej w ramach procedury konkursowej na stanowisko asystenta w Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury Instytutu Budownictwa.
- Powołano Kierowników Zakładów na kadencję 2008-2012.
- Zaopiniowano wnioski z Instytutu Budownictwa i Instytutu Inżynierii Środowiska w sprawie prowadzenia zajęć dydaktycznych w ramach zlecenia w roku akademickim 2008/2009.
- Zatwierdzono zmiany w planach studiów na kierunku *architektura i urbanistyka*.
- Powołano Wydziałowy Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia na kadencję 2008-2012.
- Zaopiniowano kandydatury do Komisji Senackich na kadencję 2008-2012.

nia się z nurtującymi zagadnieniami z zakresu kultury języka polskiego. Profesor z właściwą sobie swobodą i zaangażowaniem prezentował oraz omawiał interesujące dla współczesnego użytkownika polszczyzny problemy związane m.in. z narastającą potocznością naszego języka. Wiele uwagi poświęcił również zjawisku brutalizacji i wulgaryzacji w języku potocznym i publicystycznym. Przykładem mogą być choćby nagłówki prasowe, które pełnią określone funkcje intencyjne.

Jedną z ważniejszych konkluzji wykładu była teza, że świadomość normatywna przeciętnego Kowalskiego jest gorsza w zakresie stylistyki niż gramatyki. Wynika to bowiem z faktu, że gramatykę poznajemy w trakcie edukacji szkolnej, natomiast stylistyka ograniczona jest do podstaw.

Na koniec warto podkreślić, niezwykle ważne dla nas – Lubuszan, stwierdzenie Profesora dotyczące czystości językowej regionu. Dumni możemy być z tego, że na naszym terenie dominuje polszczyzna literacka.

Mamy nadzieję, że będziemy mogli wysłuchać jeszcze wielu tak ciekawych i intrygujących wykładów.

Joanna Frejman

Nagrody i wyróżnienia

Lubuska Izba Budownictwa rozstrzygnęła konkurs na najlepsze prace dyplomowe absolwentów kierunku *budownictwo* Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wyróżniono prace dyplomowe następujących absolwentów:

- w kategorii konstrukcje budowlane i inżynierskie: Mariusz Sebastian Kukułka *Projekt strukturalnego*

przekrycia dwukrzywiznowego nad halą sportową (promotor dr hab. inż. Jakub Marcinowski prof. UZ)
 Marta Sroka *Projekt konstrukcji pięciokondygnacyjnego budynku mieszkalnego* (promotor dr inż. Jacek Korentz)
 Łukasz Bober *Stalowa konstrukcja szkieletowa budynku biurowego z lądowiskiem dla helikopterów* (promotor prof. Jakub Marcinowski)

- w kategorii renowacje budynków i modernizacja terenów zabudowanych:
 Andrzej Stefaniak *Projekt Domu Winiarza w Zielonej Górze* (promotor dr inż. Wojciech Eckert)

Autorzy prac zostali uhonorowani podczas uroczystej Gali Budownictwa, która miała miejsce w Filharmonii Zielonogórskiej 26.09.2008 r. Gratulujemy dyplomantom i promotorom.

Konferencje

21-26.IX.2008 r odbyła się corocznie organizowana 54 Konferencja Naukowa Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB - Krynica 2008 *Problemy Naukowo-Badawcze Budownictwa*. Referaty części ogólnej konferencji zostały opublikowane w

tomie VI monografii *Badawczo-projektowe zagadnienia w budownictwie*.

Czynny udział w Konferencji wzięli nasi pracownicy:

- prof. Jakub Marcinowski z referatem *Numeryczne modelowanie zniszczenia żeber pionowych stalowego silosu na zboże z uwzględnieniem ich zespolenia z płaszczem*,
- dr inż. Jacek Korentz z referatem *Model betonu uzwojonego w elementach mimośrodowo ściskanych i zginianych*.
- dr hab. inż. Janusz Szelka z referatem *Wykorzystanie analitycznych baz danych w procesach budowy (odbudowy) obiektów inżynierskich*.

Seminaria naukowe

14 października w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych odbyło się seminarium, w trakcie którego prof. Jakub Marcinowski wygłosił referat nt. *Numeryczne modelowanie mechanizmów zniszczenia żeber pionowych wzmacniających ściany stalowego silosu na zboże*.

Marek Dankowski

wydział matematyki, informatyki, i ekonometrii

Konferencje

Pracownicy Wydziału licznie uczestniczyli w wielu imprezach naukowych - konferencjach, wizytach naukowych, konsultacjach. M.in.:

- konferencja *Semigroups of Linear Operators, Theory and Applications* organizowana przez Instytut Matematyczny PAN oraz Wydział Matematyki Politechniki Lubelskiej (dr Anna Karczewska). Konferencja była zorganizowana z okazji 75. urodzin prof. Jana Kiszyńskiego z IM PAN.
- Światowy Kongres Analizy Nieliniowej (IV World Congress of Nonlinear Analysts), który odbył się w Orlando na Florydzie USA (prof. Mariusz Michta, prof. Jerzy Motyl). Jest to ogólno-swiatowy kongres, który odbywa się cyklicznie co 4 lata. Uczestniczyło w nim ponad 2000 matematyków z 55 krajów. W ramach Kongresu nasi pracownicy wygłosili 45-minutowe referaty na zaproszenie organizatorów (tzw. "invited lecture"):
 - Jerzy Motyl, *Set-valued Stratonovich integral and its applications*
 - Mariusz Michta, *Weak solutions of multivalued stochastic equations of Stratonovich type*.
- Hereditarnia 08 (tym razem na Węgrzech), Cycles and Colouring 2008 (Słowacja) (dr Piotr Borowiecki, dr Ewa Drgas-Burchardt, mgr Anna Fiedorowicz, mgr Katarzyna Jesse-Józefczyk, dr Elżbieta Sidorowicz)
- Graph Theory Workshop, Niemcy (prof. Mieczysław Borowiecki)
- EMS-CIME School in Applied Mathematics - Mathematical Models in the Manufacturing of Glass, Polymers and Textiles (mgr Tomasz Sułkowski)
- cykl wykładów na temat *Linie Produktów Oprogramowania* w Lipsku - Niemcy (prof. Silva Robak)

- First Portuguese Polish Workshop on Biometry oraz Tomar 17-th Workshop IWMS08 (prof. Roman Zmyślony, w ramach grantu unijnego)
- European Conference on Iteration Theory (Ukraina) (dr Dorota Krassowska, prof. Janusz Matkowski)
- zaproszony wykład Stochastic Analysis and Mathematical Physics w Chile (dr Anna Karczewska)
- ORT Brande Engineering College 26-th International Seminar on Stability Problems for Stochastic Models w Izraelu (prof. Jolanta Misiewicz)
- konsultacje naukowe w Niemczech (prof. Tadeusz Nadzieja)
- Variational Methods in Image Processing, Niemcy (prof. Andrzej Cegielski)
- Spotkanie Qualitative Aspects of Transnational Mobility in Cooperations with Central and East European Countries DAAD (prof. Zbigniew Świtalski)
- wizyta naukowa w Debreczynie, Węgry (dr Justyna Jarczyk, prof. Witold Jarczyk). W czasie wizyty sfinalizowano podpisanie umowy współpracy w ramach programu Erasmus pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a Uniwersytetem w Debreczynie. Nasi pracownicy wygłosili również referaty - Justyna Jarczyk: *On an equation involving weighted quasi-arithmetic means*, Witold Jarczyk: *Convexity on Abelian groups* oraz *Emeddability of mean-type mappings in a continuous iteration semigroups*.

Dorota Krassowska

Nasze studentki podbiły Kraków!

14-20 września w Krakowie odbyły się XI Międzynarodowe Warsztaty dla Młodych Matematyków.

Międzynarodowe Warsztaty dla Młodych Matematyków to konferencja naukowa organizowana corocznie

przez Koło Matematyków Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, głównie z myślą o studentach i doktorantach kierunków matematycznych oraz pokrewnych, mile widziani są jednak wszyscy zainteresowani pracownicy naukowi. Początki Warsztatów sięgają roku 1998, kiedy to grupa zapalonych działaczy Koła zorganizowała pierwsze tego typu spotkanie, w którym wzięło udział zaledwie 15 studentów, głównie z Krakowa. Po tak skromnym początku impreza ta z roku na rok nabierała rozmachu i zyskiwała coraz większy rozgłos również poza granicami kraju, tak że począwszy od siódmej edycji zyskała miano międzynarodowej. Od tamtego czasu Warsztaty stały się konferencją naukową z prawdziwego zdarzenia, której liczba uczestników regularnie dochodzi do 200 i coraz częściej musi być ograniczana przez organizatorów z uwagi na kilkukrotnie większą liczbę chętnych. Na szczególne uznanie zasługuje fakt, że Warsztaty od początku do końca są przygotowywane i prowadzone przez studentów działających w Kole Naukowym, którym profesjonalizmu i perfekcji organizacyjnej mógłby pozazdrościć komitet programowy niejednej „dorosłej” konferencji.

Za każdym razem tematyka Warsztatów skupia się wokół jednej z dziedzin matematyki. W tym roku była to teoria liczb. Jako zaproszeni wykładowcy wystąpili najwybitniejsi polscy teoretycy liczb, między innymi: Jerzy Kaczorowski, Władysław Narkiewicz i Andrzej Schinzel. W XI Warsztatach aktywny udział wzięła liczna reprezentacja pracowników, studentów i doktorantów naszego Wydziału skupiona wokół Zakładu Dydaktyki Matematyki i Teorii Liczb oraz Koła Naukowego mUZg. Byli to:

- Tomasz Bartnicki,
- Sebastian Czerwiński, który wygłosił referat pt. *Hipoteza Kakei w ciałach skończonych*,
- Klaudyna Kondrat, która przedstawiła (wspólnie z Agnieszką Kaszkowiak z UAM w Poznaniu) poster pt. *Teoria liczb a... wirusologia?! Czyli jak wykorzystać równania diofantyczne do określania struktury wirusów*,
- Izabela Kurzydło, która wygłosiła referat pt. *Od wielkiego twierdzenia Fermata do równań diofantycznych na zbiorze macierzy*,
- Barbara Mędryk,
- Zofia Miechowicz, która wygłosiła referat pt. *Teoriolizbowa rekonstrukcja słowa*,
- Joanna Skowronek-Kaziów.

Tradycją Warsztatów jest przeprowadzany na ich zakończenie plebiscyt, mający na celu wyłonienie autorów najlepszych referatów oraz posterów. Najlepsza trójka w każdej kategorii jest wyróżniana i otrzymuje od organizatorów symboliczne nagrody. Z przyjemnością pragniemy donieść, że wielki sukces odniosły dwie nasze studentki Klaudyna Kondrat i Zofia Miechowicz (obie V rok *matematyki*). Pierwsza z nich zwyciężyła w konkursie na najlepszy poster (wśród ośmiu zaprezentowanych), natomiast druga zajęła trzecie miejsce w konkursie na najlepszy referat, spośród przeszło 20 ocenianych (w konkursie nie brały udziału tylko referaty zaproszonych gości).

Kolejne XII Warsztaty odbędą się już za rok w dniach 20-26 września. Choć nie ustalono jeszcze ich tematu przewodniego, to już teraz „w ciemno” zapraszamy wszystkich, którzy czują się młodymi matematykami, do spędzenia tego tygodnia w Krakowie.

Tomasz Bartnicki

Na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii październik rozpoczął się niezwykle pracowicie.

Rozpoczęliśmy prowadzenie kursu wyrównawczego z matematyki dla studentów pierwszego roku kierunków technicznych, przyrodniczych i ekonomicznych. Zakres kursu obejmuje te zagadnienia ze szkoły ponadgimnazjalnej, które są określone w wymaganiach egzaminacyjnych dla matury z matematyki na poziomie rozszerzonym. Ponieważ wielu studentów naszej uczelni nie zdawało matury na tym poziomie, chcemy w ten sposób umożliwić im poznanie treści, których nie realizowali w szkole, a które są niezbędne do ich dalszego studiowania.

Podobnie jak w ubiegłym roku prowadzimy zajęcia na kursie wspomagającym przygotowania do matury z matematyki *Zdaj matkę na maksa*. W tym roku kurs cieszy się jeszcze większym zainteresowaniem. Zgłosiło się do nas ponad trzystu pięćdziesięciu uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Zajęcia prowadzimy nie tylko na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w Zielonej Górze, ale również w Gubinie, Nowej Soli i Szprotawie. Mamy nadzieję, że i tym razem uczniowie przygotowujący się do matury na naszym kursie zostaną studentami Uniwersytetu Zielonogórskiego. Połowa zeszłorocznych uczestników kursu *Zdaj matkę na maksa* rozpoczęła w roku akademickim 2008/2009 studia na naszym uniwersytecie. Spotykamy ich prawie na wszystkich wydziałach – są studentami Wydziałów: Ekonomii i Zarządzania, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Inżynierii Łądowej i Środowiska, Matematyki, Informatyki i Ekonometrii oraz Wydziału Mechanicznego.

Również dużym zainteresowaniem cieszy się trzecia edycja konkursu dla gimnazjalistów *Nie taka matka straszna* ;-). Konkurs przeznaczony jest dla całych klas gimnazjalnych ze szkół województwa lubuskiego i obejmuje, tym razem, sześć zagadek matematyczno-logicznych. Zagadki prezentowane są na stronie internetowej konkursu oraz w Gazecie Lubuskiej, która objęła konkurs patronatem medialnym. Finał konkursu przewidziany jest na 8 kwietnia 2009 roku. Zwycięska klasa pojedzie na wycieczkę, do jednej ze stolic europejskich, ufundowaną przez Biuro Podróży MEGA TOURS i Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W tym roku z inicjatywy studentów naszego Wydziału organizujemy po raz pierwszy konkurs indywidualny dla uczniów szkół podstawowych województwa lubuskiego *LATOROŚL*. Konkurs składa się z dwóch etapów (prowadzonych w formie korespondencyjnej) i finału, który odbędzie się 6 grudnia 2008 roku na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Wszystkie szczegóły umieszczone są na naszej stronie internetowej

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/kurs_matematyka.html

www.ntms.wmie.uz.zgora.pl

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/ZMNM/kurs.html

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/konkurs/html

Alina Szelecka

wydział mechaniczny

Wizyta dr. Vasanta Ku- mara z Cambridge University

21-22 września 2008 r. gościliśmy przedstawiciela Uniwersytetu Cambridge dr Vasanta Kumara (na zdjęciu w środku).

Wizyta naszego miłego gościa połączona była z wystąpieniem, na którym zostały przedstawione podstawowe problemy związane z zagadnieniem biosensorów: komercyjne rozwiązania konstrukcyjne, techniki pomiarowe, problemy napotykane w konstrukcjach tego typu czujników itp. Tytuł prezentacji to *Aspects in Bio-Sensing*. Po prezentacji i dyskusji nasz gość otrzymał pamiątkowy album naszej uczelni, a przed wyjazdem spędził kilka chwil zwiedzając nasze miasto.

Krzysztof Białas-Heltowski

FOT. PRACOWNICY I WSPÓŁPRACOWNICY ZAKŁADU BIOINŻYNIERII UZ ORAZ DR VASANT KUMAR

OD REDAKCJI:

W poprzednim numerze Miesięcznika [7(163)] w materiale *Analiza raportów Państwowej Komisji Akredytacyjnej za lata 2003-2008* w tabeli znalazły się błędne dane. Otóż na Wydziale Mechanicznym, kierunku - *zarządzanie i inżynieria produkcji*, który kształci studentów na studiach I i II stopnia, otrzymał ocenę **pozytywną** po kontroli PKA, a nie jak podano w tekście - warunkową. Kierunek będzie poddany następnej ocenie w latach 2012/2013.

pion prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą

....Dział Współpracy z Zagranicą

Rządowe stypendia na studia i staże naukowe – Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, oferta na rok akademicki 2009/2010

Corocznie na stronach Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (www.buwiwm.edu.pl) w sekcji *Oferta stypendialna*) umieszczana jest nowa oferta stypendialna, opracowana we współpracy z Departamentem Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wymiana międzynarodowa i stypendia rządowe wynikają z porozumień dwustronnych pomiędzy rządem RP a rządami innych państw.

Aktualna oferta zawiera informacje o możliwości wyjazdów w roku akademickim 2009/2010 studentów, absolwentów i pracowników naukowych na studia częściowe, staże i misje naukowe, studia doktoranckie, staże habilitacyjne oraz kursy językowe. Kraje, w których istnieje możliwość odbycia stypendium to m.in.: Belgia, Bułgaria, Chiny, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, Izrael, Japonia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Szwajcaria, Ukraina i inne

Kandydatów na stypendia zagraniczne zgłaszają pisemnie uczelnie, które samodzielnie ustalają terminy przyjmowania wniosków od swoich kandydatów. BUWiWM przyjmuje zgłoszenia do 30 listopada 2008. Natomiast termin składania dokumentów w Dziale Współ-

pracy z Zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego upływa **19 listopada 2008 r.**

W trakcie roku akademickiego oferta rządowa będzie aktualizowana i będą pojawiać się informacje o stypendiach do kolejnych krajów, dlatego należy pamiętać by dokumenty do Działu Współpracy z Zagranicą należy złożyć dwa tygodnie przed terminem wymaganym przez BUWiWM.

Biuro wprowadza pewne obostrzenia w stosunku do aplikantów: jedna osoba może starać się tylko o jedno stypendium, natomiast stypendia na letnie kursy językowe przeznaczone są przede wszystkim dla studentów danej filologii.

Wnioski kandydatów są rozpatrywane przez Zespół ds. Rekrutacji i Kształcenia Obywateli Polskich za Granicą będący ciałem opiniodawczym Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. O wynikach BUWiWM powiadamia uczelnie i jednocześnie przekazuje informacje dotyczące dokumentów wymaganych przez partnera zagranicznego oraz o terminie ich złożenia. Ostateczna akceptacja kandydata należy zawsze do partnera zagranicznego.

Oferta stypendialna oraz formularze zgłoszeniowe znajdują się na stronie www.buwiwm.edu.pl w sekcji *Oferta stypendialna*.

Z roku na rok zauważamy coraz większe zainteresowanie stypendiami rządowymi. W roku akademickim 2008/2009 aplikacje na stypendium przyznawane za pośrednictwem BUWiWM złożyło sześciu pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wszyscy kandydaci otrzymali stypendia w tym: 4 osoby do Rosji (WH), 1 do Izraela (WMIE), 1 do Grecji (WMIE).

A może stypendium do Niemiec...

Na początku roku akademickiego ukazała się oferta stypendialna Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD). Oferta DAAD jest skierowana do studentów, absolwentów, doktorantów i naukowców i dotyczy pobytyw studyjnych oraz badawczych w Niemczech (termin aplikowania mija **17 listopada** oraz **15 grudnia 2008 r.**). DAAD przyznaje również dofinansowania wakacyjnych kursów języka niemieckiego oraz podróży grupowych do Niemiec. Pełna informacja o ofercie dostępna jest na stronie Centrali: **www.daad.pl**.

Marzena Proga, Agnieszka Możejko

7. PROGRAM RAMOWY- nowe konkursy, nowe możliwości

7. Program Ramowy jest największym mechanizmem finansowania i kształtowania badań naukowych na poziomie europejskim. Budżet tego siedmioletniego programu wynosi prawie 54 miliardy euro.

Cele 7. Programu Ramowego:

- wspieranie współpracy ponadnarodowej we wszystkich obszarach badań i rozwoju technologicznego,
- zwiększenie dynamizmu, kreatywności i doskonałości europejskich badań naukowych w pionierskich dziedzinach nauki,
- wzmocnienie potencjału ludzkiego w zakresie badań i technologii poprzez zapewnienie lepszej edukacji szkoleń, łatwiejszego dostępu do potencjału i infrastruktury badawczej, wzrost uznania dla zawodu naukowca oraz zachęcenie badaczy do mobilności i rozwijania kariery naukowej,
- zintensyfikowanie dialogu między światem nauki i społeczeństwem w Europie celem zwiększenia społecznego zaufania do nauki,
- wspieranie szerokiego stosowania rezultatów i rozpowszechniania wiedzy uzyskanej w wyniku działalności badawczej, finansowanej ze środków publicznych.

7. PR składa się z czterech programów szczegółowych (Cooperation, Ideas, People, Capacities), uzupełnionych o program szczegółowy obejmujący badania nuklearne (EURATOM) i działania Wspólnotowego

Centrum Badawczego (JRC).

Współpraca (Cooperation) - badania realizowane w ramach współpracy

- Zdrowie
- Żywność, rolnictwo i biotechnologia
- Technologie informacyjne i komunikacyjne
- Nanonauki, nanotechnologie, materiały i nowe technologie produkcyjne
- Energia
- Środowisko (łącznie ze zmianami klimatycznymi)
- Transport (łącznie z aeronautyką)
- Nauki społeczno-ekonomiczne i humanistyczne
- Bezpieczeństwo
- Przestrzeń Kosmiczna

Pomysły (Ideas) - Europejska Rada ds. Badań Naukowych (European Research Council – ERC)

- Badania pionierskie

Ludzie (People) - potencjał ludzki, działania „Marie Curie”

- Kształcenie początkowe naukowców – sieci „Marie Curie”
- Kształcenie ustawiczne i rozwój kariery - stypendia indywidualne
- Ścieżki rozwoju współpracy oraz partnerstwa między przemysłem a środowiskiem akademickim
- Nagrody doskonałości

Możliwości (Capacities) - potencjał w zakresie badań

- Infrastruktury badawcze
- Prace badawcze na rzecz MŚP
- Regiony Wiedzy
- Potencjał badawczy
- Nauka w społeczeństwie
- Wspieranie spójnego rozwoju w dziedzinie badań naukowych
- Określone działania we współpracy międzynarodowej

Badania jądrowe i szkolenia

- Energia syntezy jądrowej – ITER
- Rozszczepienie jądrowe i ochrona przed promieniotwórczością

Wspólne Centrum Badawcze

- Działania bezpośrednie w Euratom
- Działania nienależące do obszaru badań jądrowych

Otwarte Konkursy:

Lp.	Program szczegółowy	Priorytet		Termin zamknięcia	Budżet [€]
1.	WSPÓŁPRACA (Cooperation)	„Środowisko”		8.01.2009	193 500 000
		„Przestrzeń kosmiczna”		4.12.2008	51 500 000
		„Energia”		15.01.2009	28 100 000
2.	MOŻLIWOŚCI (Capacities)	„Regiony Wiedzy”		27.01.2009	16 500 000
		„Działania we Współpracy Międzynarodowej”	typu INCO-NET	12.01.2009	7 900 000
			typu BILAT		3 000 000
			typu INCO-NCP		2 000 000
			typu INCO-NCP		5 000 000
3.	POMYSŁY (Ideas)	Dla Początkujących Naukowców (ERC Starting Grants)	dla nauk fizycznych i inżynierskich	29.10.2008	295 762 000
			dla nauk społecznych i humanistycznych	19.11.2008	
			dla nauk biologicznych i medycznych	10.12.2008	

Szczegółowe informacje dotyczące konkursów dostępne są na stronie internetowej Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE **www.kpk.gov.pl** w sekcji Wiadomości oraz na stronach Punktu Kontaktowego Programów Badawczych naszego Uniwersytetu <http://www.kpkb.uz.zgora.pl/> w sekcji 7. PR.

Aleksandra Paszkiewicz, Agnieszka Możejko

Jesień w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego

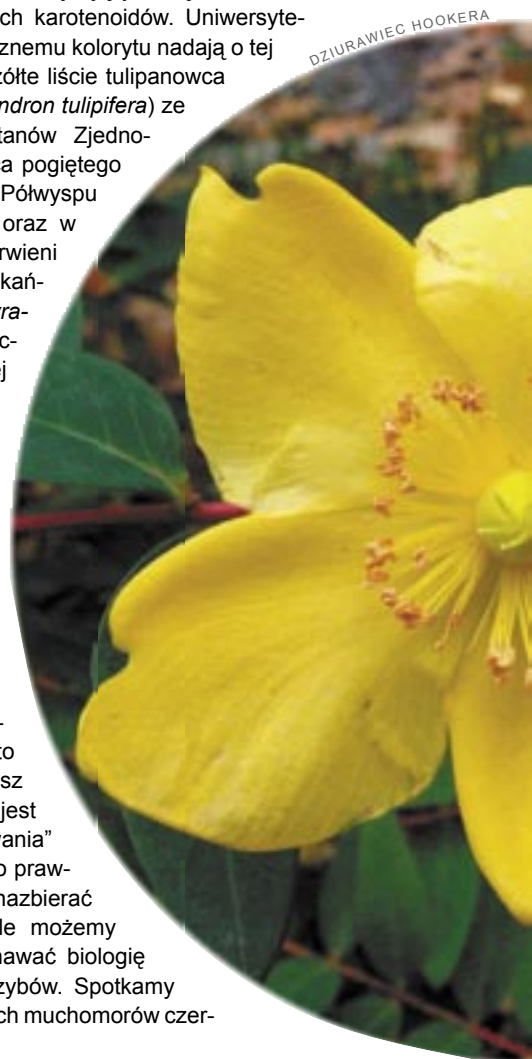
Przyroda zacieka nas przez cały czas. Każda pora roku ma w niej swoje odzwierciedlenie, niepowtarzalne i charakterystyczne tylko dla tego okresu. Jesień w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego nie jest, jak mogło by się wydawać jeszcze okresem spoczynku. Co prawda wiele roślin szykuje się już do zimowego snu, lecz wciąż możemy spotkać w ogrodzie kwitnące rośliny: kokorycz żółtą (*Corydalis lutea*) pochodzącą z Alp, lecz zadomowioną w polskich górach, rozchodnik okazały (*Sedum spectabile*) z Chin i Japonii, złotlin chiński (*Kerria japonica*) pochodzący wbrew nazwie łacińskiej ze środkowych i zachodnich Chin, dziurawiec Hookera (*Hypericum hookerianum*) z Himalajów i zachodnich Chin, czy ogromne kwiatostany hortensji buketowej (*Hydrangea paniculata*) występującej w naturze w Chinach i Japonii.

Jesień, to dla wielu roślin czas wydawania owoców. Często są one tak różnorodne, jak świat kwiatów. W naszym ogrodzie można w tym czasie zaobserwować intensywnie czerwone, podłużne owoce berberysu Thunberga (*Berberis thunbergii*) z Japonii, żółte i pomarańczowe kuliste owoce ognika szkarłatnego (*Pyracantha coccinea*) z Półwyspu Iberyjskiego i zachodniej Azji, czy nietypowe jak dla jarzębów, bo białe owoce jarzębu Ko-

ehnego (*Sorbus koehneana*) pochodzącego z Chin.

Oczywiście jesień to także okres przebarwiania się liści. Zjawisko to wywołane jest rozkładem zawartego w nich zielonego barwnika - chlorofilu i ujawnianiem się przez to innych barwników znajdujących się w liściach: żółtych i pomarańczowych karotenoidów. Uniwersyteckiemu ogrodowi botanicznemu kolorystę nadają o tej porze roku na przykład żółte liście tulipanowca amerykańskiego (*Liriodendron tulipifera*) ze wschodnich rejonów Stanów Zjednoczonych Ameryki, tawulca pogiętego (*Stephanandra incisa*) z Półwyspu Koreańskiego i Japonii oraz w różnych odcieniach czerwieni liście ambrowca amerykańskiego (*Liquidambar styraciflua*) z Ameryki Północnej i Środkowej, naszej rodzimej kaliny koralowej (*Viburnum opulus*), irgi błyszczącej (*Cotoneaster lucidus*) ze wschodniej Syberii, klonu palmowego (*Acer palmatum*) z Japonii i Półwyspu Koreańskiego, czy derenia kwiecistego (*Cornus florida*) z Ameryki Północnej.

Wszyscy zielonogórzanie wiedzą, że jesień, to czas grzybobrania. Nasz ogród botaniczny także jest miejscem „zamieszkiwania” tej grupy organizmów. Co prawda nie możemy w nim nazbierać jadalnych borowików, ale możemy podziwiać piękno i poznawać biologię innych pożytecznych grzybów. Spotkamy tu liczne „rodziny” trujących muchomorów czer-

MUCHOMOR CZERWONY

JARZĄB KOEHNEGO

wonych (*Amanita muscaria*), czy rozproszone owocniki dzieżki pomarańczowej (*Aleuria aurantia*), o której mało kto wie, że jest grzybem jadalnym.

Rosną w ogrodzie także rośliny bardzo zapobiegliwe. Już teraz wykształcają pąki kwiatostanowe, by wiosną, jak tylko pojawią się pierwsze ciepłe słoneczne dni, nie zwlekając zakwitnąć. Takie pąki możemy zobaczyć u naszej krajowej brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*), olszy czarnej (*Alnus glutinosa*), leszczyny pospolitej (*Corylus avellana*), grabu pospolitego (*Carpinus betulus*), ale także i u gości z innych stron świata: szydlicy japońskiej (*Cryptomeria japonica*) z Japonii, czy cedrzyńca kalifornijskiego (*Calocedrus decurrens*) z Ameryki Północnej.

Jesień to także pracowity czas dla pracowników ogrodu botanicznego. Trwają jesienne porządki: grabienie liści, usuwanie uschniętych i zwiędłych kwiatostanów bylin, ostatnie koszenia trawników przed zimą, jesienne przycinanie drzew i krzewów, okrywanie tych najbardziej delikatniejszych na okres zimowych mrozów, sadzenie cebul bylin. Zakupiliśmy właśnie nowe cebule różnych roślin ozdobnych, by cieszyły nas swymi pięknymi kwiatami wiosną i latem: cebulic, krokusów, ozdobnych czosnków, śniedków, lilii, szachownic i śnieżników.

tekst i foto - Piotr Reda

KALINA KORALOWA

Sprawozdanie z IX „Spotkań na dwa języki” - Raculka 2008

22.06-28.06.2008 w Ośrodku Jeździeckim Uniwersytetu Zielonogórskiego w Raculce odbyły się IX *Spotkania na dwa języki*, w których uczestniczyli uczniowie z gimnazjów z Neuzelle i Frankfurtu/O uczący się języka polskiego, oraz uczniowie polscy ze szkół zielonogórskich uczący się języka niemieckiego. Impreza ta mogła się odbyć dzięki pomocy finansowej Banku PKO BP S.A., Fundacji oraz Polsko-Niemieckiej Współpraca Młodzieży *Jugendwerk*.

Organizator IX *Spotkań...* - Centrum Kultury i Języka Niemieckiego UZ, przedstawił uczestnikom sponsorów, tzn. historię Fundacji *Jugendwerk*, oraz informacje na temat Banku PKO BP, oraz historii i roli pieniądza.

W programie oprócz codziennej godziny jazdy konno były zajęcia językowe, podczas których uczniowie polscy przygotowywali różne scenki w języku niemieckim, natomiast uczniowie niemieccy w języku polskim. Teksty uczniowie wybierali sami. Obecne nauczycielki języka polskiego jako obcego z Neuzelle i języka niemieckiego z LO nr 5 sprawdzały i poprawiały niedoskonałości wypowiedzi itp. Popisy wszystkich uczestników mogliśmy podziwiać na uroczystym ognisku w przeddzień wyjazdu.

Na ognisku obecni byli członkowie zielonogórskiego Klubu Kiwanis Inter. „Adsum” i goście z zaprzyjaźnionego Klubu Kiwanis Inter. Frankfurt/O. Jak co roku i tym razem prawie wszyscy błysnęli talentami teatralnymi, być może odwagi dodał (przynajmniej niektórym) udział w spektaklu wykonanym przez studentów UZ, który zobaczyli w Teatrze Lubuskim. O teatrze wspominaliśmy też podczas zwiedzania Głogowa, skąd pochodził niemiecki dramaturg Andreas Gryphius. W Głogowie byliśmy też w muzeum na Zamku Głogowskim, oraz w ciągle jeszcze odbudowywanej pięknej kolegiacie. Trasę wybieczki, jak i zwiedzanie Zielonej Góry dnia następnego przygotowali polscy uczniowie w obu językach posiłkując się m.in. albumami i materiałami reklamującymi miasto i okolicę. Wieczorne śpiewy polskich i niemieckich piosenek, a także gry sportowe sprzyjały integracji młodzieży z obu stron Odry.

Dziewczęta z Frankfurtu/O zadeklarowały chęć ponownego przyjazdu do Raculki w przyszłym roku.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony
Danuta Chlebicz

Rok 2008 rokiem dialogu międzykulturowego

Grupa Intelktualistów ds. Dialogu Międzykulturowego utworzona z inicjatywy Komisji Europejskiej w Brukseli ogłosiła rok 2008 Rokiem Dialogu Międzykulturowego.

Ostatnio dotarłam do 26-stronicowego dokumentu przedstawiającego przemyślenia w/w gremium na temat roli języków w UE.

Opracowanie zatytułowano: *Zbawienne wyzwanie - w jaki sposób wielość języków mogłaby skonsolidować Europę*.

Członkowie grupy zadali sobie fundamentalne pytanie: *Jakie należy przyjąć założenia, aby skutecznie, dla dobra wszystkich obywateli UE wykorzystać różnorodność językową, kulturalną i religijną społeczeństw zamieszkujących Unię?*

Pytanie to rozważane było w oparciu o następujące przesłanki:

- Wielojęzyczność i wielokulturowość UE jest wielkim bogactwem, ale może też być powodem napięć.
- Narody europejskie powstały w oparciu o tożsamość językową.
- UE może powstać jedynie w oparciu o różnorodność językową.
- Historycznym zadaniem Unii jest nie tylko ochrona, ale również harmonijny rozwój tej różnorodności.

Jak zmaksymalizować korzyści płynące z tego faktu, a jak zminimalizować trudności? Wyzwanie to obejmuje ogrom działań i na pewno nie uda się go zrealizować w jednym pokoleniu.

Być może, dywagują autorzy raportu - z czasem UE zaoferuje całej ludzkości model tożsamości opartej na różnorodności?!

Czym zatem jest „tożsamość europejska?”

Tożsamość europejska jest pochodną tego, co wnosimy niejako „w wianie” do UE np. my Polacy, czy inne narody, a świadomością tego, co składa się na dziedzictwo duchowe i materialne naszego kontynentu.

Przy czym sprawą nadrzędną, jak podkreślają autorzy, jest tu dziedzictwo duchowe. Idea europejska zbudowana jest na dwóch fundamentach: uniwersalności wspólnych wartości moralnych, oraz różnorodności ekspresji kulturowych.

Jak przekonać obywateli UE, iż trwałe zaakceptowanie różnorodności językowej jest możliwe? I tak członkowie w/w grupy proponują np.: w przypadku rozmów dwustronnych następujące rozwiązanie:

1. Rozmowy, w przypadku dwóch państw w UE powinny być prowadzone w jednym z tych dwóch języków przedstawicieli danych krajów niż w języku trzecim. Stanowisko to tłumaczą tym, że dużą rolę odgrywa w tym przypadku znajomość mentalności, realiów obu narodów itp. Wiadomo, nie zawsze użycie języka trzeciego, (którym często jest angielski) gwarantuje sukces.

Na marginesie, jednojęzyczność Brytyjczyków stanowi poważny problem oświatowy w Wielkiej Brytanii.

2. Każdy z języków europejskich powinien mieć w każdym kraju EU grupę ludzi zajmujących się wszelkimi aspektami użytkowników danego języka (kultury, polityki itd.) „Każdy język jest produktem wyjątkowego doświadczenia historycznego, każdy jest nośnikiem pamięci, dziedzictwa literackiego, szczególnych

zdolności oraz stanowi słuszny fundament tożsamości kulturowej” konkludują autorzy opracowania.

3. Ochrona wszystkich języków naszego dziedzictwa, w tym języków naszych przodków takich jak łacina i greka klasyczna, a w przypadku mniejszości wspieranie ich rozwoju w pozostałych częściach kontynentu to nieodłączne elementy idei Europy pokoju, kultury, wszechstronności i dobrobytu.

4. Wspomniana grupa proponuje wprowadzenie tzw. „przybranego języka własnego”.

„Przybrany język własny” byłby to dobrowolnie wybrany język obcy (np. taki w którym dana społeczność ma od dawna kontakty kulturowe czy handlowe), różny od języka angielskiego, (który i tak staje się językiem komunikacji międzykulturowej), naukę którego rozpoczynałoby się już w szkole podstawowej (lub wcześniej) i kontynuowałoby się przez cały ciąg edukacji. Nauka tego języka byłaby niejako równoległa z nauką własnego języka ojczystego.

Dobrze byłoby, gdyby tym przybranym językiem własnym był język sąsiada, albo „dla kontrastu” np. jeden z języków orientalnych, którego znajomość automatycznie dawałaby szansę dobrej pracy w przyszłości.

I tu cenna uwaga: w dzisiejszym świecie, aby coś kupić wystarczy znać jeden język międzynarodowy, ale żeby coś sprzedać dobrze jest znać język potencjalnego nabywcy.

Możliwe, czy nawet pożądane byłoby w przypadku np. ścisłych kontaktów handlowych miasta polskiego z miastem włoskim, aby jako „przybrany język własny” dzieci włoskie uczyły się języka polskiego, a dzieci polskie włoskiego. Szkoły takie znalazłyby się np.: w sieci szkół polsko-włoskich. Tego rodzaju kontakty, partnerstwa szkół już istnieją, podobnie jak i sama nauka (nie tylko języków obcych) on-line.

A poza tym wielość różnorodnych połączeń on-line, nie tylko w dziedzinie gospodarki, ale utworzenie sieci językowo-kulturalnych dałoby nam wszystkim jeszcze większe poczucie konsolidacji.

Naukę „przybranego języka własnego” można również polecić dziesiątkom milionów Europejczyków na emeryturze ze względu na ich coraz to większą mobilność i ciekawość świata, a także jako formę ciekawego „hobby”.

„Przybranym językiem własnym” dla imigrantów, których ciągle przybywa w Europie z różnych krańców świata powinien zostać język kraju, społeczności, w której postanowili się osiedlić.

Znajomość języka kraju zamieszkania była zawsze i pozostanie najsilniejszym elementem integrującym. Jednocześnie nie oznacza to wcale konieczności rezygnowania z kontynuowania tradycji języka i kultury kraju, z którego imigranci pochodzą. Co więcej, należy stwarzać imigrantom takie warunki, aby mogli oni zachować swoją ciągłość kulturową i być z niej dumni.

„Przybrany język własny” to wreszcie sposób na harmonijne, bo zagwarantowane ciągiem edukacji (połączonym z pobytami w rodzinach, wycieczkami itp.) dogłębne poznanie drugiego człowieka w kontekście języka danego społeczeństwa, aby umieć w przyszłości pracować w dwustronnych instytucjach kulturalnych, oświatowych, turystycznych, handlowych w swoim kraju czy kraju partnera.

Propozycje Grupy Intelktualistów wychodzą naprzeciw wszystkim obywatelom UE bez względu na język, kulturę i religię.

Można im tylko przyklasnąć i podziękować Przewodniczącemu Komisji Europejskiej Jose Manuel Barroso, oraz komisarzowi ds. wielojęzyczności Leonardo Orban za podjęcie tej ważnej inicjatywy.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony

P.S. Już po opracowaniu powyższego streszczenia artykułu dowiedziałam się, że Minister Oświaty RP wprowadza z dniem 21.04.2008 obowiązkowe nauczanie języka angielskiego od pierwszej klasy szkoły podstawowej. Czyżby opracowanie, o którym mowa nie trafiło do Ministerstwa Edukacji RP?

Dlaczego w sieci energetycznej występuje 50Hz?

Streszczenie

W artykule przedstawiono najważniejsze fakty z historii rozwoju elektrotechniki, które w krajach europejskich doprowadziły do wyboru częstotliwości sieci elektroenergetycznej równej 50Hz. Stosowane obecnie parametry sieci są wynikiem doświadczeń najwybitniejszych naukowców, wynalazców i inżynierów elektryków. Nie zabrakło wśród nich Polaków, chociaż Polska w czasach najważniejszych odkryć w tej dziedzinie istniała tylko w świadomości jej obywateli.

1. Wstęp

Stany Zjednoczone i większość krajów Ameryki Południowej używa 60Hz a Europa oraz reszta świata z kilkoma wyjątkami stosuje 50Hz. Amerykanie wykorzystują napięcie 110V aktualnie zwiększone do 120V, w Europie używa się napięcia 220V obecnie zwiększonego do 230V. Różne napięcia i częstotliwości wydają się być w większym stopniu sprawą tradycji niż optymalizacji sieci rozdzielczej, mogą być także swoistym spłotem paru powodów, takich jak stan wiedzy w latach dziewięćdziesiątych XIX wieku i korzyści rywalizujących ze sobą wówczas przedsiębiorstw.

Standaryzacja podstawowych parametrów sieci niskiego napięcia pojawiła się w Unii Europejskiej w roku 1995. Pięć lat później do Unii dołączyła Australia, w której podobnie jak w Anglii obowiązywało napięcie 240V.

2. Historia za oceanem

George Westinghouse jako pierwszy opracował prądnice napędzaną silnikiem parowym, pracującą z prędkością 2000rpm, rys.1. W roku 1886 inżynierowie mechaniki chcieli, aby maszyny parowe wykonywały całkowitą liczbę obrotów na minutę. Z czterema parami biegunów prądnica była w stanie wytworzyć 8000 cykli na minutę, czyli 133 1/3 Hz. Taka częstotliwość była korzystna z punktu widzenia oświetlenia gdyż nie powodowała migotania światła, jednak była zbyt wysoka dla silników, wynalezionych nieco później. Wczesne eksperymenty (lata 1886 i 1887) wykorzystywały generatory napędzane pasem transmisyjnym, który pozwalał na pracę z taką prędkością obrotową, rys.2. Dzięki temu oświetlenie, które było jedynym wówczas przeznaczeniem prądu przemiennego, nie traciło na jakości w porównaniu z zasilaniem prądem stałym. W latach 1889 i 1890 zaczęły pojawiać się gene-

ratory sterowane bezpośrednio. Były one potężniejsze, więc obracały się z mniejszą prędkością, i nie wytwarzały tak dużych częstotliwości jak poprzednie rozwiązania.

We wczesnych latach rozwoju elektrotechniki każda grupa inżynierów używała własnych wielkości napięć i częstotliwości. Pierwsze częstotliwości, jakich używano w USA to 133 1/3, 125, 88 1/3, 66 1/3, 60, 50, 40, 30, 25Hz[2]. Westinghouse używał częstotliwości, 133 1/3 Hz do czasu, gdy do firmy dołączył Nikola Tesla, rys.3. Jego silnik indukcyjny, skonstruowany z uwzględnieniem częstotliwości, 60Hz, przy częstotliwości 133 1/3 Hz tracił założone parametry. Chorwacki wynalazca uparcie dążył do zmiany standardu obowiązującego w firmie. Rok 1886 uznano za datę powstania pierwszego samochodu z silnikiem benzynowym. Silniki parowe powoli przechodziły do historii napędu. George Westinghouse przydzielił swoich inżynierów Stillwella, Shallenbergera, Schmida oraz Scotta do specjalnego zadania polegającego na dostosowaniu silnika tłokowego do napędu alternatora, Tesli. Przed końcem 1892 roku wybrano dwie częstotliwości, 60Hz dla oświetlenia oraz 30Hz do zastosowań, w których energia prądu przemiennego miała być zamieniana na energię mechaniczną. Czy Tesla miał decydujący wpływ na wybór częstotliwości w firmie Westinghousea? W tym czasie Tesla prowadził badania z częstotliwościami z przedziałów od 8 do 20Hz, od 20 do 40Hz oraz od 40 do 100Hz. Zdecydował wówczas, że częstotliwość 60 Hz jest dla jego konstrukcji najlepsza a także bezpieczna. Słowo bezpieczna częstotliwość w tamtym okresie miała podwójne znaczenie. Thomas Alva Edison, rys. 4 uchodził wtedy za niekwestionowany autorytet w dziedzinie elektryczności dzięki wynalezieniu żarówki, budowie pierwszej elektrowni i oświetleniu Nowego Jorku. Wszystkie urządzenia oraz instalacje zasilane były prądem stałym. Firma Edison **General Electric Company GE** dominowała na rynku energii elektrycznej, dzisiaj według www.millward-brown.com, jest na drugim miejscu listy najcenniejszych firm na świecie. Gdy pojawiła się konkurencja w postaci firmy **Westinghouse Corporation** zaczęła się walka i to nie na żarty. Westinghouse słusznie uważał, że prąd przemienny jest w eksploatacji skuteczniejszy

od prądu stałego. W odpowiedzi na postawiony zarzut Edison wszczął kampanię zarzucając konkurencji, że prąd przemienny jest niebezpieczny. Znała jest demonstracja, w której Edison dla potwierdzenia wyższości prądu stałego nad prądem przemiennym uśmiercił zwierzęta przywiązane do metalowej konstrukcji, którą następnie zasilili prądem przemiennym. Jednym z ubocznych skutków tego upiornego doświadczenia był hotel elektryczny.

W latach dwudziestych ubiegłego stulecia w USA popularne były zegarki synchronizowane częstotliwością sieci 60Hz. Z pewnością jednak nie był to powód, dla którego naukowcy Westinghousea i Tesla wybrali, 60Hz. Zegarki takie opatentowano dopiero w roku 1916 przez Henry'ego Warrena.

Na początku lat dwudziestych XX wieku, Westinghouse wziął udział w przetargu na dostawę sprzętu elektrycznego do projekt-

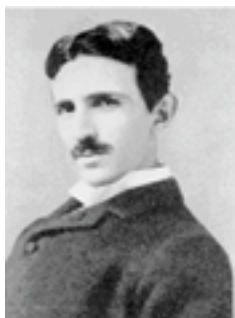
RYŚ. 1. GEORGE WESTINGHOUSE (1846 - 1914), AMERYKAŃSKI WYNALAZCA I PRZEMYSŁOWIEC.[1]

RYŚ. 2. GENERATOR NAPEŁDZANY PASEM TRANSMISYJNYM.[11].

RYS. 4 THOMAS ALVA EDISON
(1847 - 1931), AMERYKAŃSKI
WYNAŁAZCA, AUTOR PONAD 5000
PATENTÓW[12].

RYS. 3. NIKOLA TESLA (1856 - 1943)
CHORWAŃSKI WYNAŁAZCA,
POETA I MALARZ. AUTOR 112
PATENTÓW[4].

RYS. 5 WNEȚRZE ELEKTROWNI WODOSPAD NIAGARA[13].

tu *Niagara Falls* (elektrownia wodna na wodospadzie Niagara). Firma **Cataract Company**, która kontrolowała projekt Niagara Falls, miała już wybrane turbiny wodne, pracujące z prędkością 250rpm. Istniejący 16-biegunowy generator wytwarzał przy tej prędkości przebiegi z częstotliwością $33 \frac{1}{2}$ Hz. Dysponowano również 12 - biegunowym generatorem, który dostarczał częstotliwość 25 Hz. Trzecią propozycją był generator 8-biegunowy pracujący z częstotliwością $16 \frac{1}{3}$ Hz. Ostatecznie na drodze kompromisu wybrano częstotliwość 25Hz. Na rzecz tamtego wyboru przemawiał fakt, że łatwiej było przesyłać sygnały o niższych częstotliwościach oraz to, że przemysł stalowy, używał wówczas potężnych wolnobieżnych kolejek, które osiągały niski współczynnik sprawności przy 60Hz.

W roku 1910 wyglądało na to, że w Północnej Ameryce będą obowiązywać dwie częstotliwości: 25Hz dla transmisji i przemysłu ciężkiego oraz 60Hz dla oświetlenia i zastosowania ogólnego. W latach dziewięćdziesiątych XIXw. **GE** podjęła próbę znalezienia kompromisu pomiędzy 25Hz a 60Hz sugerując 40Hz, ale było za późno, aby wyprzeć 60Hz i 25Hz. Infrastruktura na te częstotliwości już istniała i było jej zbyt dużo. Choć powstało kilka instalacji używających 40Hz to, po tym jak Westinghouse i **GE** udostępniły swoje patenty, większość instalacji w USA została zbudowana na 60Hz[5]. Szybkie turbiny wyparły wolne maszyny łożkowe a późniejszy rozwój prostownika mechanicznego (komutatora), który dobrze pracował przy 60Hz ułatwił przejście na 60Hz. Przed rokiem 1920 większość problemów związanych z dystrybucją energii elektrycznej o częstotliwości 60Hz zostało rozwiązanych, stąd stosowanie 25Hz nie było już konieczne. I tak zostało. Ameryka Północna do dzisiaj stosuje w sieciach elektroenergetycznych 60Hz.

3. Historia w Europie

Europa była bardziej podzielona niż USA. W 1918 w Londynie istniało 70 różnych elektrycznych organizacji, z 50 różnymi typami systemów, z 10 różnymi częstotliwościami i 24 różnymi napięciami [3]. Jednak w latach 1920 - 1930 coraz większa część Europy zaczęła przedstawiać się na pracę z 50Hz. Koncernem wiodącym w branży elektrycznej na kontynencie była niemiecka firma AEG, wtedy filia **GE**. Niemcy przejęły inicjatywę w Europie i AEG zaczęła eksperymentować z 50Hz.

W 1891 AEG zaprezentowało system dystrybucji na dużą odległość. W firmie pojawił się Michał Doliwo-Dobrowolski i zaproponował budowę pierwszej na świecie linii transmisyjnej pracującej w układzie trójfazowym. Była to linia z elektrowni wodnej w Lauffen do Frankfurtu a dokładniej sieć energetyczna składająca się z transformatora podwyższającego napięcie do 10kV z linii przesyłowej trójfazowej, która kończyła się transformatorem obniżającym napięcie zainstalowanym na terenie Światowej Wystawy Elektrotechniki, rys. 6. Obciążeniem instalacji były żarówki oraz silnik trójfazowy klatkowy wynaleziony przez konstruktora linii. Do historii elektrotechniki słowo transformator wprowadzili węgierscy uczeni, jednak to Polak znalazł dla niego najważniejsze zastosowanie. Częstotliwość sieci była równa 40Hz. Moc turbiny wodnej była równa 300KM, moc prądnicy 230KM, napięcie 95V. Zjawisko migotania żarówek przy tej częstotliwości zasilania przesądziło o wyborze 50Hz w projektach, w których uczestniczyła firma.

W latach 20 ubiegłego wieku w Anglii i we Włoszech eksperymentowano z częstotliwością 42Hz. W Szwajcarii do teraz pracują kolejki zasilane napięciem z częstotliwością $16 \frac{2}{3}$ Hzotrzymywaną z systemu pracującego z częstotliwością 50Hz.

Był to przełomowy moment w historii rozwoju elektrotechniki. Elektryczność przestawała być dziedziną teoretyczną. Powstał dział techniki, który przyczynił się do przyspieszenia postępu technologicznego w innych

RYS. 6. STACJA KOŃCOWA
LINII ZBUDOWANEJ PRZEZ MICHAŁA
DOLIWO-DOBROWOLSKIEGO[8].

RYS. 7 MICHAŁ
DOLIWO-DOBROWOLSKI
(1862-1919)[7].

dzielinach. Wydatnie wzrósł standard życia mieszkańców nie tylko dużych miast. W 1895 roku zbudowano sieć energetyczną z Nowogrodu Bobrzańskiego do Zielonej Góry. Młyn wodny pełnił rolę turbiny wodnej. Instalację stworzono według projektu firmy AEG. Była to jedna z pierwszych instalacji w ówczesnych Niemczech. Na Dolnym Śląsku trzecia w kolejności po Wrocławiu i Wałbrzychu [6].

4. Teraźniejszość

Maszyny elektryczne o dużej masie (przekraczające nawet 100 ton) nie mogą kręcić się z dowolnie dużą prędkością. Ze względu na wytrzymałość mechaniczną łożysk maszyn i pierścieni ślizgowych, prędkości obrotowe zbliżone do 3000rpm okazały się najodpowiedniejsze. Częstotliwość 50Hz jest kompromisem pomiędzy stratami przesyłowymi, a rozmiarami maszyn elektrycznych, ciężarem surowców i ich ceną.

Czy na Świecie dominuje częstotliwość 50Hz? Odpowiedź na to pytanie ilustruje rys.8.

W historii zarówno Europa jak i Ameryka Północna stosowała napięcia od 100V do 110V DC. Edison wybrał 110V DC, ponieważ było to napięcie, które emitowało dość światła z jego żarówek, aby wyprzeć latarnie gazowe i jednocześnie nie powodowało szybkiego wypalania się włókna w żarówce.

W Europie, Berliner Elektrizitäts Werk, który należał do AEG, zainicjował przejście z 110V na 220V w 1899 roku, aby powiększyć wydajność ich systemu dystrybucji. Prawdopodobnie Europa przełączyła się wówczas definitywnie z DC na AC. Klienci zachęceni do zmiany zasilania oświetlenia i silników ze 110V na napięcie 220V nie ponosili kosztów wdrażania nowego systemu. Koszty związane ze zwiększeniem napięcia pokryto z oszczędności wynikających z zastosowania mniejszych przekrojów miedzianej instalacji elektrycznej. Być może 220V pojawiło się tylko z tego powodu, że było dwa razy większe od 110V. Dowolne zwiększanie napięcia podobnie jak zwiększanie prędkości obrotowej generatora wiązało się z dużymi kosztami i zmniejszeniem bezpieczeństwa użytkowania urządzeń elektrycznych. Świat do dzisiaj nie podjął decyzji nie tylko w sprawie częstotliwości, ale także w sprawie wartości niskiego napięcia, rys. 8. W Japonii występują dwie częstotliwości. W tej części, w której inwestycje prowadzili Europejczycy do dzisiaj występuje 100V/50Hz, Tokyo. W zachodniej Japonii z kolei więcej do powiedzenia mieli Amerykanie i tam stosuje się 100V/60Hz, Kyoto. Do tej pory nikt z tej różnorodności nie robi problemu. Nauczono się łączyć dwa różne systemy energetyczne na wypadek

konieczności stosowania zasilania rezerwowego. Jednak, co za dużo to nie zdrowo i na wszelki wypadek zastosowano jeden typ wtyczki i gniazda zgodny z amerykańskim NEMA 1-15, rys. 9 [10]. Ilość różnych wtyczek stosowanych na świecie jest znacznie większa od liczby różnych wartości napięć i częstotliwości. W Irlandii można spotkać cztery różne wtyczki, ale w przeciwieństwie do Wysp Japońskich, Zielona Wyspa ograniczyła napięcie i częstotliwość do jednej wartości, która obowiązuje w UE[10].

5. Literatura

1. Mary Bellis, George Westinghouse, <http://inventors.about.com/library/inventors/blwestinghouse.htm>
2. Piotr Olszowiec, Koniec ewolucji systemów elektroenergetycznych? 230V, 50Hz versus 120V, 60Hz, http://www.ogrzewnictwo.pl/index.php?akt_cms=1280&cms=15.
3. Gordon Woodward, *City of Coventry Single and Two Phase Generation and Distribution*, retrieved from http://www.iee.org/OnComms/pn/History/HistoryWk_Single_&_2_phase.pdf October 30, 2007
4. Nikola Tesla, chorwacki konstruktor i wynalazca, <http://www.eioba.pl/a76782>
5. Owen, E.L., *The Origins of 60-Hz as a Power Frequency*, Industry Applications Magazine, IEEE, Volume: 3, Issue 6, Nov.-Dec. 1997, Pages 8, 10, 12-14.
6. Zbigniew Bujkiewicz, <http://krzystkowice.eisp.pl/artykuly/>
7. L. Turek-Kwiatkowska, *Elektryka na Pomorzu Zachodnim*, wyd. PPH Zapol, Szczecin 2006, ISBN 83-60-140-69-3.
8. Internationale Elektrotechnische Ausstellung 1891, <http://de.wikipedia.org/wiki/http://www.ita.doc.gov/media/Publications/pdf/current2002FINAL.pdf>
9. List of countries with mains power plugs, voltages and frequencies, <http://en.wikipedia.org/>
10. Ime Prezime, World map plug type in use, <http://en.wikipedia.org/>
11. The Bancroft Library. University of California, Berkeley. <http://sunsite.berkeley.edu/FindingAids/dynaweb/calher/redwood/figures/I0026189A.jpg>

RYŚ. 8. CZĘSTOTLIWOŚĆ W SIECI NISKIEGO NAPIĘCIA[9].

RYŚ. 9. GNIAZDO NEMA 1-15 STOSOWANE W JAPONII I USA.[10].

12. Thomas Alva Edison, <http://www.thomasedison.com/>
13. Niagara Falls - <http://www.pbs.org/tesla/III/niagara.html>

6. Przegląd literatury

14. Jürgen Steen (Hg.): *"Eine neue Zeit ...!", Die Internationale Elektrotechnische Ausstellung 1891. Frankfurt am Main 1991 (Ausstellungskatalog Historisches Museum Frankfurt am Main), ISBN 3-89282-022-8*
15. Horst A. Wessel (Hg.): *Moderne Energie für eine neue Zeit, siebtes VDE-Kolloquium am 3. und 4. September 1991 anlässlich der VDE-Jubiläumsveranstaltung "100 Jahre*
16. **Thomas P. Hughes**, *Networks of Power: Electrification in Western Society 1880-1930*, The Johns Hopkins University Press, Baltimore 1983 **ISBN 0-8018-2873-2** pgs. 282-283
17. Central Station Engineers of the Westinghouse Electric Corporation, *Electrical Transmission and Distribution Reference Book*, 4th Ed., Westinghouse Electric Corporation, East Pittsburgh PA, 1950, no ISBN
18. Edwin J. Houston and Arthur Kennelly, *Recent Types of Dynamo-Electric Machinery*, copyright American Technical Book Company 1897, published by P.F. Collier and Sons New York, 1902
19. H.T. Kohlhaas, (ed.), *Reference Data for Radio Engineers 2nd Edition*, Federal Telephone and Radio Corporation, New York, 1946, no ISBN
20. Donald G. Fink and H. Wayne Beaty, *Standard Handbook for Electrical Engineers, Eleventh Edition*, McGraw-Hill, New York, 1978, **ISBN 0-07-020974-X**, page 16-15, 16-16
21. "Drehstrom" in Frankfurt am Main (= Geschichte der Elektrotechnik, Bd.11). Berlin/Offenbach 1991, **ISBN 3-8007-1813-8**
22. Volker Rödel: *Fabrikarchitektur in Frankfurt am Main 1774-1924*, Frankfurt 1986, S.30f., **ISBN 3-7973-0435-8**
23. B. G. Lamme, *The Technical Story of the Frequencies*, Transactions AIEE January 1918, reprinted in the Baltimore Amateur Radio Club newsletter *The Modulator* January -March 2007
24. B. G. Lamme, *The Technical Story of the Frequencies*, Transactions AIEE January 1918, reprinted in the Baltimore Amateur Radio Club newsletter *The Modulator* January -March 2007
25. Central Station Engineers of the Westinghouse Electric Corporation, *Electrical Transmission and Distribution Reference Book*, 4th Ed., Westinghouse Electric Corporation, East Pittsburgh PA, 1950, no ISBN
26. Edwin J. Houston and Arthur Kennelly, *Recent Types of Dynamo-Electric Machinery*, copyright American Technical Book Company 1897, published by P.F. Collier and Sons New York, 1902
27. H.T. Kohlhaas, (ed.), *Reference Data for Radio Engineers 2nd Edition*, Federal Telephone and Radio Corporation, New York, 1946, no ISBN

Rafał Gonczarko, Paweł Szymczuk
Koło Naukowe SEP UZ

Targi Wydawnicze

Oficyna Wydawnicza UZ jest aktywnym członkiem Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych (www.swsw.uksw.edu.pl). 8 października br. odbyło się drugie – w tej kadencji Zarządu Stowarzyszenia – wyjazdowe posiedzenie, którego gospodarzem tym razem był Uniwersytet Zielonogórski. W spotkaniu uczestniczyli – ze strony Uniwersytetu Zielonogórskiego Prorektor ds. Rozwoju UZ prof. Krzysztof Urbanowski, a ze strony SWSW: prezes Henryk Podolski, wiceprezes Grażyna Jarzyna oraz Irena Bulczyńska, skarbnik, a jednocześnie kierownik Oficyny Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Oficyna Wydawnicza UZ, jak co roku, wzięła udział w kolejnych – XII – Poznańskich Dniach Książki Naukowej w Poznaniu. Targi odbyły się tradycyjnie pod patronatem JM Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, przy współpracy Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek i Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych. Honorowy patronat objął

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W trakcie inauguracji (9 października br.) ogłoszono m.in. werdykt jury dwóch prestiżowych konkursów: o Puchar Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za Najlepszą Książkę Akademicką 2008 oraz o Nagrodę Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych im. Ks. Edwarda Pudelko. POZNAŃSKIE DNI KSIĄŻKI NAUKOWEJ gromadzą zwykle liczne grono wydawców książek naukowych, popularnonaukowych, medycznych, ekonomicznych, muzycznych, wydawców akademickich oferujących monografie, podręczniki, słowniki, encyklopedie, atlasy oraz wydawnictwa artystyczne, albumy, eseistykę i literaturę piękną – w sumie udział wzięło 52 wystawców. Impreza odbyła się w zabytkowych i stylowych wnętrzach uniwersyteckiego Collegium Maius przy ul. Fredry 10.

Irena Bulczyńska

Nowości wydawnicze

„Zrozumieć historię - kształtować przyszłość. Stosunki polsko - niemieckie w latach 1933 - 1949. Realizacyjne koncepcje nauczycieli” pod redakcją Kingi Hartmann i Dariusza Dolańskiego (Wrocław 2008).

Celem programu pomocowego Unii Europejskiej Interreg III A jest wspieranie współpracy w polsko - niemiecko - czeskim regionie przygranicznym. Kierowany przez Oddział Regionalny w Budziszynie Saksońskiej Agencji Oświatowej projekt „Zrozumieć historię - kształtować przyszłość” ma na celu stworzenie materiałów dydaktycznych dotyczących polsko - niemieckiego regionu przygranicznego Dolnego Śląska i Saksonii. W roku 2007 ukazały się dwujęzyczne materiały pomocnicze do nauczania historii autorstwa Małgorzaty i Krzysztofa Ruchniewiczów, Tobiasza Wegera i Kazimierza Wóycickiego pod redakcją Kingi Hartmann. Natomiast w roku 2008 został wydany dodatkowy tom zawierający konkretne propozycje zajęć lekcyjnych. Opracowanie zatytułowane „Zrozumieć historię - kształtować przyszłość. Stosunki polsko - niemieckie w latach 1933 - 1949. Realizacyjne koncepcje nauczycieli” pod redakcją Kingi Hartmann i Dariusza Dolańskiego (Wrocław 2008) stanowi efekt pracy saksońskich i polskich nauczycieli podczas warsztatów dydaktycznych i działań zespołów w trakcie realizacji projektu „Interkulturelles Lehrer - Training”.

Opracowanie zawiera 17 scenariuszy, dotyczących m.in. wojny obronnej Polski, ziem polskich pod okupacją niemiecką i radziecką, deportacji Polaków do ZSRR. Scenariusze dotyczą nie tylko stosunków polsko - niemieckich ale również poruszają problematykę europejską omawianego okresu jak na przykład w tematach: Polityka europejska w latach 1938 - 1939 i pakt Hitler - Stalin, Rząd polski na uchodźstwie wobec problemów Europy czy Konferencja poczdamska. W tych propozycjach metodycznych stosunki polsko - niemieckie są pokazane w szerszym tle - europejskim, co stanowi bardzo wartościowe rozwiązanie. Znaczna część scenariuszy porusza problematykę społeczną i dotyczy problemu przesiedleń po II wojnie światowej. Jest to cenne szczególnie dla szkół położonych na tak zwanych Ziemiach Odzyskanych, gdyż pozwala uświadomić uczniom wielokulturowość i złożoność historii tych terenów. Równie cenne jest ukazanie życia zwykłych ludzi w czasie okupacji, wojny, przymusowych migracji. Historia życia codziennego cieszy się wielkim zainteresowaniem uczniów i pozwala im spojrzeć na wielkie wydarzenia dziejowe jako na dramaty i przeżycia jednostki. Niewątpliwą zaletą jest również to, iż scenariusze zostały opracowane zarówno przez polskich jak i niemieckich nauczycieli. Taki sposób przygotowania materiałów pozwala nie tylko na skonfrontowanie dwóch różnych systemów dydaktycznych i wypracowanie nietypowych rozwiązań ale przede wszystkim spojrzenie na historię oczyma sąsiada.

Scenariusze posiadają ciekawą i dobrze opracowaną obudowę (teksty źródłowe, mapy, schematy, zestawienia ta-

belaryczne), a autorzy proponują stosowanie wielu różnorodnych i nowoczesnych metod nauczania, między innymi: burzy mózgów, debaty za i przeciw, portfolio. Nowoczesne metody pracy przeplatają się umiejętnie z metodami tradycyjnymi takimi jak: wykład, praca w grupach czy praca ze źródłem historycznym. Do opracowania dołączona jest płyta z filmem dokumentalnym „Rozmowy ze świadkami historii”, który może stanowić uzupełnienie i rozbudowanie pracy na lekcji.

Omawiane opracowanie stanowi bardzo interesujący i inspirujący rodzaj pomocy dydaktycznej dla nauczycieli, którzy mogą wybrać z niego wiele pełnych inwencji rozwiązań metodycznych. Wielką zaletą opracowania jest jego uniwersalność, gdyż scenariusze po odpowiednich modyfikacjach mogą być stosowane w różnych typach szkół i być dostosowane do wielu funkcjonujących na rynku podręczników.

Małgorzata Szymczak

WALCZAK P., Wychowanie jako spotkanie. Józefa Tischnera filozofia człowieka jako źródło inspiracji pedagogicznych, s. 197, oprawa broszurowa, 16 x 23,5 cm, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 2007

Książka dr. Pawła Walczaka - pracownika Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego - prezentuje poglądy Józefa Tischnera, jednego z najwybitniejszych współczesnych polskich filozofów. Tischner żył w latach 1931-2000. Znany jest polskiemu czytelnikowi chyba głównie dzięki swej książce *Etyka Solidarności*, warto jednak poznać inne poglądy tego myśliciela, a to właśnie umożliwia praca dr. Walczaka. Jego książka składa się z czterech rozdziałów. W pierwszym pt. „Filozofia a pedagogika - związki i zależności” Autor omawia pojęcie *pi-dei*, relacje między antropologią filozoficzną a pedagogiką oraz związki etyki z pedagogiką. Tą część książki zamyka przedstawienie perspektyw współczesnej filozofii edukacji. Drugi rozdział zatytułowany „Źródła i inspiracje filozofii Józefa Tischnera” ukazuje rolę fenomenologii, filozofii dialogu, hermeneutyki oraz Biblii w Tischnerowskiej filozofii. Kolejny rozdział pt. „Józefa Tischnera koncepcja człowieka agatologicznego” zawiera dogłębną analizę personalizmu Tischnera, w którym szczególne miejsce zajmuje kategoria nadziei. Autor prezentuje trzy horyzonty Tischnerowskiego pojmowania nadziei: aksjologiczny, dialogiczny i soteriologiczny. W ostatnim rozdziale zatytułowanym „Pedagogia agatologiczna jako model współczesnej *paidei*” dr Walczak przedstawia źródła pedagogii agatologicznej oraz trzy perspektywy tej pedagogii: agatologiczną, humanistyczną i personalistyczną. Następnie omawia założenia pedagogii agatologicznej analizując jednocześnie relacje między wychowawcą i wychowankiem z punktu widzenia tejże pedagogii. Autor podkreśla doniosłą rolę relacji dialogicznej w wychowaniu, bez której - zdaniem Tischnera - niemożliwe jest właściwe wzrastanie młodego człowieka. Dla czytelnika pragnącego poznać bliżej myśli Tischnera pomocna będzie „Bibliografia” umieszczona w pracy dr. Walczaka. Należy dodać na zakończenie prezentacji jego książki, że jest to niezwykle cenna monografia, w której myśl polskiego filozofa została przedstawiona bardzo wnikliwie. Zachęcamy do lektury tej pracy.

Stanisław Hanuszewicz

„MŁODSZA EUROPA”.
Od średniowiecza
do współczesności,
redakcja naukowa Jan
Jurkiewicz, Roman
M. Józefiak, Wojciech
Strzyżewski, Oficyna
Wydawnicza UZ, 24x17,
twarda oprawa, s. 602

Książki pamiątkowe cechuje z reguły niezwykła różnorodność w zakresie poruszanej tematyki i obszaru zainteresowań ich autorów. Prace ofiarowane Pani profesor Marii B. Piechowiak Topolskiej stanowią, w zamyśle ich autorów i redaktorów, pewną całość, której tematyka koncentruje się wokół dziejów obszaru określanego mianem „Młodsza Europa”. Dzieje krajów Europy Środkowo-Wschodniej widziane przez pryzmat długiego trwania dobitnie ukazują znaczenie tej części naszego kontynentu.

Zgodnie z przyjętą przez redaktorów konwencją artykuły bez mała pięćdziesięciu autorów uporządkowane zostały chronologicznie oraz wokół wspólnych kręgów ich zainteresowań. Pierwszą grupę stanowią zatem prace poświęcone początkom „Młodszej Europy”. Dzieje środkowo-wschodniej części kontynentu europejskiego utrwalone zostały w wielu źródłach i im właśnie, autorom i księgom opublikowanym na ich podstawie, poświęcona została druga część zbioru.

Szlachecka Rzeczpospolita Obojga Narodów stanowiła istotną część „Młodszej Europy”, stąd nie mogły w zbiorze nie znaleźć się artykuły poświęcone zarówno dziejom Wielkiego Księstwa Litewskiego jak i Korony. Okres wczesnonowożytny był epoką, w której oba kraje przeżywały zarówno okresy prosperity jak i kryzysy. Uzupełnieniem tej części są prace poświęcone dziejom sąsiednich ziem, zwłaszcza tych władanych przez Habsburgów.

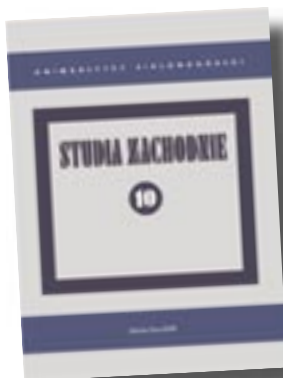
Nowożytny obraz „Młodszej Europy” nie byłby pełen, gdyby zabrakło wątku poświęconego dziejom oświaty. Dwa ubiegłe stulecia, którym poświęcona została ostatnia część zbioru pod znamienym tytułem „nie tylko o klęskach”, zawierają artykuły ukazujące nie tylko skomplikowane dzieje powstań i wojen. W XIX wieku decydujące znaczenie dla dziejów Europy Środkowo-Wschodniej miała polityka prowadzona przez Rosję, Prusy i Austrię. W cieniu wielkiej polityki rozgrywały się wydarzenia dotyczące dawnych ziem polskich włączonych w granice państw zaborczych. Polacy wnieśli swój wkład w rozwój państw zaborczych nie tylko jako żołnierze, ale jako politycy, inżynierowie czy sportowcy.

Wiek XX w Europie Środkowej, postrzegany przez dwa rodzaje się i zmierzające do konfliktu totalitaryzmy, ukazany został w kontekście zniszczeń i zmian, które dotknęły ten obszar. Stworzony po zakończeniu II wojny światowej nowy porządek polityczny, zmuszał wiele milionów ludzi do opuszczenia swoich domów. W innych przypadkach uniemożliwił powrót do ojcowizny. Emigracja stanowiła nieodłączny efekt wydarzeń politycznych XX wieku w Europie Środkowej. Współczesne dzieje opisane w zbiorze to historia „Młodszej Europy” jako części wspólnej Europy.

Poczyniony przegląd niektórych obszarów badawczych, które uwzględnione zostały w niniejszym tomie, dokonany został również w tym celu, aby ukazać bardzo rozległą sferę zainteresowań naukowych profesor Marii B.

Topolskiej. Wszyscy bowiem autorzy, nie rezygnując z osobistych preferencji badawczych, poprzez opublikowane prace chcieli zaakcentować wkład naukowy pani Profesor w różne obszary poznania Młodszej Europy.

(Wstęp, Wojciech Strzyżewski)

**STUDIA
ZACHODNIE 10,**
redakcja naukowa
Dariusz Dolański,
Oficyna Wydawnicza
UZ,
24x17,
oprawa miękka,
s. 228

Kolejny tom Studiów Zachodnich – zgodnie z generalnym profilem periodyku – poświęcony jest zagadnieniom związanym z szeroko pojętą tematyką regionu śląskolubuskiego – zarówno w wymiarze ogólnym, jak i lokalnym. Tom podzielony jest na trzy działy: 1) Artykuły i opracowania; 2) Materiały źródłowe; 3) Recenzje i omówienia. Pierwsza z części obejmuje artykuły Edwarda Rymara, Joanny Karczewskiej, Radosława Domke, Mariusza Mazura, Stefana Dudry, Daniela Koteluka, Bohdana Halczaka, Przemysława Bartkowiaka oraz Kamila Banaszewskiego. Kolejną część to opracowania źródeł dokonane przez Jarosława Kuczera i Ryszarda Michałaka. Recenzji i omówień podjęli się Joachim Zdrenka, Joanna Karczewska, Małgorzata Konopnicka, Jarosław Kuczer, Stefan Dudra, Robert Skobelski o Dariusz Fabisz. Każdy z zamieszczonych artykułów zaopatrzony jest w angielskie streszczenie.

**CO NAS ŁĄCZY,
CO NAS DZIELI,**
redakcja naukowa
Janusz Mucha, Ewa
Narkiewicz-Niedbałec,
Maria Zielińska,
Oficyna Wydawnicza
UZ, 24x17, oprawa
miękka, s. 442,
+ płytka CD

Przedstawiana Czytelnikowi książka stanowi dorobek głównych sesji (sesji plenarnych oraz sympozjów) trzytnastego Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego, który odbył się w Zielonej Górze w dniach 13–15 września 2007 roku. [...]

Zjazd trzytnasty, zielonogórski, skupił uwagę socjologów polskich (a także zagranicznych) na kwestiach, które stały się w ostatnich latach również przedmiotem licznych debat publicznych i społecznych dyskusji. Są to zagadnienia rozwarstwienia społecznego jako konsekwencji transformacji ustrojowej, zarówno w jej wymiarze ekonomicznym, politycznym, jak i kulturowym, ale również wspomnianej wcześniej akcesji naszego kraju

do Unii Europejskiej. W okresie przygotowywania zjazdu ukazało się w Polsce kilka ważnych książek, podejmujących ten temat (Domański, Rychard i Śpiewak 2005; Kojder, red. 2007). Ich tytuły mówią same za siebie: „Polska – jedna czy wiele”, „Jedna Polska? Dawne i nowe zróżnicowania społeczne”. Nasz zjazd i nasz tom są, mamy nadzieję, ważnymi uczestnikami tej niezwykle istotnej, choć dramatycznej, naszym zdaniem, debaty. [...]

Tom składa się z kilku części. Do części pierwszej włączyliśmy przemówienia otwierające Zjazd. Te przemówienia zawierają wiele bardzo ważnych przesłań merytorycznych, istotnych dla socjologicznej analizy współczesnego społeczeństwa polskiego. Część druga, to dorobek pierwszej sesji plenarnej, zajmującej się problematyką dobra wspólnego i kultury politycznej. Zaczynamy więc nasz tom od tego co łączy, a przynajmniej łączyć powinno. Część trzecia tomu jest dorobkiem drugiej sesji plenarnej, poświęconej już temu, co dzieli społeczeństwo polskie. Często mówi się o „wygranych i przegranych” transformacji ustrojowej i tym właśnie, choć używając innej terminologii, tutaj się zajmujemy. Części od czwartej do szóstej nawiązują do zjazdowych sympozjów. Część czwarta omawia zjawiska migracji i pograniczy. Nie są to zjawiska nowe w sensie „obiektywnym”, ale po pierwsze ich waga poważnie wzrosła w ciągu ostatnich dwudziestu lat, a po drugie poprzednio istniały one, ale badania empiryczne prowadzone na terenach przygranicznych i nad migracjami były ograniczone. Część piątą poświęcono jest dwóm ważnym aspektom „społeczeństwa w działaniu” – działającym podmiotom, którymi są jednostki oraz wspólnoty. Część szósta to analiza nowych wzorów konsumpcji i nowych stylów życia. Część siódma wreszcie to dorobek zamykającej zjazd trzeciej sesji plenarnej, będącej „Okrągłym Stołem”, którego uczestnicy debatowali nad potencjalnymi nowymi formami życia społecznego [...].

Do publikacji dołączona jest płyta DVD, na której Czytelnik znajdzie informacje o XIII Ogólnopolskim Zjeździe Socjologicznym, pamiątkowy film, zdjęcia, informacje o Uniwersytecie Zielonogórskim i Zielonej Górze, a także elektroniczną wersję wszystkich umieszczonych w tomie zjazdowym artykułów

(ze *Wstępu*, redaktorzy tomu)

**ANNA WALICKA,
EDWARD WALICKI,
DARIUSZ MICHALSKI,
PAWEŁ JURCZAK, JA-
ROŚLAW FALICKI, Wy-
trzymałość materiałów.
Podręcznik akademicki.**

**Teoria, wzory i tablice do ćwiczeń laboratoryjnych,
Oficyna Wydawnicza UZ, 24x17, oprawa miękka, s. 318**

Podręcznik zawiera omówienie poszczególnych ćwiczeń, będących uzupełnieniem treści wykładów z wytrzymałości materiałów. W każdym ćwiczeniu – stanowiącym odrębną całość – podano numer, tytuł i cel ćwiczenia, podstawy teoretyczne, wzory i tablice, opis stanowiska pomiarowego, sposób wykonania ćwiczenia, protokół pomiarów i sposób wykonania sprawozdania. Poszczególne części materiału, konieczne do zapoznania się z treścią ćwiczenia i wykonania sprawozdania, powtórzone w wymaganych miejscach, bądź też odesłano Czytelnika do stosownych fragmentów tekstu innych ćwiczeń. Podręcznik zawiera specjalną tabelę, do której wpisuje się skład zespołu wykonującego dane ćwiczenia oraz uzyskane oceny. Praca zaopatrzona jest w obszerną literaturę

(fragment *Uwag wstępnych*).

**ANNA WALICKA,
EDWARD WALICKI,
DARIUSZ MICHALSKI,
PAWEŁ JURCZAK, JA-
ROŚLAW FALICKI, Wy-
trzymałość mate-
riałów.
Materiały pomocnicze,
Oficyna Wydawnicza
UZ, 29x21,
oprawa miękka, s. 110**

Ćwiczenia laboratoryjne z wytrzymałości materiałów stanowią uzupełnienie i ilustrację wykładów poprzez przedstawienie nowych lub przypomnienie tematów oraz zapoznanie studentów z typowymi metodami pomiaru wielkości mechanicznych za pomocą odpowiednich przyrządów i urządzeń. Ponadto w trakcie wykonywania ćwiczeń studenci mają także możliwość porównania własnych wyników pomiarów z wynikami uzyskanymi na drodze teoretycznej

(fragment *Uwag wstępnych*).

Panu dr inż. Jerzemu Godziszewskiemu
wyraży najszczerzego współczucia
z powodu śmierci CÓRKI

składają:
Kierownictwo i pracownicy Wydziału Mechanicznego

REGULAMIN:

§ 1 Postanowienia ogólne

1. Organizatorem Konkursu na Kartkę Bożonarodzeniową (zwanego w dalszej części niniejszego regulaminu "Konkuresem") jest Uniwersytet Zielonogórski reprezentowany przez Rektora, z siedzibą w Zielonej Górze, przy ul. Podgórnej 50.
2. Konkurs trwa od 28 października do 25 listopada 2008 r.

§ 2 Uczestnictwo w Konkursie

1. Warunki uczestnictwa w Konkursie określa niniejszy regulamin (zwany dalej „Regulaminem”). Przystąpienie do Konkursu jest dobrowolne. Nadesłanie prac plastycznych na Konkurs będzie jednoznaczne z potwierdzeniem, że uczestnik zapoznał się z Regulaminem i akceptuje jego postanowienia.
2. W Konkursie mogą wziąć udział osoby fizyczne będące dziećmi, pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego (lub ich rodzin) od 3 do 16 roku życia (zwane dalej „Uczestnikami”).

§ 3 Zasady i przebieg Konkursu

1. Aby wziąć udział w Konkursie należy w czasie trwania Konkursu:
 - 1) przysłać własnoręcznie narysowany obrazek o tematyce Świąt Bożego Narodzenia, w formacie nie większym niż A4 wykonany w technice umożliwiającej skanowanie,
 - 2) na odwrocie pracy podpisać się czytelnie, podać wiek, tel. kontaktowy oraz wysłać pocztą lub dostarczyć osobiście do siedziby Biura Promocji: ul. Podgórna 50, 65-246 Zielona Góra – do 12 listopada br., i ul. Licealna 9, 65-417 Zielona Góra od 13 listopada br., godziny pracy od 7.00 do 15.00,
 - 3) dołączyć oświadczenie ze zgodą na przetwarzanie danych osobowych, podpisane przez rodzica.
2. W celu zapewnienia prawidłowości przeprowadzenia Konkursu i wyłonienia zwycięzców Organizator powoła trzyosobową Komisję Konkursową, w składzie przewodniczący, sekretarz i członek komisji.
3. W dniu 26 listopada 2008 roku Komisja Konkursowa wyłoni zwycięzców, którzy otrzymają nagrodę określoną w § 4 ust. 1.
4. Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi 27 listopada na stronie www.dzieciom.uz.zgora.pl
5. Nagrody przekazane zostaną osobiście.
6. Do zadań Komisji Konkursowej należeć będzie również

stałe czuwanie nad prawidłowością przebiegu Konkursu,, podejmowanie decyzji w kwestiach, w których pojawiają się wątpliwości związane z Konkursem, w tym z interpretacją niniejszego Regulaminu. Decyzje Komisji Konkursowej będą ostateczne i nie będzie przysługiwało od nich odwołanie. Wszystkie decyzje Komisji zostaną zapisane w protokole z posiedzenia Komisji Konkursowej podpisanym przez wszystkich członków Komisji. Dokumentacja z posiedzenia Komisji Konkursowej będzie przechowywana w siedzibie Organizatora.

§ 4 Nagrody

1. Nagrodami w Konkursie są: zestawy do gier i zabaw sportowych.
2. Uczestnicy nie mają możliwości wymiany nagrody na ekwiwalent pieniężny.
3. Wydanie nagród zostanie potwierdzone przez uczestników poprzez podpisanie druku protokołu odbioru. Uczestnicy w momencie odbierania nagrody mają obowiązek sprawdzić, czy jest ona kompletna.

§ 5 Postanowienia końcowe

1. Wszystkie nagrody w Konkursie ufundował Organizator.
2. Niniejszy Regulamin dostępny jest w Biurze Promocji i na stronie www.dzieciom.uz.zgora.pl
3. Organizator zastrzega sobie prawo do zmiany Regulaminu oraz do odwołania, zakończenia lub przedłużenia Konkursu w każdym czasie, pod warunkiem, że nie naruszy to praw nabytych przez Uczestników. O zmianie Regulaminu, odwołaniu, zakończeniu lub przedłużeniu Konkursu Organizator powiadomi Uczestników umieszczając stosowaną informację na stronie internetowej *Akcji Uniwersytet Dzieciom* www.dzieciom.uz.zgora.pl
4. Dane osobowe uzyskane od Uczestników zgodnie z postanowieniami niniejszego Regulaminu, będą przechowywane w bazie danych, której administratorem będzie Organizator. Dane osobowe będą przetwarzane dla celów marketingowych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, jednak niezbędne dla celów związanych z realizacją Konkursu. Każdy Uczestnik będzie miał prawo wglądu w swoje dane i ich poprawiania.
5. Ze zwycięzcami konkursu zostanie podpisana umowa dotycząca korzystania przez Uniwersytet Zielonogórski z wykonanych przez nich kartek.

Uniwersytet Zielonogórski pod patronatem Akcji Uniwersytet Dzieciom

ogłasza konkurs

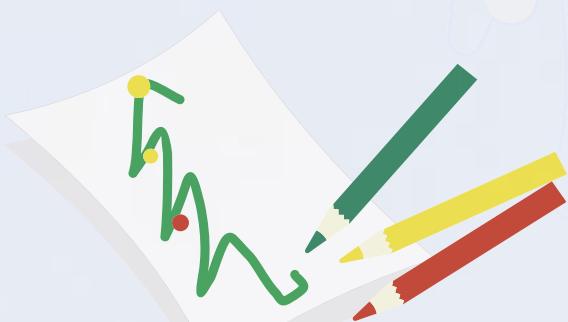
dla dzieci pracowników UZ (lub ich rodzin)
w wieku od 3 do 16 lat

na Kartkę Bożonarodzeniową

Maksymalny format nie powinien przekroczyć A 4.

Prace należy przekazać
do Biura Promocji
do 25 listopada br.

Szczegóły i regulamin konkursu
dostępny na stronie internetowej
www.dzieciom.uz.zgora.pl

Sławek Czajkowski (ZBK) - Small Heroes

Basia Bańda - Odświeżenie